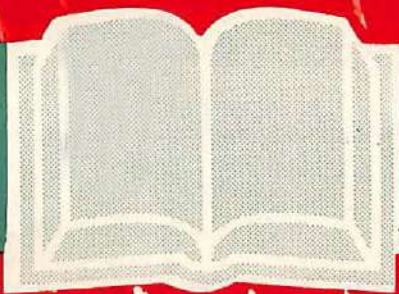

Azərbaycan dili və ədəbiyyatı tədrisi

4
1997

АЗЭРБАЈЧАН ДИЛИ ВЭ
ЭДЭБИЈАТЫ ТЭДРИСИ

1954-чү илдэн чыхыр

Азэрбајчан Республикасы
Тәһсил Назирлијинин
журналы

№ 4 (174) 1997

Баш редактор:
Б. Н. ЈУНУСОВ.

Редаксија һеј'әти:

А. А. Абдуллајев

Ә. М. Аббасов

Ә. Г. Гулијев

Б. А. Әһмәдов

Г. Ш. Казымов

Х. Г. Мәммәдов

Ш. А. Микајылов

Б. Ә. Нәбијев

Т. И. һачыјев

Н. Г. Чәфәров

Н. М. Худијев

Ј. М. Сејидов.

Мәс'ул катиб:

Ш. Е. ШАБАНОВ.

Ше'бә редактору:

А. К. МӘММӘДОВ.

*Дилимиз чох зән-
жин вә аһәнждар
дилдир, дәрин та-
рихи көкләрә ма-
ликдир. Шәхсән
мән өз ана дили-
ми чох севир вә
бу дилдә даныш-
мағымла фәхр
едирәм.*

ҺЕЈДӘР ӘЛИЈЕВ

**Азэрбајчан
Республикасынын**

Президенти

13971

АРХИВ

АЗƏРБАЈЧАН РЕСПУБЛИКАСЫ ТƏНСИЛ НАЗИРЛИЈИИИДƏ

М Ə' Л У М А Т

Азəрбајчан Республикасынын Президенти Нейдэр Əлијев чəнабларынын 29.08.97-чи ил тарихдэ али мэк-тэблэрэ гəбул едилмиш тэлэбэлэрлэ вэ 01.09.97-чи ил тарихдэ Бакы-дакы 18 сажлы орта мэктебдэ мўэллим вэ шакирдлэрлэ кэрүшлэри заманы етдији нитглэрдэн ирэли кэлэн вэзифэлэрин јеринэ јетирилмэси илэ əлагэдэр чари илин 7—8 октјабрында кечирилмиш тəхсил ишчилэринин зона мўшавирэлэриндэ мўэллимлэр, мэктеб рəхбэрлэри умумтəхсил мэктеблэри дэрсликлэриндэ Азəрбајчан Республикасы Довлэт һимнинин мэтнинин јазылышында мўхтəлифлик, бə'зи ифадэлэрин мўхтəлиф вариантда олмасы илэ бағлы ирадлар сөјлэмишлэр. Назирлијин рəхбэрлији бу мэсэлэни ајдынлашдырмаг мэгсэдилэ 13.10.97-чи ил тарихдэ мўвафиг идарэ вэ шө'бэ, елэчэ дэ «Маариф» вэ дикэр тəхсил нэшријатлары рəхбэрлэринин иштиракы илэ оператив ичлас кечирмиш, нэтичэдэ, һэгигэтэн, II—IV синиф «Оху» дэрсликлэриндэ Азəрбајчан Республикасы Довлэт һимнинин јазылышында, елэчэ дэ, ајры-ајры ифадэлэрдэ мўхтəлифлик мўэјјэнлэшдирилмишдир. Ајдын олмушдур ки, Довлэт һимни Азəрбајчан Республикасы Милли Мэчлисиндэ гəбул едилэн заман (27.05.92-чи ил) өлкэдэки ичтимаи-сијаси гурумла бағлы эсл мэтн нэ Тəхсил Назирлијинэ, нэ дэ нэшријат органларына кəндəрилмэмишдир. Дэрслик мўэллимлэри вэ нэшријатлар һимнин мэтнини мэт-

буатдан вэ Ə. Чавадын сечилмиш эсэрлэриндэн (Бакы 1992) кəтүрэрэк дэрслијэ дахил етмишлэр. Ону да дэјэк ки, Милли Мэчлисин гəбул етдији һимнин мэтниндэ Ə. Чавадын јаздығы мэтндэки мўэјјэн ифадэлэр мўасирлэшдирилмишдир. Нэшријатларда Милли Мэчлисин гəбул етдији мэтн олмадығы үчүн эсл мэтнлэ мэтбуатда кэдэн вариант ара-сында истэр јазылыш, истэрсэ дэ ифадэ бахымындан фэрглэри арадан галдырмаг мўмкүн олмамышдыр. Бу исэ мэктеб шакирдлэри вэ мўэллимлэрин һағлы наразылығына сəбэб олмушдур. Дэрсликлэрдэ һимнин мэтни илэ бағлы кетмиш мўхтəлифлији тезликлэ арадан галдырмаг вэ довлэт рэмзлэринин дэрсликлэрдэ верилмэси, онларын тэдриси, тэблиғи, сահэсиндэ сабитлик јаратмаг, елэчэ дэ бир даһа белэ мэс'улијјэтсизлијэ јол верилмэси мэгсэдилэ Тəхсил Назирлији мўвафиг тэдбирлэр кэрмүш, бу мэсэлэдэ чавабдех олан шəхслэр инзибати гаждада чэзаландырылмыш, Милли Мэчлисдэн алынмыш Довлэт һимнинин мэтни нэшријатлара кəндəрилмиш, бүтүн дэрсликлэрдэ Довлэт һимнинин мэтнинин бајраг вэ керблэ бирликдэ чап едилмэси нэшријатлара тапшырылмышдыр. Довлэт һимнинин мэтнинин тэдриси заманы ваһидлији тə'мин етмэк үчүн «Азəрбајчан Республикасы Довлэт һимни һағгында Азəрбајчан Республикасынын Гануну» илэ (27.05.97, № 142) тэсдиг едилмиш мэтни тэғдим едирик.

АЗƏРБАЈЧАН РЕСПУБЛИКАСЫНЫН ДОВЛЭТ ЫИМНИ

Мусигиси Үзејир НАЧЫБƏЖОВУН,
сөзлэри Əһмэд ЧАВАДЫНДЫР.

Азəрбајчан! Азəрбајчан!
Еј гəһрəман өвладын шанлы Вэтəни!
Сəндэн өтрү чан вермэјэ чүмлэ һазырыз!
Сəндэн өтрү ган тəкмэјэ чүмлэ гадириз!
Үчрəнкли бајрағынла мэс'уд јаша!
Минлэрлэ чан гурбан олду!
Синэн һэрбэ мејдан олду!
Һугугундан кечэн эскэр,
Һэрэ бир гəһрəман олду!

Сən оласан күлүстан,
Сənə һэр ан чан гурбан!
Сənə мин бир мəһəббət,
Синəмдэ тутмуш мəkан!

Намусуну һифз етмэјэ,
Бајрағыны јүксəлтмэјэ,
Чүмлэ кəнчлэр мўштагдыр!
Шанлы Вэтэн! Шанлы Вэтэн!
Азəрбајчан! Азəрбајчан!

БИР ДАҢА «XX ЭСР АЗӘРБАЙҖАН ӘДӘБИЯТЫ ТАРИХИ» ТЕРМИНИ ҖАГГЫНДА

Хейрулла МӘММӘДОВ,

Филология елмәри доктору, Н. Туси адына Азәрбајчан Дәвләт
Педагожи Университетинин профессору.

«Җејб олмуш әдәби мәрһәлә, үс-тәкәл, бир дә анахронизм» башлыгы алтында «Азәрбајчан мұәллими» гәзетиндә (9 сентјабр 1997) дәрч етдирдијим мәгаләдә «XX әср Азәрбајчан әдәбијаты тарихи» ады тәдрис курсунун јанлыш структурундан вә онун әмәлә кәтирдији кобуд анахронизм һадисәсиндән сөһбәт ачмышдым.

Мәгаләни белә бир мұлаһизә илә битирмишдим: «Бүтүн бунлар тезликлә ислаһ олунмалы, долашыг әдәби мәсәләләрә ајдынлыг кәтирилмәлидир. Бундан өтрү биринчи нөвбәдә «XX әср Азәрбајчан әдәбијаты тарихи» термини хүсуси сөһбәтин предметинә чеврилмәли, ...она ајдынлыг кәтирилмәлидир. Чүнки қәләф бу нөгтәдә долашыг дүшмүшдүр. Бу күн ислаһыны зәрури билдијимиз гүсурлар вә негсанлар бурадән төрәнмишдир».

«XX әср Азәрбајчан әдәбијаты» нә демәкдир? Шүбһәсиз, баш сындырыб, бу суала чаваб ахтармаг лазым дејил. Ајдындыр ки, бу ад алтында јени әсрин әввәлиндә, биринчи рус ингилабынын кәлиши илә јаранан әдәбијат нәзәрдә тутулур. Онун хронологжи һүдуду 1900-чү илдән башланса да, әдәбијат тарихи дәрсликләриндә вә үмумијәтлә, әдәбијата даир чидди елми арашдырмаларда бу ад алтында әсасән 1905—1917-чи илләр арасында, он ики ил мүддәтиндә јаранмыш әдәбијат тәдгиг, тәһлил вә тәдрис олунур. «XX әср Азәрбајчан әдәбијата

ты тарихи» (Ч. Х. һачыјев) вә «XX әср Азәрбајчан әдәбијаты» (Мир Чәләл, Фиридун һүсәјнов) ады алтында јазылыб тәләбәләрин истифадәсинә верилән дәрсликләрин һәр икисиндә әсрин әввәлиндә чәррәјан едән сијаси һадисәләрин фонунда биринчи рус ингилабынын тәсири алтында јаранмыш әдәби дирчәлишин тәфсир вә тәһлили әсас јер тутур. Адыны чәкдијим дәрсликләрин биринчиси — Ч. Х. һачыјевин «XX әср Азәрбајчан әдәбијаты тарихи» «...XX әср гыса, лакин ән мүрәккәб бир дөврү әһәтә едир. Октябр социалист ингилабына гәдәр давам едән бу дөврдә...», икинчиси — Мир Чәләл, Ф. һүсәјновун «XX әср Азәрбајчан әдәбијаты» исә «Әсримизин әввәлләриндә Азәрбајчан мүстәмләкә өлкәси олараг галырды» чүмләсилә башланыр. Мәсәлә Бөјүк Вәтән мұһарибәси илләриндә ССРИ Елмләр Академијасынын Азәрбајчан филиалы төрәфиндән бурахылмыш ики чилдлик «Мүхтәсәр Азәрбајчан әдәбијаты тарихи»нин (1944) «XX әср әдәбијаты» бөлмәсиндә вә Азәрбајчан ССР ЕА Низами адына Әдәбијат вә Дил Институту төрәфиндән нәшр едилән үч чилдлик «Азәрбајчан әдәбијаты тарихи»нин II чилдинин (1962) «XX әсрин әввәлләриндә әдәбијат» бөлмәсиндә дә бу шәкилдә гојулмушдур. Дикәр әдәбијат тарихләриндән фәрғли олараг һаггында даһышдығымыз сонунчу китабда әдәби мәрһәләнин хронологи еһәтә

чәкир; бәдбәхтлијимиздән бүтүн бу мәнфи гүввәләр мүкәммәл бир һармонијая, мүтәшәккил бир интизама маликдир. Инди ана дилимиз бу мүкәммәл дағыдычы мұғавимәтлә, интизамлы тәхрибатла мұбаризә апарыр, өз стихиясы илә вурушур. Кәрәкдир ки, јазычылар дили јашајыш үғрунда мұбаризә мејданында төк гојмасынлар.

30-чу илләрдән башлајараг, рус дилиндән култура, револүсија, арифметика, геометрия, абсолютизм кими онларча лүзүмсуз, түфејли сөзләр јазы дилимиздә ишләнмәјә башлады. Индики «Азәрбајчан» журналынын сәләфи «Ингилаб вә мәдәнијәт» о заманлар «Револүсија вә култура» ады илә чыхырды. Бу сөзләр аудиторияларда елми вә публицист үслубларда ишләнди, анчаг бир јазычы, бир шаир онлары бәди әсринин дилинә кәтирмәди. Тәсәвүр едәк ки, бизим дилә кечән, о сөзләр биздә галмалы олачагды. Јазычылар, шаирләр иш-

ләтмәдикләри үчүн халг онларә лагејд галды. Дил мәсәләсиндә, дилин тәлеји илә бағлы дүшүнчә вә мұбаһисәләрдә-мұбаризәләрдә халг јазычыја инандыгы гәдәр һеч кәсә инанмыр. Инди Мирзә Чәлилин, Үзејир бәјин сатирик типләринин нәвә-нәтичәләри баш галдырыблар. Букүнкү јазычыларымыз, Мирзә Чәлилин, Үзејир бәјин тарихи ишини тәкрәр етмәлидирләр. Диллә зарафат етмәк олмәз. Дил халгын ән мұһүм варлыг фактыдыр.

Дилин тәмизлији мұбаризәсиндә јазычыја, журналистә дәвләтин јәрдымы лазымдыр. Франсада дилә дәвләт нәзәрәти вар. Дәвләт системиндә бир хүсуси гурум, гәзет, радио дилиндән тутмуш күчә јазыларына гәдәр франсыз дилинин сафлығына нәзәрәт едир. Мән елә бөјүк, шәхси иддиәдә дејиләм. Кәлин конститусија тәләбләри сәвијәсиндә ана дилимизи, онун әдәби нормасыны горујаг, мұдафиә едәк.

АНА ДИЛИМИЗӘ БӨЈҮК ГАҖҖЫ ВӘ ДИГГӘТИ ӘКС ЕТДИРӘН ГИҖМӘТЛИ ӘСӘР

Декабрын 17-дә Республика Тәһсил Назирлијиндә филология елмәри доктору, профессор, Милли Мәчлисин үзвү Низами Худияевин «Һејдәр Әлијев вә Азәрбајчан дили» китабынын тәгдимат мәрасими олмушдур.

Тәһсил назирә әвәзи профессор Әһмәд Абдинов мәрасими кириш сөзү илә ачараг билдирди ки, «Тәһсил» нәшријатынын нәфис шәкилдә бурахдыгы бу китаб Азәрбајчан дилинин инкишаф етдирилмәси, дәвләт дили статусу алмасы үчүн Президент һејдәр Әлијевин илләр боју апардыгы ардычыл мұбаризәнин мұхтәлиф мәрһәләләриндән вә үғурларындан бәһс едир.

Назирлијин шө'бә мүдири Әскәр Гулијев бу дәјәрли китаб һаггында әтрафлы мә'лумат верди.

Профессорлар Низами Чәфәров, Тофиг һачыјев, Јусиф Сејидов, Афат Гурбанов, һәсән Мирзәјев, Камал Абдуллајев, Азәрбајчан Педагожи Кадрларын Ихтисасынын Артырылмасы вә Јенидән һазырланмасы Баш Институтунун ректору Рамиз Мәммәдзадә өз чыхышларында билдирдиләр ки, «Һејдәр Әлијев вә Азәрбајчан дили» китабында Азәрбајчан президенти һејдәр Әлијевин ана дили барәдә мүдрик фикирләри илә илк дәфә олараг зәнкин фактлар әсасында тәһлил вә тәдгиг олунур.

Китабын редактору, профессор Ағамуса Ахундовун јаздыгы өн сөздә дејилдији кими, Президент һејдәр Әлијев Азәрбајчана рәһбәрлик етдији бүтүн илләрдә өз зәнкин тәчрүбәси, јүксәк интелекти, милли мәдәнијәтимизә вә мә'нәвијатымыза дәриндән бәләд олмасы сәјәсиндә ардычыл олараг милли дил сијасәти ишләјиб һазырламыш вә бүтүн чәтинликләрә синә кәрәрәк ону дөнмәдән һәјәтә кечирмишдир.

Тәгдимат мәрасиминдә чыхыш едәнләр бу фикри бир даһа тәсдиг етдиләр, китабын елми ичтимаијәт вә жениш охучу күтләси үчүн бөјүк мараг доғурдуғуну вурғуладылар.

даирәси рәгәмләрдә дә көстәрилмишдир. «Дөврүн тарихи, мәдәни хүләсәси» башлығы алтында «1900—1917-чи илләр» хүсуси шәкилдә нәзәр чарпдырылмышдыр. Проблемин бу шәкилдә гојулушу хронологи бахымдан етираз доғурмур. Формал мәнтиг ганунларына керә, бу, һәгигәтән, «XX әср әдәбијјаты»дыр. Лакин мәсәләјә сјаси, игтисади, ичтимаи просесләрин, хүсусилә мәфкурә вә әдәби чәрәјанларын тәкамүл вә инкишафы бахымындан јанашдыгда ачыг-ашкар көрүнүр ки, «XX әср әдәбијјаты» адландырылан тәдрис курсунун әһатә даирәси көстәрилән хронологи чәрчивәләрлә, 1900—1917 вә 1905—1917-чи илләр арасында јаранан әдәби тәсәррүфәтлә мәһдудлашмыр. Онын һүдудлары кенишдир. М. Ф. Ахундов ән'әнәләринә сөјкәнсә дә, спесифик хүсусијјәтләрә малик мүстәгил әдәби мәрһәлә кими онун сәрһәдди XIX әсрин 70-чи илләринин орталарындан, «Әкинчи» гәзетинин нәшриндән башланыр.

Бүтүн өлкәләрдә олдуғу кими, капитализмин инкишафы илә Азәрбајчанда да милли һәјәт ојаныр, милли һәрәкатлар башланыр. Мүхтәлиф етник группарын јахынлашмасы нәтичәсиндә, «Азәрбајчанлы» ады алтында милләт јараныр. Фәәлијјәт мејданына милли буржуазия кәлир. Беләликлә, милли шүүр формалашыр. Әдәбијјат онун ифадәчинә чеврилир. Белә бир шәраитдә «Тәмсилат»ын нәшриндән отуз беш ил кечдикдән сонра, мәһз бу илләрдә биринчи дәфә М. Ф. Ахундовун милләтин зөвгү үчүн рәғбәтлә сәјдығы епик вә драматик нөвләрә мүрачиәт олунур. Онын рәнкарәнк әдәби ән'әнәләри һ. Зәрдаби, Н. Вәзиров, Ә. Корани, Ф. Көчәрли, Ч. Мәммәдгулузадә, Н. Нәриманов, С. М. Гәнизәдә, һ. Вәзиров, Ә. һагвердијев вә б. тәрәфиндән инкишаф етдирилир. Азәрбајчан әдәбијјаты мејданына әдәби гүввәләрин нисбәтән күтләви ахыны башланыр. Бу мә'нада «XX әср Азәрбајчан әдәбијјаты тарихи» адландырылан тәдрис курсу проғрам вә дәрсликләрдә тәгдим едилдији кими, биринчи рус ингилабындан Бөјүк Октјабр социалист инги-

лабына гәдәр олан мәрһәләни јох, бир гәдәр әввәлләри, биринчи рус ингилабы үчүн һазырлыг дөврү сәјылан XIX әсрин ахырларындан башланыр. Мәшһур рус әдәбијјатшүнас алим Б. Бјаликин «Вопросы литературы» журналынын 1963-чү ил алтынчы нөмрәсиндә дәрч олунмуш «Что такое русская литература XX века?» адлы мәғаләсинин нәшриндән сонра башланаң мүзакирәләр алимләри белә јекдил бир гәнаәтә кәтирди ки, етән әсрин 90-чы илләри вә XX әсрин ики он или, тәхминән отуз иллик бир мүддәт мүстәгил бир мәрһәләдир. Она керә дә бу дөвр «XX әср... әдәбијјаты» јох, «XIX әсрин сону, XX әсрин әввәли...» ады алтында, ејни көк алтында ваһид әдәби просес кими тәдгиг вә тәдрис едилмәлидир.

«XIX әср Азәрбајчан әдәбијјаты тарихи» тәдрис курсунда анахронизмин јаратдығы јанлышыглар һансылардыр вә онун кәтирдији зијан нәдән ибарәтдир? Бунлары ашағыдакы кими үмумиләшдирмәк олар:

Биринчиси, тарихи вә әдәби һадисәләрин јеринин дәјишдирилмәси, јә'ни тәнгиди реалист әдәбијјатла мүғәјсәдә чоһ-чоһ әввәл јаранан маарифчи реалист әдәбијјатын ондан сонра тәдрис олунмасы бир әдәби чәрәјан вә јарадычылыг методу кими, «маарифчи реалист әдәбијјат»ын бәди тәфәккүрүмүзүн инкишаф тарихиндә ролу вә әһәмијјәтинин азалдылмасына вә идеја-бәди санбалынын дүзкүн дәјәрләндирилмәсинә сәбәб олур. Чүнки, маарифчи реалист әдәбијјат хүсуси эпоханын, мүстәгил тарихи мәрһәләнин мәһсулудур. О, өзүндә, һәр шәјдән әввәл, јарандығы дөврүн аб-һавасыны, әһвал-руһијјәсини әкс вә ифадә едирди. Өзү дә өзүнә мәхсус спесифик формада вә үслубда. Елә бир шәкилдә ки, бу јалныз она вә онун јарандығы дөврә мәхсус кејфијјәтләрин тәзәһүрүдүр. Бу әдәбијјатын әсл гижмәти вә дәјәри јарандығы социал мәрһәләнин фонунда, онун спесифик хүсусијјәтләри нәзәрә алыныб тәһлил едилмәклә верилә биләр. Индики һалда онун дәрслик вә проғрамларда биринчи рус ингилабы вә ондан сонра баш верән һадисәләрин фонун-

дә, тәнгиди реализмдән сонра тәдрис едилмәсинин нәзәрдә тутулмасы ичтимаи вә бәди дәјәринин ашағы ендирилмәсинә кәтириб чыгарыр. Бу бахымдан охчулары мүлаһизәмн объективлијјинә инандырмаг үчүн ашағыдакы ситат чоһ сәчијјәвидир:

«Үчүнчү гисим јазычылар исә (маарифчи реалист сәнәткарлар нәзәрдә тутулур—Х. М.) маариф, тә'лим, тәрбијә мөвзулары үзрә, ушаг әдәбијјаты саһәсиндә чалышырдылар. Бу мүәллим-јазычыларын бүтүн јарадычылыг фәәлијјәти мәктәб, маариф тәләбләринә үјғунлашдырылмышдыр. һәммин јазычылар гәләмләри илә мәктәбдәки әмәли мүәллимлик фәәлијјәтләрини тамамлајырдылар. Әдибләримиз маарифин, мүәллимин, мәктәбин һәлләдичи ишини, интибаһ јолунда ән бөјүк вәситә олдуғуну дүшүндүкләри үчүн мәктәб ишинә бөјүк әһәмијјәт верир вә бу јолда вар гүввәләри илә чалышырдылар. Буна керә дә һәммин јазычыларын јарадычылыгында маариф үғрунда, мәктәб, тәрбијә үғрунда мүбаризә башлыча јер тутурду». Јахуд, «маарифпәрвәр реалистләр нә кечмишин тәнгидинә о гәдәр алудә, нә дә кәләчәјин хәјалларына о гәдәр мәфтун идиләр. Онлар ән чоһ ади, һәјәти-мәишәт гәјғыларыны гәләмә алыр, кәләчәји јаратмаг үчүн һәр кәсдән, һәр шәјдән әввәл мәктәбә мүрачиәт едирдиләр. Мәктәби нәинки мәдәнијјәт, интибаһ үчүн, һәтта ичтимаи гурулушу дүзәлтмәк үчүн әсас вәситә сәјырдылар. Мәктәбин әһәмијјәтини һәддиндән артыг бөјүдүр вә гуртулуш јолуну бурада көрүрдүләр... Бу јазычыларын мәгсәди, мәфкурә истигамәти, фәәлијјәт саһәси, һәтта мөвзу даирәси бир иди». (Бах: Мир Чәләл. Фиридун һүсејнов. «XX әср Азәрбајчан әдәбијјаты». — Бақы, «Маариф» нәшријјаты, 1982, сәһ. 232—233.).

Бу мүлаһизәләрдә мүәллифин «маарифпәрвәр реалистләр» адландырдығы маарифчи реалист сәнәткарларын јарадычылыгы үзәриндә мүшаһидәләриндән доған объектив фикирләр јох дејил. Лакин бу, маарифчилијә мәхсус онларла компонент бири, өзү дә үздә оланы, илк бахышдан көзә дәјәнидир.

Бир әдәби чәрәјан вә јарадычылыг методу кими, маарифчи реализми сәчијјәләндирмәк үчүн бу мүлаһизәләр кифәјәт вә гәнаәтбәхш дејил. Бирчә буну нәзәрә алмаг ләзымдыр ки, бу фикир, маарифчи реализмин нүмајәндәси кими, һ. Зәрдаби, Н. Вәзиров, Ә. һагвердијев, Ә. Талыбов, Н. Нәриманов, С. М. Гәнизәдә, Ф. Көчәрли, З. Марағәји јарадычылыгы һаггында дејилмишдир. «Баһадыр вә Соһа», «Надир шаһ», «Мәктубати-Шејда бәј Ширвани», «Ибраһим бәјин сәјаһәтнамәси», «Тамәһкар», «Горхулу нағыллар», «Гаранлыгда галанларымыз», «Тәјбујнуз өкүз», «Ираның ојанмасы», «Мәишәтимизә даир», «Гурбан бәјрамы», «Көвкәби-һүрријјәт», «Гонаглыг» кими әсәрләри нәзәрдә тутан мүәллифин мүлаһизәләри илә разылашмаг чәтиндир. Мә'лум һәгигәтдир ки, ады чәкилән әсәрләрдә вә һаггында сөз кедән јазычыларын јарадычылыгында гојулан, һәлл едилән проблемләрин кәмијјәт вә кејфијјәти дәрслик мүәллифинин тәфсир етдијиндән гәт-гәт артыгдыр.

Икинчиси, анахронизм бир дә «Маарифчи реалист әдәбијјат»ын пәрәкәндә һалда бир-бириндән кәскин шәкилдә сечилән, мүхтәлиф социал заманларын контекстиндә тәдрис олунмасына кәтириб чыгармышдыр. Инкишафынын мүхтәлиф мәрһәләләриндә өлкәләрин вә халқларын социал-игтисади инкишаф сәвијјәсиндән асылы олараг, бу вә ја дикәр сәнәткарын јарадычылыг тәчрүбәсиндә ајры-ајры хүсусијјәтләри габарыг сурәтдә көрүнсә дә, маарифчилик мәфкурәсинин вә маарифчи реализмин үмумдүнја мәхсус вә бу әдәбијјатың бүтүн нүмајәндәләри үчүн мүштәрәк олан үмуми спесифик тиположи компонентләри вардыр. Бунлар М. Ф. Ахундовдан башламыш Ј. Вәзир вә И. Мусабәјова гәдәр онун бүтүн нүмајәндәләринин јарадычылыгында каһ эәиф, каһ да гүввәтли шәкилдә мүшаһидә олунур. Бу мә'нада, бүтүн өлкәләрдә олдуғу кими, Азәрбајчанда да маарифчи реализм өзүнә мәхсус инкишаф мәрһәләләри, ваһид модели, спесифик тиположи хүсусијјәтләри олан мүстәгил әдәби

чәрәжан вә ејни заманда гүдрәтли әдәби һәрәкат олмушдур.

Лакин буна бахмајараг, о, Азербайчан әдәбијјаты республика мәктәпләриндә тәдрис олунмаға башлајандан бу күнә гәдәр мұхтәлиф сијаси-ичтимаи мәрһәләләрдә јаранмыш әдәби һадисә кими, мұхтәлиф дөврләрин «Әдәбијјат тарихи» курсларында тәдрис олунур. Белә ки, М. Ф. Ахундовдан сонра бәди ијарадычылыг аләминә кәлән мүстәгил тарихи мәрһәләдә, XIX әсрин сону, XX әсрин әввәлләриндә јазыб јаран маарифчи реалист сәнәткарларын, хүсусилә јарадычылыг фәалијјәтинин чичәкләнмә дөврү 90-чы илләрә дүшән Н. Вәзиров, Ә. Адыкәзәлов Корани, М. Ә. Талыбов, З. Марағәји, И. Гасири вә б. «XIX әср Азербайчан әдәбијјаты тарихи», Ф. Көчәрли, С. М. Гәнизадә, Н. Нәриманов, Ә. һагвердијев, С. С. Ахундов, вә б. «XX әср Азербайчан әдәбијјаты тарихи» курсунда тәдрис олунурлар. Ејни әдәби мәрһәләнин јазычылары нә үчүн мұхтәлиф дөврләрин әдәбијјат тарихи курсунда тәдрис олунурлар? Бу бөлкүнү ким, һансы принцип әсасында вериб? Вә һансы мәнтигә сөјкөнир? Бу күн буна чаваб тапмаг чәтиндир. Марағлы, даһа доғрусу, тәәччүб доғуран будур ки, бу јанлыш вә гејри-елми вәзијјәт илләрдән бәридик диггәти чәкмәи. Ону һамы—дәрслик јазанлар да, програм тәртиб едәнләр дә, онлары охујанлар да тәбии һал кими гәбул едирләр. Амма һәгигәт һәгигәтдир вә јалныз она сөјкәнмәк ләзымдыр. Онун бир ады вә бир үзү вар. О да бундан ибарәтдир ки, маарифчи реализм ваһид вә мүстәгил әдәби метод олдуғуна кәрә ону әшја кими парчалламаг, бир һиссәсини XIX әсрдә, дијкәр һиссәсини XX әсрдә зүһур етмиш јарадычылыг методу кими, мұхтәлиф дөврләрин «әдәбијјаты тарихи» курсларында тәдрис етмәк олмаз. Азербайчан әдәбијјатынын маарифчилик дөврү халгын тарихи инкишафында конкрет социал-ичтимаи, игтисади мәрһәлә олдуғуна кәрә онун әдәби мәнсулу да ваһид әдәби һәрәкат кими, спесифик хүсусијјәтләри нәзәрә алынмагла бир көк, бир вурғу алтында

тәдрис едилмәлидир. Чүнки тәкрәр едирәм, јарадычылыгы «XIX әср Азербайчан әдәбијјаты тарихи» вә «XX әср Азербайчан әдәбијјаты тарихи» курсунда тәдрис едилән ады чәкилән вә һаггында сөз кәдән јазычылар әсас әсәрләрини 90-чы илләрдә јазмышлар. Лакин бунлардан бәзиләри јарадычылыг аддымларыны 70-чи илләрин орталарында (һ. Зәрдаби, Н. Вәзиров вә Ә. Адыкәзәлов Корани) бәзиләри 80-чи илләрдә (һачы Сәид вә Чәлал Үнсизадә гардашлары, Ф. Көчәрли, Р. Әфәндизадә), бәзиләри исә 90-чы илләрдә (Н. Нәриманов, С. М. Гәнизадә, С. С. Ахундов, Ә. Ахундов, М. Т. Сидги) атмыш, бир гајда олараг һамысы биринчи рус ингилабындан сонра да бәди и вә елми-публисист јарадычылыг саһәсиндә ишләмиш вә бу тарихи мәрһәләдә дәјәрли әсәрләр мејдана чыхармышлар. Буну нәзәрдә тутуб, мән ирәли сүрдүјүм тезисә етираз едәнләр вә онларын XIX вә XX әсрләрин әдәби һадисәләри контекстиндә тәдрис едилмәсинә бәрәәт газандыранлар олар. Әввәлә, нәзәрә алмаг ләзымдыр ки, адлары чәкилән сәнәткарларын дүнјакөрүшү XIX әсрин 70—80—90-чы илләриндә маарифчилик идејаларынын тәсири алтында формалашмышдыр. Онлар биринчи рус ингилабындан сонра, јухарыда гејд етдијим кими, јени мөвзулара мұрачиәт едиб, әсәрләриндә тәзә әсрин актуал сијаси проблемләрини мұзакирәјә гојмаларына бахмајараг, Н. Нәриманов истисна олмагла, һеч бири мөвчуд ичтимаи гурулушу дәјишмәк һаггында маарифчи иллүзијалардан узаглаша билмәмишдиләр. Она кәрә дә онлар дүнјакөрүшүндә вә јарадычылыгында биринчи рус ингилабы әрәфәсиндә маарифчилик мәрһәләсинин әһвал-руһијјәсини јашадан јазычылардыр. Бу мәнәда маарифчи реалистләр тәнгиди реалист јазычыларын сәләфи олуб, сијаси проблемләри һәлл етмәк јоллары һаггында оријинал мұлаһизәләри, мүстәгил идејалары вә үслуб хүсусијјәтләри илә сечилирдиләр. Икинчиси, ону да нәзәрә алмаг лә

зымдыр ки, илк гәләм тәчрүбәләрини өтән әсрин 70-чи илләриндә јаратдығына кәрә «XIX әср Азербайчан әдәбијјаты тарихи» курсунда тәдрис едилән јазычылар XX әсрин әввәлиндә јарадычылыг диалогонуну кенишләндирмиш, һәтта Н. Вәзиров Совет һакимијјәти илләриндә фәалијјәтини давам етдирәрәк, «Тәзә әсрин ибтидасы» адлы јени гурулушу алгышлајан пјес јазмышдыр. Суал олунур: Н. Вәзиров нә үчүн дијкәр маарифчиләр—Ф. Көчәрли, Н. Нәриманов, С. М. Гәнизадә, Р. Әфәндизадә вә б. кими, «XX әср Азербайчан әдәбијјаты тарихи» курсунда дәјил, «XIX әср Азербайчан әдәбијјаты тарихи» курсунда тәдрис едилир?

Ваһид сијаси-игтисади мөкәнда, ејни мөфкурә вә әдәби методун даирәсиндә вә принципләри әсасында јарадылан Азербайчан маарифчи реалист әдәбијјатынын М. Ф. Ахундовдан сонрақы мәрһәләсинин тәдрисиндә мөвчуд вәзијјәтин јаранма сәбәбләринә кәлдикдә бунлар мұхтәлифдир.

Биринчиси, әдәбијјат тарихинин јанлыш дөврләшдирилмәси илә әлағәдардыр. Әсримизин 40-чы илләриндә Азербайчан әдәбијјатынын елми тарихи јарадыларкән (Бөјүк Вәтән мұһарибәси илләриндә нәшр едилән ики чилдик «Мұхтәсәр Азербайчан әдәбијјаты тарихи» нәзәрдә тутулур—Х. М.) дөврләшмә хронологичи принцип әсасында апарылмышдыр. О, «Гәдим дөвр Азербайчан әдәбијјаты», «Орта әсрләр, јахуд XIII—XVIII әсрләр Азербайчан әдәбијјаты тарихи», «XIX әср Азербайчан әдәбијјаты тарихи»; «XX әср Азербайчан әдәбијјаты тарихи», «Азербайчан совет әдәбијјаты тарихи» адлары алтында али мәктәбләрдә тәдрис олунмаға башланмышдыр. Шүбһәсиз, әдәбијјат тарихинин бу шәкилдә, хронологичи принцип әсасында бөлкүсү етираз доғурмур. Лакин нәзәрә алмаг ләзымдыр ки, һәр бир халгын тарихиндә бу чүр ири хронологичи чәрчивәләр дахилиндә микромәрһәләләр дә олур. Чүнки чәмијјәт һәрәкәтдә вә инкишафда олур. Игтисади һәјәтда баш верән дәјишикликләр ичтимаи

фикрин вә бәди и төсәррүфатын инкишафына тәсири галмыр. Онлар да јениләшир, инкишаф истигамәтини дәјишир. Беләликлә, әдәбијјатшүнас Г. Нигматулинанын дедији кими, һәр бир халгын тарихиндә «актуал тарихи вәзијјәтләр» јараныр. Бу конкрет тарихи мәрһәләләрин һәр бириндә халгын психолокијясында вә естетик дүшүнчәсиндә дәр ин из бурахан һадисәләр баш верир. Бунлар һәммин социал-тарихи мәрһәләнин маһијјәтини ифадә едир. Ири хронологичи чәрчивәләрдә бу гәбилдән олан микромәрһәләләрин ичтимаи вә бәди и дүшүнчәнин јүксәлишинә кәтирдиди јениликләр нәзәрә алынмалы вә әдәби һәрәкатда онларын ишығында арашдырылыб тәһлил едилмәлидир.

XIX әсрин 70—90-чы илләри Азербайчан тарихинин белә мәрһәләләриндәндир. Бу, Азербайчанда милли һәјәтын ојанмасы вә милли һәрәкатларын башланмасы дөврүдүр.

XIX әсрин сон чәрәјини тәдгигатчылар, әдәтән, кечид дөврү адландырырлар. Доғрудан да, беләдир. Әсрин 70-чи илләринин орталарындан сонрақы мәрһәлә говшаг нөгтә олуб, бир тарихи дөврүн бурада гуртармасы, дијкәринин башланмасы XIX әсрин сону, XX әсрин әввәлиндә јаранан әдәби просесин бүтөв һалда тәдгиг олунмасына, онун мұһүм јениликләринин мүстәгил әдәби мәрһәләнин проблемләри кими арашдырылмасына мәнфи тәсири кәстәрмишдир. Белә ки, XIX әср Азербайчан әдәбијјатынын мүтәхәссисләри бу мәрһәләни, хүсусилә, онун чошғун јүксәлиши дөврүнү тәшкил едән 90-чы илләри јени әдәби һәрәкәтын башланғычы, тәзә кејфијјәтләрә малик әдәби һәрәкат һесаб едиб, тәдгигләринин һүдудларындан кәнарда сахладығлары кими, XX әср Азербайчан әдәбијјатынын арашдыран алимләр дә «маарифчилик мөфкурәсини «XX әср үчүн мөһдуд, гисмән вахты өтмүш бир чәрәјән» һесаб етмиш, биринчи рус ингилабындан сонрақы дөврә, онун доғурдуғу әдәби чәрәјанлара, тәнгиди реалист вә романтик әдәбијјат мәсәләләрини даһа артыг әһәмијјәт вә үстүнлүк вермиш, беләликлә, һаггында данышдығымыз

дөвр, биринчи рус ингилабындан сонракы әдәби жүксәлиш үчүн зәмин һазырлајан мәрһәлә, хүсусилә онун 90-чы илләри ики әср арасында гејб олмушдур.

Үчүнчүсү, XIX әсрин сонуну, XX әсрин әввәли Азәрбајҗанда «милли интибаһ дөврү иди». Чәлил Мәммәдгулузадәнин дедији кими, «о вәдәнин әһли-гәләмләри вә журналистләри «милләт» ифадәсини чох ишләдирдиләр. Буну демәкдә дә бир нөв һағлы идиләр». (Мәммәдгулузадә Ч. Әсәрләри. Алты чилддә. VI чилд. Бақы, 1985, с. 151.). Лакин Совет һакимијәти илләриндә, өлкәдә пролетар диктатурасы бәргәрар едилдикдән сонра XIX әсрин сонуну, XX әсрин әввәлиндә јазыб јарадан јазычыларын милли идиалар вә милли мәнәфеләр үғрунда мүбаризәләринә милләтчилик бојағы јахылды, халг дүшмәни кими гәләмә верилиб, тәғиб олунмаға башландылар. Онлардан бәзиләри дини вә милли идејалары тәблиғ едиб Түркијәјә мүһачирәт етдикләринә көрә әдәбијат тарихинә дахил едилмәмишдиләр. (Һачы Сәид Әфәнди вә Чәлал Үнсизадәләр, Әһмәд бәј Ағажев, Әли бәј һүсејнзадә, Мәммәд Әмин Рәсулзадә). Бәзиләри Бейүк Октябр социалист ингилабындан әввәл, XX әсрин башланғычында пролетариатын синфи мәнәфеји илә зиддијәт тәшкил едән сијаси партијалара үз вә рәһбәр олдуғларына вә јарадычылығыны синфи мүбаризәләрин хидмәтинә вермәдикләринә көрә програм вә дәрсликләрдән чыарылмышдылар. (Ф. Кечәрли, С. М. Гәнизадә, Н. Вәзиров вә б.).

Н. Нәримановун фәалијәти һағғында мәлуматлар исә жүксәк һөкүмәт ешалонларында кедән мүхтәлиф типли мүбаризәләрин нәтичәсиндә болшевик лидерләри тәрәфиндән гадаған едилмишди.

Бу вәзијәтин јаранмасында, XIX әсрин сонуну, XX әсрин әввәлинин хүсуси бир мәрһәлә кими әдәбијат тарихинә дахил едилмәмәсиндә дөврүн ады чәкилән сәнәткарларынын сијаси иттиһамларга мәруз гојулмасынын да аз ролу олмамышдыр. Белә ки, ады чәкилән јазычыларын гадаған едилмәси дөврүн бир сыра мәсәләләрини арашдырмағ имканы

ны мөһдудлашдырмыш, һәтта бәзи мәгамларда гејри-мүмкүн етмишди.

Бундан өтрү XIX әср Азәрбајҗан әдәбијатынын академик Фейзулла Гасымзадә тәрәфиндән јазылмыш вә дөфәләрлә нәшр олунмуш дәрслижинә өтери бир нәзәр салмағ кифәјәтдир. Бурада «70—90-чы илләрдә Азәрбајҗан әдәбијаты» ады алтында хүсуси бир бөлмә нәзәрдә тутулмушдур. Лакин дөврүн әдәби һәрәкатынын нәинки әсас проблемләри, һәтта зикри вачиб олан филологи фактлары фәсилдә әкс олунмамышдыр. «XIX әср Азәрбајҗан әдәбијаты тарихинин илк вариантынын мүһарибә илләриндә јазылдығыны, шәхсијәтә пәрәстишин јашадығы илләрдә, 1955-чи илдә јенидән нәшр олундуғуну нәзәрә алсағ, бунун сәбәбләри ајдынлашар. «XIX әсрин сонуну, XX әсрин әввәли Азәрбајҗан әдәбијаты тарихи» курсунун һүдудлары һарадан башланмалыдыр? Курсун елми-методик әсаслар үзрә тәдриси бу күн бу суала верилән чавабдан чох асылыдыр. Бу чаваблар исә мүхтәлиф ола биләр. Чүнки, «XIX әсрин сонуну, XX әсрин әввәли әдәбијат тарихи» курсунун тәдриси илә бағлы бу күн дүнја педагожи тәчрүбәсиндә бир нечә вариант мөвчуддур. Бунлардан бирини шәрти олага, рус совет варианты адландырмағ олар. 1963-чү илдә мәшһур әдәбијатшүнас алим Б. Бјаликин «Вопросы литературы» журналында дәрч олунмуш «Что такое литература XX века?» мәгаләси илә башланан мүзакирә алимләри белә јекдил бир гәнаәтә кәтирди ки, «XX әср» адланан әдәбијат тарихи курсунун сәрһәдләри јени әсрин башланғычындан, јахуд биринчи рус ингилабы илләриндән дејил, өтән әсрин 90-чы илләриндән, мәшһур фәһлә ингилаби тәшкилатынын јарадылмасындан башланыр вә јени әсрин 17 илини әһатә едир. Бунунла јанашы, рус әдәбијатшүнаслығында башга бир вариант да вар; бу да XIX әсрин сонуну, XX әсрин әввәли рус әдәбијаты тарихинин сәрһәдини 1881-чи илдән көтүрмәк консепсијасыдыр. Дөрд чилдик «Рус әдәбијаты тарихинин бил һағғында данышдығымыз мәрһәләси, «XIX әсрин сонуну, XX әсрин әввәлин-

дә әдәбијат (1881—1917)» шәклиндә гејд олунмушдур. Тәдрис курсунун XIX әсрин 80-чи, ја 90-чы илләриндән башланмасындан асылы олмајарағ, бизим әсрин 60-чы илләриндән үзү бәри, рус әдәбијатынын һағғында сөһбәт кедән мәрһәләсинә һәср олунмуш програмлар вә дәрсликләр «Русская литература конца XIX—начала XX века» ады алтында нәшр вә тәдрис олунмаға башланмышдыр. Рус әдәбијаты мүтәхәсссләриндән фәргли олага, Гәрби Авропа өлкәләринин һағғында сөз кедән әдәби мәрһәләси Парис Коммунасындан Бейүк Октябр социалист ингилабынын гәләбәсинә гәдәр олан дөврү әһатә едир. Тәдрис курсу, онун програм вә дәрслији «Зарубежная литература конца XIX—начала XX века» адланыр. Кечмиш Советләр Иттифағында һиндистан, Иран, Түркијә вә с. Шәрг өлкәләринин әдәбијатларына һәср едилән тәдрис васитәләри, әдәбијат тарихләри вә елми арашдырмалар бу ики принцип әсасында јазылмышдыр. Вариантларын чохлуғу проблемин мүрәккәблији вә һәллинин четинлији илә өлагәдәр дејилдир. Бу ајры-ајры рекион вә өлкәләрин инкишаф хүсусијәтләринин диггәт мәркәзинә алынмасындан ирәли кәлмишдир. Шүбһәсиз, Азәрбајҗан әдәбијатынын ики әсрин һүдудлары арасында мәрһәләси дөврләшдириләркән өлкәнин сијаси-игтисади вә мәдәни хүсусијәти нәзәрә алынмалыдыр.

XIX әсрин сон чәрәјиндә игтисади сычрајышларын артмасы мәдәни тәсисатларын инкишаф сүрәтини артырмышды. Бурадан ирәли кәләрәк «XIX әсрин сонуну, XX әсрин әввәли Азәрбајҗан әдәбијаты тарихи» курсунун башланғычы үчүн әсас верән чохлу микромәрһәләләр вар. Конкрет фактларын тәһлилинә кечмәдән онун 1875, 1880 вә 1890-чы илләрдән башламасы һағғында тәклиф ирәли сүрмәк вә ону мүзакирәјә гојуб үмуми бир мәхрәчә кәлмәк олар. Лакин Азәрбајҗан тарихшүнаслығынын дөврләшдирмә илә бағлы бир тәклифи нәзәрә алмағ шәртилә. Бу, 1992-чи илин мартында М. Ә. Рәсулзадә адына БДУ-нун Тарих фәкүлтәсиндә Азәрбајҗан тарихинин дөврләшдирилмәси илә бағлы кечирилмиш семинарда тарихшүнас алимләрин гәбул етдији јекдил гәнаәтдир; Семинарда Азәрбајҗан тарихинин јени дөврү «Гүзеј Азәрбајҗанынын Русија империясы тарихинә гатылмасы»ндан башланмыш вә о кичик мәрһәләләрлә тәгсим едилмишдир. Мәним һағғында данышдығым кечид дөврүнүн XIX әсрин 70-чи илләринин орталарындан Азәрбајҗан Чүмһуријәтинин тәшкилине гәдәр хүсуси мәрһәлә кими көтүрүлмәси тәклиф олунмуш вә «1875—1905-чи илләр Азәрбајҗан милли һәрәкатынын башланмасы...», «1905—1918-чи илләр милли һәрәкатын башлыча апарычы гүввәјә чеврилмәси» адлары алтында сәчијәләндирилмишдир. (Бах: «Азәрбајҗан мүәллими» гәзәти, 20 март, 1992, № 24.).

Елми семинарын јекунларындан һасил олан нәтичә бундан ибарәтдир ки, 1875-чи илдән 1918-чи илә гәдәр 43 иллик вахт кәсији Азәрбајҗан халғынын тарихиндә мүстәгил бир дөврдүр. Буна көрә дә бу вахт кәсији «Азәрбајҗан тарихинин вә «Азәрбајҗан әдәбијаты тарихинин хүсуси мүстәгил мәрһәләси кими тәдгиг вә тәдрис олунмалыдыр.

Бүтүн бу дејиләнләри нәзәрә алыб, индијә гәдәр «XX әср Азәрбајҗан әдәбијаты тарихи» адландырылан вә сәрһәди 1905-чи ил ингилабындан башланан тәдрис курсу «XIX әсрин сонуну, XX әсрин әввәли Азәрбајҗан әдәбијаты тарихи» адландырылмалы вә «Әкинчи» гәзетинин нәшри илә јарадычылығы башлајан вә фәалијәтини биринчи рус ингилабы әрәфәсиндә вә ондан сонра давам етдирән јазычылар мәнсуб олдуғлары јарадычылығ методуна көрә, курсун «Маарифчи реализм», «Тәнгиди реализм» вә «Романтизм» бөлмәләриндә тәдрис олунмалыдырлар. Мәсәлә бу шәкилдә гојулса, анахронизм һаллары арадан галдырылар, Азәрбајҗан әдәбијатында ајры-ајры јарадычылығ методлары вә әдәби чәрәјанларын јаранмасы вә инкишаф ганунауғунлуғлары һағғында сәбјектив гәнаәт һасил етмәк олар.

«Оғуз түркләринин тарихини экс етдирән «Китаби-Дәдә Горгуд» жүксәк бәшәри идејалар тәрән нүмчүсү кими дүнја халгларынын мә'нәви сәрвәтләр хәзинәсинә дахил олмушдур».

Һейдәр ӘЛИЈЕВ.

(«Китаби-Дәдә Горгуд» дастанынын 1300 иллији һаггында Азәрбајҗан Республикасы президентинин фәрманындан. 20 апрел 1997-чи ил).

ХАЛГ БӘДИИ ДУҢАСЫНЫН ӨЛМӘЗ АБИДӘСИ

Паша ӘФӘНДИЈЕВ,

филолоҗија емләри доктору,
профессор.

Түрк халгларынын дастан җарадычылығыны тәхминән үч мәрһәләҗә бөлмәк олар. Биринчи мәрһәлә гәдим баһадырлыг дастанлары дөврүдүр. Бу дөврдә гәдим түрк империялары вә онларын җарадычылары—гәһрәманлары һаггында дастанлар дүзүлүб гошулмушдур. Бунлар ичәрининдә «Алп Әр-Тунга» (Әфрасијаб), «Шу», «Һун», «Көј түрк», «Оғуз Гаған», «Тәрәјиш», «Көч» вә башгалары мәшһурдур. Түрк дастан җарадычылығынын икинчи мәрһәләси орта әсрләрдир. Бу, түрк дүнјасында дастанчылығын чичәкләндији бир дөврдүр. Бу да әлбәттә, озан-ашыг сәнәтинин инкишафы илә бағлы иди. Дастан җарадычылығымызын үчүнчү мәрһәләси јени дөврдүр. Бу мәрһәлә XIX әсрдән мүасир дөврә гәдәр давам едир.

Азәрбајҗанда ән чох өјрәнилән орта әсрләрин дастан җарадычылығыдыр... «Китаби-Дәдә Горгуд» да илк орта әсрләр дастан җарадычылығымызын өлмәз абидәсидир. Дастандакы һадисәләр әсас е'тибар илә VI—VII әсрләри вә сонракы дөвләри әһәт едир.

Оғуз гәһрәманлары, Дәдә Горгуд вә башгалары һаггында түркдилли халглар ичәрисиндә чохлу рәвәјәтләр јайылмышдыр. Бунлар жениш мә'нада «Оғузнамә» адланыр.

«Оғузнамә» түрк халгларынын ортағлы җарадычылығыдыр. һәр бир халг сонралар инкишаф јолуна дүшдүкчә һәмин мүштәрәк нүмунәләри милли, јерли, етник хүсусијәтләри әсасында ишләмиш, өз дастанларыны формалашдырмышдыр. «Китаби-Дәдә Горгуд» Азәрбајҗан халгына мәхсус олан «Оғузнамә»дир. Азәрбајҗан халгы тәрәфиндән җарадылан, дүзүлүб гошулан бәдии абидәдир. «Китаби-Дәдә Горгуд»у Азәрбајҗан елләри илә бағлајан телләр чохдур, дастанын тәдгигаты боју бир чох арашдырычылар мүхтәлиф вахтларда бунлары кәстәрмишләр. Бу телләр әрази, дил, дастан җарадычылары вә саирәдән ибарәтдир. Дастанда баһадырларын фәалијәт даирәси әсас е'тибарилә Дәрбәнд, Кәнчә, Бәрдә, Нахчыван шәһәрләри арасындадыр. Азәрбајҗан алими Әмин Абид һәлә 1920-чи илләрдә дастана һәср етдији бир мәгаләсиндә дејир ки, Оғузлар Дәрбәнддән Күрчүстанә кедәркән ахәр сулардан кечирләр, һеч шүбһәсиз, бунлар Араз вә Күр нәһрләри вә голларыдыр. Дастан гәһрәманларындан Бәкил «Дәдәм Горгуд һиммәт гылыңыны белинә бағладыгдан сонра Оғуздан көч еләди, Бәрдәҗә, Кәнчәҗә варыб вәтән тутду. Догуз түмән Күрчүстан ағзына варыб гонду, га-

раууллуг еләди, јад кафир кәлсә, башыны Оғуза әрмаған көндәрди». Өз өмрүнү «Китаби-Дәдә Горгуд»ун тәдгигатына вә әсәрин рус дилинә тәрҗүмәсинә һәср едән дүнја шәһрәтли шәргшүнас, академик В. В. Бартолдун белә бир кәламы мәшһурдур: «Дастан чох чәтин ки, Гафгаз әразисиндән кәнарда формалаша биләрди». Дастанын мүгәддимәси белә башлајыр: «Рәсул Әлејһиссәләм заманына јахын Бајат бојундан, Горгуд Ата дерләр бир әр гопду. Оғузун ол киши тамам биличисијди...». Бајат һаггында тәдгигатчыларың чох гијмәтли мулаһизәләри вардыр. Әввәлчә ону дејәк ки, Бајат Оғузун нәвәсидир. Оғуз-түрк гәбиләләринин ән бөјүҗү вә мәшһурдур. Салман Мүмтаза көрә, јалныз Дәдә Горгуд дејил, М. Фүзули, М. П. Вагиф, М. Ф. Ахундов да Бајат бојуна мәхсус олублар. Башда М. һ. Тәһмасиб олмагла «Китаби-Дәдә Горгуд»ун бир сыра тәдгигатчылары Дәдә Горгуду дастанын җарадычысы һесаб едирләр: «Дәдә Горгуд кәлибән бој бојлады, сөј сөјләди, бу Оғузнамә Јејнәјин олсун—деди. Мәндән сонра алп озанлар сөјләсин, алны ачыг чомәрдләр динләсин—деди». һәмин мәсәлә илә әлағәдар Әмин Абидин мулаһизәләри хүсусилә әһәмијәтлидир. О јазыр ки, мүгәддимәдә Горгудун Бајат елиндән чыхдыгы кәстәрилик Бундан анлашылыр ки, Горгуд адлы зат Азәрбајҗан өүркләринин бир голу олан вә Азәрбајҗан мусиги вә әдәбијатында мүһүм рол ойнајан Бајат гәбиләсинә мәнсубдур. О бири тәрәфдән Горгудун бир Оғузнамә мүғәнниси олдуғуну дүшүнәркән «Оғузнамә»нин Азәрбајҗанда мүһүм мөвгә олдуғу изаһ едилмиш олур. XVII әсрдә Азәрбајҗанә кәлмиш һоллад Сәјҗаһы Адам Олеари, түрк сәјҗаһы Әвлија Чәләби Дәрбәнд јахынлығында Дәдә Горгудун гәбрини көрдүкләрини гејд едирләр. Әвлија Чәләби «Сәјаһәтнамә»синдә јазыр ки, Ширванлылар бу гәбрә бөјүк еһтирам бәсләјир вә е'тигад кәстәрикләр.

Дастанын Дрезден әлјазмасынын үстүндә Осман пашанын өлүм тарихи јазылыб (1585). Узун мүддәт бу тарихә вә Осман пашанын шәхсијә-

тинә әһәмијәт верилмәмишдир. Азәрбајҗан Горгудшүнасы Шамил Чәмшидов Осман пашанын шәхсијәтини әтрафлы арашдырмыш вә әјдынлашдырмышдыр. Мә'лум олмушдур ки, Осман паша он илдән артыг Азәрбајҗанын Шәки—Ширван әјаләтләринин пашасы олмушдур. Бу ахтарышларын нәтичәси кими, алим кәстәрмишдир ки, дастанын әлјазмасы Дрезденә Осман пашанын китабханасындан, јәни Азәрбајҗандан апарылмышдыр. «Дружба народов» журналы о заман буну Азәрбајҗан алиминин ихтирасы адландырмышдыр. Бүтүн бу дедикләримизә ону да әләвә едәк ки, «Китаби-Дәдә Горгуд»ун дили бүтүн түркдилли халглар ичәрисиндә ән чох Азәрбајҗан дилинә үҗүндур. Дастанын әлјазмасы гәдим Азәрбајҗан дилиндәдир. «Китаби-Дәдә Горгуд»у түрк дүнјасы үчүн Дрезден әлјазмасы әсасында илк дөфә 1916-чы илдә чап едән османлы мүәллим Рүф'әт дастанда олан чохлу Азәрбајҗан сөзләрини османлы дилиндә тапа билмәмиш вә баша дүшмәмишдир. һалбуки сөзләр сырф Азәрбајҗан сөзләридир. Бу барәдә Әмин Абид һәлә 1920-чи илләрдә јазырды: «Мүәллим Рүф'әтин истисна әсасында охујамадыгы бир чох ифадә, кәлмәләрин јанында јапдыгы тәсһилләрин бир чоху јанлышдыр. Чүнки «Китаби-Дәдә Горгуд»ун дили бизим Азәрбајҗан ләһчәси олдуғундан бизим инди белә голландығымыз бир чох кәлмәләри вә ифадәләри мүәллим Рүф'әт билмәдији үчүн бунларын јанлыш олмадыгы һалда османлы түркчәсинә көрә тәсһис етмишдир».

«Китаби-Дәдә Горгуд» дастанлары илә бағлы олараг Азәрбајҗанда чохлу јер, кәнд вә с. адлары долашмагдадыр: Озан, Дәдә, Бајат вә с. адларына Азәрбајҗанын чох јерләриндә раст кәлинир. Дәдә Горгудун гәбри Дәрбәнд јахынлығындадыр. Чохлу Бајат кәндләри вар. Горгуддан бәри чох мүдрикләрә вә сәнәткарларә Дәдә ады верилмишдир. Дәдә Једијар, Түраб Дәдә, Дәдә Гасым, Дәдә Кәрәм, Дәдә Әләскәр, Дәдә Әсәд вә нәһәјәт, Дәдә Шәмшир. «Оғузнамә» җарадычылары һаггында халг арасында чохлу маһнылар долашыр.

17657

Нахчыванда:

**Атам озан олубдур,
Дәрдә дөзән олубдур,
Гуш дили билән чаным
Әрзә јазан олубдур.**

Кәнчәдә:

**Евимә озан кәлибдир,
Пәрдәни позан кәлибдир,
Күндүз олан ишләри
Кечәләр јазан кәлибдир.**

Шәкидә:

**Гызым гызым, гызана,
Гызымы веррәм озана,
Озан ахча газана,
Гызым кејә, бәзәнә!**

Азербайжан халгы арасында долашан рәвәјәтләрдән бириндә дејилир ки, куја бүтүн әшјаларын адыны Дәдә Горгуд гојмушдур. Анчаг дөрд шејә дүз ад вермәмишдир.

Кәлиңә ајран демәди о Дәдә

Горгуд,

Ајрана дојран демәди о Дәдә

Горгуд,

Ијнәјә тикән демәди о Дәдә

Горгуд,

Тикәнә сөкән демәди о Дәдә

Горгуд.

Профессор Ә. Дәмирчизадәнин јаздыгына кәрә, М. Ф. Ахундовун архивиндә (Сәнәд 20. Сән. 32—33.) әдиб өзүнүн тәртиб етдији јени әлифба илә Дәдә Горгуд һаггында олан бу маһныны јазмыш вә мәшһур мисаллар сырасына дахил етмишдир.

«Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларынын елм аләминә ики әлјазмасы мә'лум олмушдур. Онлардан бири Алманијанын Дрезден китабханасындадыр. Он ики бој вә бир мүгәддимәдән ибарәтдир. Әср јарым мүддәтиндә мәһз бу әлјазмасы үзәриндә дүнја шәрғшүнаслары елми ахтарышлар апармышлар. Мәшһур Алман шәрғшүнасы Ј. Рејски һәлә XVIII әсрин ахырларында һәмин әлјазмасына раст кәлмиш, лакин ону охуја билмәдијиндән һеч бир тәдгигат иши апармамышдыр. Ди-

¹ Маһнылар Әмин Абидин мәгаләсиндән көтүрүлмүшдүр.

кәр бир алман шәрғшүнасы Флејшер әлјазмасына раст кәлмиш, үс-түндә олан тарихә кәрә (1585) ону XVI әсрин әлјазмалары каталогуна гојмушдур. 1815-чи илдә мәшһур шәрғшүнас Фон Дитс әлјазмасы үзәриндә ишләмиш, онун нүсхәсини Берлинә кәтирмиш, Тәпәкөз бојуну алман дилинә тәрчүмә еләмиш, һәмин бој һаггында инди дә дүнја шәрғшүнасларыны дүшүндүрән вә арашдырмалар апарылан мұлаһизә сөјләмишдир: «Бурадакы Тәпәкөз сиклонлара (тәпәкөзләрә П. Ә.), һомерин сиклонуна бүтүн чәһәтләри илә бәнзәјир. Анчаг Оғуз сиклону јунанларынкындан алынма дејил. Јунанларынкы бунун тәглиди-дир. Јунанларынкы көһнә дејилсә, Оғузларынкы јени дејилдир». (проф. Ә. Султанлынын тәрчүмәси). Сонра шәрғшүнас фикрини әсасландырмаг үчүн бир нечә мұлаһизә сөјләјир. Онлардан бири беләдир ки, Шәрғ Јунан ше'ријәтини танымамышдыр. Фон Дитс он ил Константиноплда Алманијанын сәфири олмушдур, мәшһур шәрғшүнасдыр. Онун мұлаһизәләри илә сонракы тәдгигатчылар һесаблашмалы олмушлар. Беләликлә, «Китаби-Дәдә Горгуд»ун тәдгигат тарихи башланьыр. Авропа, рус, түрк алимләри ики әср мүддәтиндә дастан үзәриндә арашдырмалар апармыш вә чох көркәмли нәтичәләрә кәлмишләр. Рус алимләриндән ән чох дастан илә мәшғул олан В. В. Бартолд, В. М. Жирмунски, А. И. Шербак, А. Кононов вә башгаларынын адларыны чәкмәк олар.

Италија шәрғшүнасы Еttore Росси дастанын 6 бојдан вә бир мүгәддимәдән ибарәт јени бир әлјазмасыны Ватикандан тапыб тәдгигата чәлб етмишдир. Орада ашағыдакы бојлар вар: «Буғачын Боју», «Газан ханын евинин јағмаланмасы», «Бамсы Бејрәк», «Урузун әсир олмасы», «Јејрәкин боју» вә «Ич Оғузла Даш Оғузун вурушмасы».

Росси һәмин бојлары дастанын тәдгиги илә бирликдә 1952-чи илдә чап едиб елм аләминә вермишдир.

Түрк дүнјасында дастаны илк дәфә Түркијә шәрғшүнасы Килисли

Рүф'әт Дрезден әлјазмасы әсасында 1916-чы илдә чап етмишдир. Түрк алимләри М. Ф. Көпрүлү, Мәһәррәм Еркин, Орхан Шаиг вә башгалары «Китаби Дәдә Горгуд»ун тәдгигаты тарихинә кезәл сәһифәләр јазмышдыр.

Азербайжанда да «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларынын өзүнәмәхсус өјрәнилмә тарихи вардыр. Азербайжанда дастанын арашдырылмасына 1920-чи илләрдән башланмышдыр. Сон дөврләрин јазыларында көстәрилир ки, дастанын тәдгигаты куја онун Азербайжанда илк нәшриндән сонра (1939) башламышдыр. Бу фикир дөгигләшдирилмәлидир. Чүнки 1920-чи илләрдә Атабаба Мусаханлы, Абдулла Шаиг вә башгаларынын дәрслијиндә бир һиссә верилиб. И. һикмәт 2 чилддән ибарәт јаздыгы «Азербайжан әдәбијјаты тарихи» китабында дастандан бәһс етмишдир. Әлбәттә, бунлар тәдгигат иши дејилдир. 1920-чи илләрдә дастанын тәдгиги илә мәшһур Азербайжан әдәбијјатшүнасы вә фолклоршүнасы Әмин Абид мәшғул олмушдур. һәр шејдән әввәл, онун мәтбуатда дөрч етдиридији ашағыдакы сөзләрини охучуларә чатдырмаг истәјирик:

«Мән әдәбијјат тарихини «Китаби-Дәдә Горгудла башламаг фикрими 1927-чи илдә Баки дарүлфунунда, Баки педагожи техникумунда, 1928-чи илдә Баки Маариф евинин әдәбијјат дәрнәјиндә, «Азербайжан әдәбијјатынын башлангычы» мә'рузәләримдә вә 1927-чи илдә Руһулла Ахундов јолдаша тәслим етдијим «Азербайжан түркләринин әдәбијјаты» адлы әсәримдә сөјләмишәм». Бу илләрдә Әмин Абид бир-биринин ардынча дастан һаггында бир нечә мәгалә чап етидирир. Онун мәгаләләри «Дан улдузу», «Маариф ишчиси», «Азербайжаны өјрәнмә јолу» журналларында чап олунмушдур. «Түрк ел әдәбијјатына елми бир бахыш», «Түрк ел әдәбијјаты башлангычына әмәли бир бахыш», «Әширәт» дөврүндәки Азербайжан әдәбијјатына аид вәсигәләр», «Һечә вәзнинин тарихи» вә с. Ә. Абид бу мәгаләләрдә дастанын формалашма дөврү, әразиси, тәдгигат тарихи, әдәбијјатымызын тарихиндә мөвгеји, бојлары, дили, јарадычылары, идејалары барәдә инди дә өз

әһәмијјәтини сахлајан елми мұлаһизәләр сөјләмишдир.

Азербайжанда «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларыны илк дәфә 1939-чу илдә һәмид Араслы чап етдиришдир. һәмид мұеллим 1961 вә 1978-чи илләрдә һәр ики әлјазмасы үзәриндә мүгајисә вә дөгигләшмәләр апармаг јолу илә дастаны даһа ики дәфә чапдан бурахмышдыр. Сон илләр «Китаби-Дәдә Горгуд» республикамызда даһа бир нечә дәфә чап олунмушдур. Азербайжан алимләри бир нечә ил әрзиндә доғма дастанымызын тәдгиги тарихинә мұһүм өләвәләр етмишләр. Бу сәһәдә һ. Араслы, Ә. Султанлы, М. һ. Тәһмасиб, Ә. Дәмирчизадә, Х. Короғлу, М. Сејидов, Ш. һәмидов вә башга алимләримизин хидмәти бөјүкдүр. Әли Султанлы «Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларынын антик дүнјасынын мифләри илә мүгајисәләр апармышдыр. Ә. Дәмирчизадә дастанын дилини тәдгиг етмиш, М. һ. Тәһмасиб вә М. Сејидов дастан бојларынын тәһлилини вермиш вә бир сыра гәһрәманларын мифоложи мәншәјини арашдырмышлар. Сон отуз ил әрзиндә дастанын үзәриндә ардычыл олараг Шамил Чәмшидов мұшаһидәләр апармышдыр. Наһизәдлик вә докторлуг диссертасиялары јазыб мұдафиә етмишдир. О дастанын һәр ики әлјазмасыны диггәтлә өјрәнмиш, мүгајисәләр апармыш, күлли мигдарда сөзләрин јазылышыны дөгигләшдирилмишдир. Дрезден әлјазмасында индијә гәдәр һеч бир алимин диггәт јетирмәдији бир тарихи охумуш, (466) әлјазмасынын даһа гәдимләрә (1074) аид олмасы нәтичәсинә кәлмишдир. Онун «Китаби Дәдә-Горгуд» монографиясы Түркијәдә чап олунмушдур. (1990).

«Китаби-Дәдә Горгуд» дастанлары нәзм вә нәср һиссәләриндән ибарәтдир. Дастанда һәр бир бојун сонунда дејилир: «Дәдәм Горгуд кәлди бој бојлады, сөј сөјләди...». Бурада бој дастанын нәср һиссәсинә дејилир вә һәм дә үмумијјәтлә дастан мә'насында ишләнир, «сөј» исә дастанын ше'р, нәзм һиссәсидир. Диггәтләјигдир ки, академик В. В. Бартолд, шәрғшүнас Еttore Росси дә бу сөзү ше'р, маһны кими тәрчүмә етмишләр. Шүбһәсиз, дастанын нәср һиссәси нағыл едилмиш, нәзм

хиссәсини исә озанлар Гогуз чалыб мөҗәһән һавалар үстүндә охумушлар. Она көрә дә дастанда нәзм вә нәср хиссәләри үзви сурәтдә бир-биринә бағлыдыр вә бири дикәрини тамамлаҗыр.

«Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларында ислам дининин дә тә'сири өзүнү көстәрмәкдәдир. Дастан өзү гәдим сүжетләр, рәвәјәтләр, баһадырлыг маһнылары, мифләр вә мифолоҗи сүжетләр топлусудур. Бу чәһәтдән Түрк дүнјасында мејдана кәлмиш Тәпәкөз сүжети, чан әвәзинә чан истәмә («Дәли Домрулуң боју»), «Әрин гаҗытмасы» (Бамсы Бејрәк боју), овчу аллаһы Бәкиллә әләгәдар сүжетләр (Бәкил оғлу Имраның боју) вә с. исламдан әввәл дүнја халглары ичәрисиндән кәзән сүжетләрдиң. Бунлар сонра шифаһи дилдә долашдыгча, камилләшдикчә халг исламла әләгәдар е'тигадлары дастана әләвә етмишдир. Ону да унутмамалы ки, паракәндә һалында олан бојларың бир нечә дәфә системли шәкилдә јазыҗа алынмасы күман едилир. Бизә кәлиб чатан әлҗазмасы исә бојларың даһа сонракы вариантыдыр. Мүгәддимәдә Дәдә Горгудун Мәһәммәд пејғәмбәрин заманында анадан олдуғу көстәрилик. Ислам дининин тә'сири мүгәддимәдә даһа күчлүдүр.

Оғуз гәһрәманларыңдан Дәли Домрул Аллаһ, Әзраил һаггында ешитмәмишдир. Анчаг сонра Аллаһын вә Әзраилни күчүнү көрүр вә инанараг дејир:

Учалардан учасан!

Кимсә билмәз нечәсән!

Көркү танры!

**Нечә чаһилләр сәни көјдә арар,
јердә истәр,**

**Сән хуб мо'минләр көнлүндәсән
Даим дуран Чаббар танры,
Баги галан Сәттар танры.**

Басатың Тәпәкөзү өлдүрдүҗү бојда Басат нә гәдәр күчлү, гүввәтли олса да, јенә аллаһын, танрының көмәји илә Тәпәкөз кими азғын дүшмәнә галиб кәлир.

— «Оғлан, гуртардың?

— Танрым гуртарды». Тәпәкөзлә Басатың мүкалимәси дәфәләрлә төкрап олунур. Нәһәјәт, Басатың дилдән «Лаиллаһа иллаллаһ, Мәһәммәдин Рәсүллүллаһ» кәламыны ешидирик.

Ибрәтамиздир ки, дастанда һеч

бир чәтин иш аллаһсыз кечмир. Аллаһа јалварыб өвләд истәјирләр, өвләдә ад гојанда «Адыны мән вердим, јашыны Аллаһ версин», дејирләр. Оғлу Уруз дүшмәнләрә әсир дүшәндә Газан хан «Танры вермишди, Танры да алды» дејир. Оғуз баһадырлары галиб кәлдиҗи дүшмән торпагларында килсәнин јеринә мәсчид тикирләр, дастанда мүсәлман динини гәбул едән дикәр дин нүмајәндәләри дә вар. «Ана һаггы», «Танры һаггы» дејирләр. Газан хан дастанын бир јериндә дејир:

**«Мәһәммәд дини ешгилә гылыңч
урдум».**

Ислам тә'лиминә көрә Аллаһ бирдир, өзү дә бөјүкдүр. Дастанда тез-тез белә ифадәләр ешидилер: «Аман, аллаһын (танрының) бирлијинә јохдур күман». Аллаһ һаггыңда гәһрәманлар белә ифадәләр ишләдилер: «Һагг таала», «Улу танры», «Гәни танры», «Уча танры», «Гадир танры», «Әзиз танры». Оғуз баһадырлары һәмишә бөјүк вә мәс'улијәтли дејүшдән габаг намаз гылырлар: «Оғуз бәјләри һәп јетдилер. Ари судан абдәст алдылар. Ағ алынларыны јерә гојдулар, ики рүкәт намаз гылдылар. Ады көркүлү Мәһәммәдә салават кәтирдилер».

«Китаби-Дәдә Горгуд» бојларының һамысының сонунда алгышлар вардыр. Бу алгышларда дастанын һәм гәдимлији, исламдан әввәлки көрүшләр вә һәм дә исламла әләгәдар е'тигадлар чох усталыгла чарпазлашдырылмышдыр. Гәдим алгышлар: «Гара дага јетдијиндә ашыт версин», «Ганлы-ганлы сулардан кечид версин», «Јерли гара дағларың јыхылмасың», «Кәлкәличә габа ағачын кәсилмәсин», «Гамән ахан көркүлү сујун гурумасың», «Ганатларың учлары гырылмасың», «Чалышыңда гара полад үз гылыңчын күтәлмәсин», «Дүртүшәркән ала көндәрин уфанмасың».

Исламла бағлы алгышлар:

«Аллаһ верән үмидин үзүлмәсин», «Ағ саггаллы бабан јери чәннәт олсун», «Ағ бирчәкли анан јери бәһишт олсун», «Ағ алныңнда беш кәлә дуа гылдыг, гәбул олунсун», «Јығышдырсын, дурушдурсун, күнаһыңызы гадир танры ады Көркүлү Мәһәммәдә бағышласың».

«Китаби-Дәдә Горгуд» дастанларында марағлы, ибрәтамиз гадын

сүр'әтләри вардыр. Гадынлар бурада ағыллы, тәдбирли, харичи көрүнүшчә көзәл, исмәтли, сәдагәтли, инсанпәрвәр вә гәһрәман кими тәсвир едилмишләр. Дастанларда «ана һаггы, танры һаггы» дејилир. Газан хан өз анасының дүнјаның бүтүн нә'мәтләриндән үстүн тутур. Евини талаҗыб, арвадыны, оғлуну әсир едиб апаран дүшмәнлә үзләшәндә илк сөзү бу олур: «Мәрә Шәклү Мәлик! Ағыр хәзинәм, бол ахчамы кәтирибсән—сәнә хәрчлик олсун. Гырх инчә белли гызла Бурла хатуну кәтирибсән—сәнә јесир олсун. Гырх ијидлә оғлум Урузу кәтирибсән—гулуң олсун. Товла-товла шаһбаз атларыны кәтирибсән—минәт олсун. Гарычыг анамы кәтирибсән,—Мәрә кафир! Анамы веркил мана...!» Әлбәттә, Газан хан көмәјинә кәлиб чатан Оғуз баһадырлары илә биркә Шәклү Мәлијин башыны кәсир, анасыны, арвадыны, оғлуну, вар-дөвләтини азад едиб вәтәнә дөнүр.

Дастанда ана нәсил артыран, өвләд бөјүдән мүгәддәс бир варлыг кими севилир вә әзизләнир. Биринчи бојда Дирсә хан өз һалалы һаггында гүрүр вә севиңчә белә дејир:

Бәри кәлкил, башым бахты,

евим тахты,

**Евдән чыхыб јүрүјәндә сәрви
бојлум!**

**Топуғунда сармашанда гара
сачлым!**

**Гурулу јаја бәнзәр чатма гашлым!
Гоша бадам сығмајан дар ағыздым!
Күз алмасына бәнзәр ал јанағлым!
Гадыным, дирәјим, диләјим!**

Дастанда евдар, гонагпәрвәр, ишкүзар, сәхавәтли, хош рәфтар гадынлар тә'рифләнир, онлар «Ајишә, Фатимә сојудур» дејилир, әксинә, кәзәјән, пинти, исрафчы деди-году илә мәшгул олан гадынлар исә пиләнир.

«Китаби-Дәдә Горгуд» бизим бүтүн шифаһи әдәбијатымызда, хусусилә, гәһрәманлыг вә мөһәббәт дастанларында јашајыр. Дастанын гәһрәманлыг ән'әнәләри «Короғлу» кими дүнја шөһрәтли эпосун јаранмасына мүнүм тә'сир көстәрмишдир. Бу ән'әнә һәм дастанын мәзмун, идејасына вә һәм дә форма хусусијәтләринә аиддир. Дастанда Дәдә Горгуд, демәк олар, бүтүн бојларда иштирак едир. Короғлу да беләдир, о да бүтүн голларда иштирак едир.

Дәлиләр чәтинә дүшәндә Короғлу онларың дадына чатыр. Бојларда да чәтинлијә дүшәнләр чыхыш јолуну Дәдә Горгудун мәсләһәтиндә, јахуд тәдбириндә көрүрләр.

Һәр ики дастаны диггәтлә охујанда гаршымыза чох марағлы мәсәләләр чыхыр. Мәсәлә: «Дәдә Горгуд» бојларында гәһрәманлара чох заман дүшмән өлдүрдүҗү, икидлик көстәрдиди, ел арасында мәшһурлашдығы үчүн ад гојурлар. Бу да онун өзүнү илк дәфә гәһрәман кими танытдығы һадисә илә әләгәдар олур. Буҗаг, Бамсы Бејрәк, Дәли Домрул вә с. Јахуд оғуз баһадырларыңдан данышанда белә ифадәләр ишләдилер: «Гара дәрә ағзында гадыр верән, гара буға дәрисиндән пешијинин јапығы олан, ачығы тутанда гара дашы күл ејләјән, бығың әнсәсиндә једди јердә дүјән Гара күнә...». «Дәмир гапы Дәрбәнддәки дәмир гапыҗы тәпиб алан, алтмыш тутам ала көндәринин учунда әр бөјүрдән Гыјан Сәлчуг оғлу Дәли Дондар...». «Алтмыш өркәч дәрисиндән күрк еләчә топуғларыны өртмәјән, голу, буду узун, балдырлары инчә, Газан бәјин дајысы, ат ағызлы Аруз гоча» вә с. Бунлары охујаркән халғың Короғлу вә дәлиләри һаггыңдакы тәсвирләри көзүмүзүн гаршысында чанланыр.

Короғлунун дәлиләри дә көстәрдиди гәһрәманлыға, икидлијинин характеринә үјгүн адланырлар. Дәмирчи оғлу, Дәли һәсән, Танрытанымаз, Јоласығман, һаләјпозан, Тупдағыдан вә с. Бүтүн бунлар көстәрир ки, гәһрәманлыг дастанларымызда, хусусилә «Короғлу»да ән гәдим абидәләрдән олан «Дәдә Горгуд» дастанларының ән'әнәләриндән кениш шәкилдә истифадә едилмишдир. Бу да «Короғлу»ну јарадан ашығлар коллективинин доғрудан да озанларың хәләфи олдуғуну бир даһа тәсдиг едир.

Мөһәббәт дастанларымызың да формалашмасында «Китаби-Дәдә Горгуд»ун мүнүм ролу олмушдур. Бу да өз нөвбәсиндә һәм мәзмун, идеја вә һәм дә форма чәһәтдән өзүнү көстәрмәкдәдир. Бу бахымдән «Бамсы Бејрәк боју» хусусилә сәчијәвидир. Бу бој бир чох мөһәббәт дастанларымызда, мәслән, «Ашыг Гәриб», «Шаһ Исмајыл», «Алыхан вә Пәри» дә өз өмрүнү је-

нидән јашамагдадыр. Дүнја халглары ичәрисиндә долашан «Әрин гартыма» сүжетини озанлар «Бамсы Бејрәк»дә, ашыглар исә «Ашыг Гәрибдә» милли, етник зәминдә ишләмишләр. Бамсы Бејрәк узун ајрылыгдан сонра нишанлысынын тојуна келиб чыхыр. Чох чәтинликлә гадынларын мәчлисинә дахил ола биллир. «Мәгсудум олдур ки, әрә варан гыз галха, ојнаја, мән гопуз чалам дејир». Гадынлар һимләширләр ки, дәли озан нә таныјыр, кими исә галдырын ојнасын. «Гысырча јенкә» вә «Боғазча Фатманы» ојнадырлар. Бејрәк икисини дә таныјыр, гопузун сәдалары алтында охудуғу маһныларла онлары «бејабыр» едир. Нәһәјәт, Баны чичәк ојнајыр. Бејрәк гопузу чалыб охумагда давам едир. «Ашыг Гәрибин» һүммәт Әлизадә вариантында да белә бир сәһнә вар. Ашыг Гәриб нишанлысынын тојуна кәлир, саз чалыр, гызлар бир-бир ојнајыр, о да севкилиси Сәнәми ахтарыр:

Дәстиндә тутуб нәркизи,
Әјнинә кејиб гырмызы.
Ај Шејхәлисламын гызы
Сән дејилсән, јарым мәним.

Сән мәним султаным, ханым,
Сана гурбан ширин чаным,
Вәзир гызы Марал ханым,
Сән дејилсән јарым мәним.

Аста-аста јери дајан,
Бир сөз дејим сән дә инан,
Јалама додаг, кечәл Хубан
Сән дејилсән јарым мәним.

Сән мәним султаным, ханым,
Сана гурбан ширин чаным.
Дур, сүз, јери, Сәнәм ханым
Сәнсән вәфадарым мәним.

Јахуд башга бир эпизод: Бамсы Бејрәк бир күн ова кедир чейрана раст кәлир, онун далынча Бану Чичәјин јашадығы чадыра кәлиб чыхыр. Онлар бир-бирини таныјырлар, севширләр. Шаһ Исмајылын чейран далынча кетмәси, габағына Јүлзәрын чыхыб ону гаршыламасы, бир-биринә вурулмалары вә с. охшар чәһәтләрдир. Бану Чичәклә Бејрәјин ох атыб, ат чапыб, күләшмәләри Шаһ Исмајылла Әрәбзәнки әһвалатыны хатырладыр. Белә мисаллары чох чәкмәк олар.

Ики јүз илдир ки, «Китаби-Дәдә Горгуд» дүнја шәргшүнасларынын дилиндән дүшмүр. Хүсусилә сон илләр дастаны дүнја халглары өз дилләринә тәрчүмә едир вә беләликлә дә, дастанын тәдгигат даирәси кеңишләнир. «Китаби-Дәдә Горгуд» инкилис, алман дилләринә тәрчүмә олунмуш, Америкада, Техасда, Лондонда, Сурихдә чап едилмишдир. Дастаны фарс дилиндә исә Тәбриздә «Ибн Сина» нәшријаты бурахмышдыр. Харичи өлкәләрдә чыхан бир сыра лүғәт вә энциклопедијаларда да дастан һаггында мараглы гејдләр верилмишдир.

«Китаби-Дәдә Горгуд» тәдгиг олундугда бизә јахынлашыр. «Китаби-Дәдә Горгуд» тәдгиг олундугча, тәдгигаты дәринләшдикчә биз өзүмүзү даһа јахшы таныјырыг, өјрәнирик. Она көрә дә бир тәрәфдән дастан елми чәһәтдән өјрәнилик, гәдим етигад, адәт вә ән'әнә, мифолокија тапылып, ајдын олур ки, «Китаби-Дәдә Горгуд» бизим мәһәви аләмимизә өз тәсирини кәстәриб. «Китаби-Дәдә Горгуд» бир гәдим әл јазысында јашајыр, бир дә бизим фолклорумузда, јазылы вә шифаһи әдәбијатымызда.

Дастан һаггында Б. Ваһабзадә, Нәби Хәзри, Анар кими көркәмли сәнәткарлар ахтарышлар апарыб өз мұлаһизәләрини сөјләјибләр. Н. Хәзри дастан мотивләри әсасында «Сыјрылмыш гылынч» пјесини јазмышдыр. Анар 6 ил дастаны өјрәнмәклә мәшғул олмушдур. Ики серијалы «Дәдә Горгуд» кино филмини чәкмәшдир. Нәһәјәт «Дәдә Горгуд» адлы көзәл елми бир әсәр јазмышдыр. Јазычыларымызын дастана мұрачиәти тәсадүфи дејилдир. Бу да әввәлчәдән мөвчуд олан бир ән'әнәдир. М. Рзагулузадәнин «Ана үрәји, дағ чичәји», Ә. Дәмирчизадәнин «Гарача чобан» әсәрләрини јада сәлаг. «Китаби-Дәдә Горгуд» бизим һәјәт китабымыздыр. «Китаби-Дәдә Горгуд» бизим фәхримиз, гүрүрүмүздур. Тәсадүфи дејилдир ки, Азәрбајҗан Республикасы «Китаби-Дәдә Горгуд» энциклопедијасы јаратмаг һаггында гәрар гәбул етмишдир. Инди бүтүн Республика тәнтәнә илә дастанын 1300 иллијини бајрам едир.

ӘҺМӘД ЧАВАД

ЈАРАДЫЧЫЛЫҒЫНЫН ТӘДРИСИ

Хуршуд МӘММӘДЛИ,

педагожи елмләр намизәди,
«Шәрг» литсејинин мұәллими.

досент, Сумгајыт шәһәриндәки

Әһмәд Чавад XX әср Азәрбајҗан әдәбијаты тарихиндә өзүнәмәхсус мөвгеји олан сәнәткарларымыздан дыр.

XI синифдә шаирин һәјәти вә јарадычылығынын, «Сәсли гыз» әсәринин өјрәдилмәси үчүн 3 саат нәзәрдә тутулур: 1-чи сааты Ә. Чавадын һәјәт вә јарадычылығынын, лирикасынын, «Памбыг дастаны», «Күр», «Көј кәл», «Гурбан олдуғум» вә б. шәрләринин изаһына; 2-чи сааты «Сәсли гыз» поемасындан парчаларын охунуб, әсәрин мәзмунун өјрәдилмәсинә; 3-чү сааты исә «Сәсли гыз» әсәринин тәһлил вә изаһына һәср етмәк мәгсәдәмүвафигдир.

Биринчи саатда Ә. Чавадын һәјәтинин вачиб мағамларындан бәһс етдикдән сонра мұәллим шаирин јарадычылығындан сөлбәт ачмалыдыр. Шакирдләрә изаһ етмәлидир ки, Ә. Чавад мұхтәлиф формасијаларда јашамыш Азәрбајҗанын бөјүк вәтәндаш шаиридир. һүсејн Бајкара Ә. Чавады түрк дүнјасында чох аз танынмыш классик Азәрбајҗан шаири адландырыр, онун «...шәрдә вәзн, үслуб вә дил јөнүмүндән јени әдәби мәктәб—символизм әдәби мәктәби» јаратдығыны гејд едир. (Бах: һ. Бајкара «Азәрбајҗанын истиггал мұбаризәси тарихи», Б., Азәрнәшр, 1992, с. 175—179).

Ә. Чавад поезијасы форма вә мәзмунча јени, мұасир поезијадыр. һәр бир шаирин јазыб-јаратмасы үчүн мұәјјән бир әдәби зәмин олмасы зәрурәтдир.

М. Ә. Сабир, һ. Чавид, М. һади, А. Сәһһәтин классик поезијасы зәмининдән С. Вурғунун, С. Рүстәм вә М. Мүшфигин ады илә бағлы олан чағдаш поезијанын доғулмасы үчүн бир зәрури Әһмәд Чавад мәрһәлә-

си вачиб иди. Әһмәд Чавад поезијамызы әрәб-фарс кәлмәләри, изафәтләри тәләб едән әруз вәзни чәрчивәсиндән чыхарыб, ону халг үчүн даһа доғма вә јахын олан милли һечә шәри үфүгләринә јөнәлтди. Демәк олар ки, бүтүн әсәрләрини, лирик шәрләрини вә поемаларыны чағдаш һечә вәзниндә јаратды. Бу мәһнада о, сәләфләри илә хәләфләри арасында «бир гызыл көрпү» (Әли Саләддин) ролуну ојнады. Ијирминчи илләрдән өмрүнүн сонунә кими онун бүтүн истәдады, бүтүн гәләм тәчрүбәләри өзүндән сонракы шаирләр үчүн өрнәк олмушдур.

Әһмәд Чавад Азәрбајҗанын аловлу мұбариз шаири олмуш, шаир илһамыны, идракынын күчүнү халгынын истиггалијјәтә говушмасы үчүн сәрф етмишдир. 1919-чу илдә «Далға» китабында дәрч олунан «Азәрбајҗан бајрағына», «Мән булмушам», «Бисмиллаһ», «Милли марш», «Азәрбајҗан» вә с. шәрләриндә халгымызын милли истиггалијјәти, мұстәгиллији тәрәннүм олунур.

Белә бир киришдән сонра мұәллим синфин диггәтини ајры-ајры шәрләрә чәлб етмәли, конкрет нүмунәләр әсасында шаирин јарадычылығынын мәзмун вә маһијәтини ачыгламалыдыр. Әлбәттә, өнчә милли һимнимизин мәтни үзәриндә дајанмаг мәгсәдәмүвафигдир. һимн бәнд-бәнд охунараг тәһлил едилмәли вә белә бир гәнаәт һасил олмалыдыр ки, бу һимн азадлыг, истиггал нәғмәсидир. Вәтән өвладларынын руһунда, дүшүнчәсиндә, хәјалында интибаһ, тәбәддүлат јарадан нәғмәдир.

О да гејд едилмәлидир ки, һимнин мусигисини даһи бәстәкарымыз

Үзејир һачыбәјли бәстәләмишдир.

Сонра шакирдләрин диггәтини ичтимаи мәзмунлу дикәр ше'рләрә чөлб етмәк мәгсәдәмүвафигдир. Бу сырада «Азәрбајчан бајрағына» ше'ри хусуси әһәмијәт дашыјыр.

Шаир Азәрбајчан Чумһуријәтинин үчрәнкли, әј-улдузлу милли бајрағыны «дөвләт гушу», «әрмаған» сана-раг, кәлкәси дүшән мүбарәк Вәтән торпағыны өпмәјин һәјәчанлары илә јашајыр:

Көксүмдә туфанлар, кәлдим ирәли!

**Өпүм кәлкән дүшән мүбарәк јери!
Аллаһын јылдызы о кәзәл пәри
Сығынмыш гојнунда Аја,
Бајрағым!**

Ше'рин мәтни үзәриндә иш заманы бајрағын дөвләтчиликдә сијаси маһијәти, мүгәддәс сајылмасынын сәбәбләри, горунмасынын вачиблији шакирдләрә изаһ олунмалыдыр. «Азәрбајчан, Азәрбајчан» ше'ри исә Вәтәнимизин әсрәрәнкиз табиәти, таби сәрвәтләри һагғында јазылмыш кәзәл бир нәғмәдир.

**Дағларынын башы гарлы,
Синәси јашыл орманлы,
Дәрәләри ширин барлы,
Азәрбајчан, Азәрбајчан!**

**Дурна кәзлү булагларын,
Чәннәт кими јайлагларын,
Кениш-кениш ојагларын!
Азәрбајчан, Азәрбајчан!**

Он бәнддән ибарәт олан бу ше'рдә түкәнмәз таби сәрвәтләримиз, «дүнјаја ишыг, күч, һәрәкәт сүр'әти верән» нефтимиз ифтихар һисси илә вәсф едилер. Гејд едилмәли чәһәт будур ки, Ә. Чавадын бу ше'ри 15—16 илдән сонра поезијамызда С. Вурғунун «Азәрбајчан» ше'ри кими даһијанә бир нәғмәнин мејдана чыхмасы үчүн бир өрнәк, бир еталон ролуну ојнамышдыр.

Тәдигатчы профессор Ә. Саләддинин фикринчә, Ә. Чавадын поезијасында Ај-Улдузлу бир тилсим медалјону вардыр! Бу медалјон бојунбағы кими онун бир чох ше'рләринин бојнундан асылмышдыр. Шаирин кәзәллик еталону «Ај-Улдуз» олмушдур. Она көрә дә Әһмәд Чавад поезијасыны «Ај-Улдузлу» поезија адландырмаг олар! «Ај-Улдуз» онун ше'рләринин емблеми, нишаны, еләметидир!

Ә. Чавадын «Бисмиллаһ» ше'риндә Азәрбајчан Чумһуријәтинин бәр-гәрар олмасы үчүн 1918-чи илин 16 ијулунда Бақыја кәлән түрк ордусу алгышланыр. Шаир бу ордунун зәфәрлә Бақыја—Азәрбајчанын чырпынан үрәји, ана шәһәри олан Бақыја дахил олмасындан вәчдә кәләрәк дејир:

**Атылды дағлардан зәфәр
топлары,
Бүрүдү елләри әскәр, Бисмиллаһ!
О Хан сарајында чичәкли бир гыз
Бәклијор бизләри зәфәр,
Бисмиллаһ!**

Ше'рдә милләтимизин һәјәчанла чырпынан үмидли үрәк дөјүнтүләри әкс олунмушдур.

**Еј Бақы! Сән горхма, кәлдик,
кәләли!
Сәннинчүн атылдыг даим ирәли!
Сағ галанлар аннәләрә тәсәлли!
Шәһидләрин руһу күләр,
Бисмиллаһ!**

Бу мисрәләрдә халгын өз истиглалына говушмасы үчүн «үзүнә Күнәш күлүмсәјән» Азәрбајчан әскәринин апардығы мүбаризәдә гәләбә әзми, зәфәр әһвал-руһијәси дујулмагдандыр.

Ше'ри бәнд-бәнд охујуб изаһ едәрәк ону мүасир һәјәтымызла, Гарабағ савашы, шәһидләримиз, мәнфур дүшмәнлә бағлы фактларла әләгәләндирмәк фәјдалыдыр.

Сонра диггәти «Инкилис», «Түрк ордусуна», «Еј әскәр» ше'рләринә јөнәлдәрәк гејд етмәк ләзимдыр ки, Әһмәд Чавад Азәрбајчан Чумһуријәтинин тәрәннүм едән, халгын мүстәгиллији, истиглаллијәти уғрунда вурушан бир вәтәндаш шаир олмушдур. Мәһз бу әгидә саһиби олдуғу үчүн империја нөкәрләри тәрәфиндән репрессија едилмишдир.

«Көј кәл» чағдаш лирикамызын гызыл фондуна дахил олан надир сәнәт нүмунәсидир. Бурада Көј кәлүн тимсалында бүтөвлүкдә Азәрбајчан бәнзәри олмајан кәзәлликләр јурду кими тәрәннүм олунмушдур. Ше'р чап олунан кими «Гојнунда јер вардыр Улдуза, Аја» мисрәсына көрә мүәллифә «мүсават бајгушу», «милләтчи» дамғасы вурулмуш, шаир һәбс едиллиб, инчидилмишдир.

Ше'рин ифәдәли охусуну вә әзбәр өјрәдилмәсини тәшкил едирәм.

Ә. Чавад «Сәсли гыз» (1929) поемасындан сонра «Күр» (1930) вә «Памбыг дастаны» (1931), «Күрчүстан» (1934), «Москва» (1935) ше'рләрини јазыр. Бу әсәрләр дә бир груп мангурта чеврилмиш «пролетар мәдәнијәтчиләри» тәрәфиндән гәрәзлә гаршыланыр. Шаир «Күр» ше'риндә кечдији оба вә ојаглардан әслрә, илләр боју кортәбии ахмасыны, бә'зән гудуруб фәләкәтләр тәрәтмәсини тәсвир етдикдән сонра чајы рам олмаға чағырышла битирир. «Памбыг дастаны»нда Кәнчә, Ширван, Гарабағ вә Муған дүзләриндә әкилиб-бечәрилән памбығы, гадынларын гамәтини дүзәлдән, јохсулларын дәрдинә әләч едән бир сәрвәт кими тәрәннүм етмәјә чалышыр. Лакин бу, илк бахышда белә көрүнүр. Әслиндә исә бу дејимләрдә Әһмәд Чавада мәхсус ејһам вә кинајә дујулмагдандыр.

Бу ше'рләр шура гурулушунун әдәби сифаришләри бахымындан јазылмышдыр. Лакин бу әсәрләрдә мөвзунун Илаһи бир севки илә гәбулу, чошгун бир илһамла ишләnmәси чатышмыр. Бунун да сәбәби ајдындыр.

Ә. Чавад «Сәсли гыз» поемасыны (1929) сифаришлә јох, үрәјинин һөкмү илә јаратмышдыр. Икинчи тәдрис саатыны бу әсәрин мөзмунунун мәнимсәнилмәсинә вә әсәрдән парчаларын охусуна сәрф етмәк мөгсәдә ујғундур. «Сәсли гыз» әсәриниң гыса мөзмуну ашағыдакы кими чатдырылыр:

«Сәсли гыз» тәхминән 10 гыса поетик парчадан, әсасән, 7 һечалы ше'р нөвүндән ибарәт јығчам епиклирик поемадыр. Әсәрин илк парчасында нәғмә охујан бир гыз тәсвир едилер.

Динләјичиләри һејран гојан бу сәс дүнјанын ән гијмәтли не'мәтидир. Гызын авазы јүксәлдикчә, бүл бүл сәси кими гајнајыб чағладыгча инсанлары мәфтун едир. Шаир бу сәсин сиррини «һагг нуру, һагг сиррини гәлбилә көрән» бир дәрвишдән сорушур. Дәрвиш белә чаваб верир ки, биринчи кәзәллик гыз сәсидир. Кәзәл гызда кәзәл сәс исә әсл һагг чилвәсидир.

Шаир бу сәси динләјә-динләјә, инләјән, зилдән бәмә, бәмдән зилә кечән, көнүлләри јандырыб-јахан бу

сәсин фонунда тарихдә олмуш бир һадисәни хатырлајыр:

— Бир өлкәнин ганичән шаһы она гоншу олан кичик бир өлкәјә һүчум едир. Ганлы мүһасирәдән сонра ораны ишғал едир. 36 мисрада бу ишғал вә онун ганлы нәтичәләри мәһарәтлә охучунун көзү өнүндә чанландырылыр: ишғалчы дүшмән ордусуна мүгавимәт кәстәрән јүз минләрлә дөјүшән икидләр охланыб чөлләрә сәрилер. Јурдуну јағылара вермәк истәмәјән икид оғуллар вәһшичәсинә доғраныр. Бир тәрәфдә силаһлар, бир јанда ганлы башлар дағ кими јығылыр, јүз минләрлә ушаг вә гадын әсир-јесир едилер. Инсанлығы әзән ганлы ишғал нәтичәсиндә:

**Чәннәт кими бир өлкә
Мәзарлыға дөнмүшдү.
Бир чох евләр јыхылыб,
Ханиманлар сонмүшдү.**

Ганичән һөкмдар ишғал етдији өлкәдә һагсызлығы гануна чевирер. Заваллы мәғлуб өлкәдә ағламағы гадаған едиб, чамааты шаллагла күлдүрүрләр. Адамлар бәзәниб, чөлә чыхмаға мөчбур едилер. Ганичән падаш өзү үчүн истигбал, јә'ни гаршылама мәрәсими кечирир. Шаир дејир: Бу ишғалчы шаһын һәјәсызлығындан кәјдәки Күнәшин рәнки гызарыр. Булудлар горхудан ағарыб дағлара чөкилер. Шаһ өзү кәлишини бајрам етдирир! Бир чох дәрдли үрәкләр фаһиәли, алчалдычы севинчлә долдурулуру.

Јоллара халча дөшәнир, минарәләрдән бајраглар асылыр. Мәсчид һәјәтиндә, килсәдә инсанлар халча, тәсбәһлә гаршыламаға чыхырлар. Гарнытох тачирбашы шејхлә јанашы дајаныр. Шаир фәрјад едир: Нә чичәкләр јетирир ган гоһулу бу торпаг! Вахтилә бир өлкәнин пәнаһи сајылан мәғлуб шаһ да чамаата гарышыб бу гаршыланма мәрәсиминә тамаша едир. Гала бүрчләриндән топлар атылыр, гурбанлар кәсилер. Шаир бурада мөчәзла дејир.

— Динмә, јазыг һејван, өлсән дә динмә,

**Бу кәлән кәрдүнә, уғурсуз гонаг.
Ичмәјә ган истәр, билирсәнми ган!
Һејван ганы ичәр, олмаса инсан!**

Шаһын атыны, үзәнкисини, өләјағыны өпмә мәрәсими башланыр.

Кешишлө шејх, ачкөз жалтаг гоча шаһын үзәнжисини өпүр. Тачирбашы едилән дуалара амин дејир. Ганичән шаһын везири мәғлуб шаһа чатдырыр: «Мал-мүлкүн, тахт-тачын бизимдир! Чанын амөндадыр!». һәр төрөфдән «Јашасын!» сөсләри учалыр.

Ашхам дүшүр, мәрмәр сүтунлу гөсрдә ишғалчы шаһ ејшә далыр. Рөггасәләр, мүғәнниләр ојнуна башлајыр. Ганичән шаһа Сара адлы мүғәннини нишан верирләр. Сараны кәтирирләр. Сара халгынын ганынын һаһаг јерә ахыдылмасы барәсиндә үрәкләри јаралајан кәдәрли бир маһны охујур.

**Мән ки, сәндән дојмамашдым,
Гуш гонмаға гојмамашдым,
Бир алмана гујмамашдым,
Ким сәнә кәч бахды, бағлар!!**

**Бағчаларда гырмызы нар,
Гырмызы ган күлләрин вар!
Ијләмәкдән дојмамаш јар,
Кәлди шимшәк чатды, бағлар.**

**Дарғынам мән белә бахта,
Үрәјим ган, лахта-лахта!
Бах ки, кимләр чыхды тахта,
Күсдү кимин бахты, бағлар!!**

**Чыхмамаш күн, атмамаш дан!
Ганлы бир тоз галхды јолдан!
Гоч икидләр олду голдан!
Ганлы кәфән тахды, бағлар!**

Саранын бу үрәкләри көјнәдән кәдәрли маһнысы, гәрибә олса да, ганичән шаһын хошуна кәлир. О, Саранын әлләриндән бир гәдәһ шәраб алып ичмәк арзусуна дүшүр.

Бир охла нишанлысындан ајры дүшмүш Сара бу тәклифдән чох һәјәчанланыр. О, мүстәбид шаһдан интигам алмаг үчүн чевик бир һәрәкәтлә шәраба зәһәр гатыр. Јерли халгын икид оғуллары сילהа сарылып, мөһв олмуш шаһын башсыз ордусуну өз торпағындан говурлар.

Финалда шаир јенә дә «Сәсли гыз»ын ифасыны хатырлајыб дејир:

**Азадлыг ешидинчә күлүмсәмә
белә шад,
Саранын мәмләкәти көһнә
мә'нада азад!..**

Әсәрин мәзмуну парчаларын охунмасы әсасында јахшыча өјрәдилдикдән, Саранын маһнысы өз-

бәр едилдикдән сонра үчүнчү саатда ашағыдакы гајдада тәһлил вермәк мәгсәдәујгүндур:

— Шаир Әһмәд Чавадын бу поемасы «јени чәмијјәт» ады илә тоталитар бир империја јаратмыш болшеви́змин ишғалчы симасыны ифша едән бәнзәрсиз бир әсәрди́р.

Поеманын әсас мәғзи вә гимәти бундадыр ки, фикримизчә, шаир хатырланан тарихи һадисәдән фон кими истифадә едәрәк болшевик Русијасынын Азәрбајҗаны ишғал етмәсини, ишғал вә ондан сонракы дөврдә Азәрбајҗанда төрәтдији фәләкәтләри, рәзаләтләри әкс етдирмәјә наил олмушдур. Јазычынын бәһс едәчәји һадисәләри, кечмишә, башга өлкәјә «көчүрмәси» бир нөв һадисәләрин заман вә мөканыны дәјишмәси, әлбәттә, мараглы тәсвир үсулларындан бири́дир.

Инди «Сәсли гыз» әсәриндә баш верән һадисәләрин әсас мөғамлары илә рус болшеви́зминин Азәрбајҗаны ишғал етмәси вә сонракы һадисәләрлә онун мүғәјисәсини верәк. Әсәрин әввәлиндә дејилир ки, гәсбкар шаһ гоншу өлкәни 6 ај мүһасирәдә сахладыгдән сонра алыр. Тарихә мүрачиәт етсәк, көрәрик ки, болшевик Русијасынын Азәрбајҗанын јерли һөкүмәтини девирмәјә, «Бакыны тутмаға» јөнәлмиш фәалијјәти 1919-чу илин нојабр-декабр ајларындан даһа чидди вә фәал характер дашымаға башлајыр. Әсәрдә хәстәрилир ки, ганичән һөкүмдар ишғал етдији өлкәдә һагсызлығы гануна чевирир, тутдуғу өлкәнин тахтачыны, бүтүн сәрвәтләрини өзүнүнкү е'лан едир, ишғал етдикдән сонра ағламағы гадаған едир, халгы зорла күлмәјә мәчбур едир вә с... Бүтүн бунлар XI Гызыл ордунун ишғалындан сонра Азәрбајҗандакы фәалијјәт аксијаларына нә гәдәр бәнзәјир!

Болшевик истиласы өз вәһши симасыны маскаламаг үчүн Бакыдакы 1918-чи ил март гырғынынын, сонракы гырғынларын нәтичәләрини өртбасдыр едир, күчә вә дивардакы ган кечә икән јујулуб тәмизләнир, тәблиғат машины инсанлара әсл хошбәхтлик бәхш едәчәк јени «гурулушун» тәрифини көјләрә галдырыр, бу гурулушу тәриф едән «оп-

тимист» әсәрләр јазмаға чағырырдылар.

Поемада бу һадисәләрин чизкиләри мүхтәлиф рәмзи ишарә вә ејһамларла әкс етдирилмишдир. Дигәтлә охудугда, «азад», «хошбәхт» Шура гурулушунун ониллик тәнтәһәси дөврүндә гәләмә алынмыш поемада о заманкы Азәрбајҗанын тәлејүклү мәсәләләри илә сәсләшән чохлу чизкиләрә раст кәлмәк мүмкүндүр. Әсәрин баш гәһрәманы Саранын охудуғу маһныја нәзәр салаг:—Сара «Бағлар» һагғында рәмзи бир маһны охујур. Бағлар—Вәтәнин, Азәрбајҗанын тимсалыдыр.

Дарғынам мән белә бахта!

Үрәјим ган, лахта-лахта!

Көр бир кимләр чыхды тахта!!

Күсдү кимин бахды, бағлар!!

Сонунчу бәнд болшевик ишғалынын дәһшәтли фәчиәсини, доғма Вәтәнин никаран тәлејини јашајан шаир гәлбинин фәрјадыдыр:

Чыхмамаш күн! Атмамаш дан!

Ганлы бир тоз галхды јолдан.

Гоч икидләр олду голдан,

Ганлы кәфән тахды, бағлар!

Әһмәд Чавад Вәтәнимиз Азәрбајҗанын милли истиглалыјјәтинин вурғуну вә тәрәннүмчүсү олан бир шаир кими бу әсәри илә илк дәфә болшевик Русијасынын ијрәнч ишғалчы

тәбиәтини ачыглајыб ифша едән бир әсәр јаратмышдыр.

Онун јаратдығы Сара образы өз вәтәнинин мүстәгиллији, азадлығы јолунда чаныны гурбан вермәјә һазыр олан фәдакар јурддашымыздыр! Нишанлысы дөјүшдә һәлак олан бу гыз дүшмәнлә үз-үзә кәлдикдә өз чәсарәтли вә чевик һәрәкәти илә вәтәнини ишғалчы шаһын көләлик мәнкәнәсиндән хилас едир.

Сара Ә. Чавад гәләминдән чыхмыш чазибәдар бир образдыр. Онун охудуғу «Бағлар» маһнысы мүасир охучунун әһвал-руһијјәсини әкс етдирән, она үјгүн кәлән әвәрсиз бир нәғмәдир. Сара образынын өзү мүасир кәнч нәсилләримиз үчүн бөјүк тәрбијәви тә'сир күчүнә маликдир...

Бу ил Азәрбајҗан халгынын фәдаиси олан вәтәндаш шаир Әһмәд Чавадын анадан олмасынын 105, гәтлә јетирилмәсинин 60 или тамам олду! Дүз 60 илдир ки, шаирин инчидилмиш, перик салынмыш руһу Вәтән торпағынын үзәриндә пәрванә кими долашмагдадыр. Биз бу фәдакар шаирин ирсини кәнч нәсилләрә лајигинчә чатдырсаг, јәгин ки, Азәрбајҗан торпағы үзәриндә 70 илдән сонра истиглал бајрағыны далғаланан көрүб севиндији кими, бу руһ јенә нәһәјәтсиз дәрәчәдә асудәликлә севинәчәкдир!

ЕЛ ОБА ИЧИНДӘ БЕЛӘ ДЕЈИБЛӘР

ТҮРКӨЧАРӨ

дараг, сујундан күндә 20—30 гр. ичмәк мәсләһәтдир.

Көһнә гозун ләпәсини јемәк, әзибгыч олан наһијәләрә сүртмәк әзәлә кәркинлијини вә гычолманы арадан галдырыр.

Ифлич олан хәстәләр үчүн үзәрлик күтләсиндән бир аз јандырыб, түстүсүнү вахташыры бурнуна вермәк кифәјәтдир.

Гудуз ит инсаны гапыбса, онун түкүндән кәсиб јандырмаг, күлүнү јаранын үстүнә гојмаг мәсләһәтдир.

Гулаг ағрысы вә шиши сағалтмаг үчүн соған вә ағ турпу бирликдә дөјүб гајнатдыгдан сонра мәлһәмәни бир нечә күн тәнзифлә гулага бағламаг мәсләһәтдир.

Мә'дәни тәмизләмәк үчүн гоз ағачы көкүнүн габығыны гајна-

ШАКИРДЛӘРИН ИНША ЖАЗЫ БАЧАРЫГЛАРЫНЫН ИНКИШАФ ЕТДИРИЛМӘСИ ТӨЧРҮБӘСИНДӘН

Н. КӘЛБӘЛИЕВА,

Бинәгәди районундагы 276 сәйли
мәктәбин мұәллими.

Орта мәктәбдә Азәрбајчан дили тә'лиминин гаршысында дуран әсас вәзифәләрдән бири дә шакирдләри шифаһи вә жазылы рабитәли нитг вәрдишләринә јијәләндирмәкдир. Шакирдләрин рабитәли нитг вәрдишләринин инкишаф етдирилмәсинә көмәк едән ән вачиб жазы нөвү исә иншадыр.

Инша жазы, һәгигәтән, шакирдләрин өз мұшаһидәләри, фикирләри вә мұлаһизәләрини мұстәгил шәкилдә ифадә етмәк вә ону сүбут етмәк, әсасландырмаг бачарыгларынын инкишаф етдирилмәсиндә, чәмијјәтдә, әтраф әләмдә баш вәрән һадисәләри, һәјәт һәгигәтләрини, адамлары вә өзүнү дәрк етмәк бачарыгына јијәләнмәсиндә вә һабәлә мұкәммәл, ардычыл, мәнтиги нитгә јијәләнмиш камил бир шәхсијјәт кими формалашмасында чох әһәмијјәтли рол ојнаыр. Лакин е'тираф едәк ки, орта мәктәб шакирдләринин бу гәдәр јүксәк практик әһәмијјәт кәсб едән инша жазы бачарыгларыны биз һәлә ләзыми сәвијјәтә јүксәлдә билмәмишик. Хүсусән сәрбәст мөвзуда мұвәффәгиләтли инша јазмагда шакирдләримиз чох чидди чәтинлик чәкирләр. Бунун әсас сәбәбләриндән бири дә, сөзсүз ки, дил материалларынын женишлилији учбатындан програмда өјрәдичи инша жазылар үзәриндә ишә чох аз јер ајрылмасы илә бағлыдыр.

Чохиллик тәчрүбәмдә там јәгин етмишәм ки, програмда верилмиш һәмин инша жазы саатлары илә мәнәдудлашыб, һәр синифдә илдә 2—4 саат өјрәдичи вә јахуд јохлама иншалар үзәриндә иш апармагла шакирдләри тәләб олуан сәвијјәдә мұкәммәл инша жазы бачарыгларына јијәләндирмәк мұмкүн

дејил, һараданса әләвә имканлар мұәјјәнләшдириб шакирдләри инша жазылар, хүсусән өјрәдичи характерли сәрбәст мөвзуда јығчәминиа түр иншалар үзәриндә мұмкүн гәдәр чох ишләтмәк, онлары инша үзрә әмәли-практик вәрдишләрә даһа артыг јијәләндирмәк ләзымдыр. Белә әләвә имканлар үзәриндә дүшүнәркән мән бу гәнаәтә кәлдим ки, шакирдләри сәрбәст мөвзуда јығчәм иншалар үзәриндә мұнтәзәм ишләтмәјин реал имканларындан бири дәрсин сон—мөһкәмләндирмә вә тәтбиг мәрһәләсини мұнасиб һалларда инша жазы тапшырыглары илә әләгәләндирмәк, јә'ни јени мөвзунун өјрәнилмәсиндән әлдә едилмиш билији тәтбиг етмәк шәрти илә шакирдләри сәрбәст мөвзуда јығчәм иншалар үзәриндә ишләтмәк ола биләр. Бу пријомдан истифадә едилмәси ејни заманда һәм шакирдләрин билијинин тәчрүбәјә, нитг практикасына тәтбиги бачарыгларынын, һәм дә сәрбәст инша бачарыгларынын инкишаф етдирилмәсинә, тәкмилләшмәсинә јахындан көмәк едәр.

Бу методик фәрзијјәми (әкәр белә демәк мұмкүнсә), кұманымы дәрс дедијим синифләрдә (V, VII) бир нечә дәфә сынагдан кечириб, фајдалылығына там инандыгдан сонра, артыг, демәк олар ки, ики илдир бу тәчрүбәмдән мұнтәзәм олараг истифадә едирәм. Нәтичәдә дәрс дедијим шакирдләрин сәрбәст мөвзуда инша жазы бачарыглары хејли инкишаф етмиш вә јахшылашмышдыр. Мұбалиғәсиз дејә биләрәм ки, дәрс дедијим V—VII синиф шакирдләринин чоху ичтимаи һәјәт һадисәләри, бу күнүмүз, сабаһымызла бағлы елә көзәл, долғун мәзмунлу иншалар жазырлар

ки, бу жазыларын синифдә, көзүмүн габағында жазылмасына бахмајараг, онларын һәмин ушаглар тәрәфиндән жазылмағына аз гала инанмағым кәлмир. һәмин иншалары синифдә охујуб мұзакирә едәркән јүксәк фәрәһ һисси кечирирәм. Буну шакирдләрин ајры-ајры конкрет дәрсләрдә жазмыш олдуғу ашағыдакы инша нүмунәләриндән дә ајдын көрмәк олар.

Белә инша нүмунәләрини диггәтә чатдырмаздан әввәл билијин мөһкәмләндирмәси мәрһәләсиндә шакирдләрин сәрбәст мөвзуда јығчәм иншалар үзәриндә ишини нечә тәшкил етдијими ајдынлашдырмаг истәјирәм.

Нүмунә үчүн дејим ки, мәсәлән, мән V синифдә «Ејникөклү сөзләр» мөвзусунда јени материалы шакирдләрә изаһ етдикдән, ајдынлашдырдыгдан сонра јени билији мөһкәмләндирмәк мәгсәдилә онларла ашағыдакы мәзмунда мұсаһибә апарырам:

М.:—Ушаглар, ким дејәр, бу күн биз һансы мөвзуну өјрәндик?

Ш.:—Бу күн биз «Ејни көклү сөзләр» мөвзусуну өјрәндик.

М.:—һансы сөзләрә ејникөклү сөзләр дејилир?

Ш.:—Көкү ејни олан сөзләрә ејникөклү сөзләр дејилир. Мәс: башбашчы-башлыг вә с.

М.:—Ејникөклү сөзләр һансы нитг һиссәләринә айд ола билир?

Ш.:—Ејникөклү сөзләр һәм ејни нитг һиссәсинә, һәм дә мұхтәлиф нитг һиссәсинә айд ола билир. Мәс: бағ-бағча, бағбан, бағлыг ејникөклү сөзләринин һамысы исим, јағ сөзүндән дүзәлмиш јағлы сөзү сифәт, јағла сөзү исә фе'лди.

М.:—Бәс ејникөклү сөзләр форма дүзәлдән шәкилчиләр (јә'ни һал, чәм, заман, шәхс шәкилчиләри) гәбул едәркән онларын мәнәсы дејиширми?

Ш.:—Хејр, ејникөклү сөзләр форма дүзәлдән шәкилчиләр гәбул едәндә онун мәнәсы дејишмир, јә'ни әввәлки мәнәсыны өзүндә сахлајыр.

М.:—Суал-чавабымыз кестәрди ки, сиз «Ејникөклү сөзләр» мөвзусуну јахшы өјрәнмисиниз. Инди исә

һәр бириниз истәдијиниз сәрбәст мөвзуда јығчәм инша жазын. Бурада һәм ејни, һәм дә мұхтәлиф нитг һиссәсиндән олан ејникөклү сөзләри ишләтмәјә чалышын. Иншада ишләтдијиниз ејникөклү сөзләрин алтындан хәтт чәкиб үсүндә айд олдуғу нитг һиссәсинин адыны жазын.

Бу гыса изаһатдан сонра ушаглар сәрбәст иншалар үзәриндә марагла ишә башладылар. Тәхминән 5—6 дәгигәдән сонра ушаглар әл галдырыб инша жазыларынын һазыр олдуғуну билдирдиләр. һәмин иншаларын бә'зи нүмунәләри илә таныш олаг.

Вәлијев Туралын инша жазысындан. ЈАЈ ТӘТИЛИ КҮНЛӘРИНДӘ

Јај тә'тилиндә атамла бирликдә кәндә кетмишдим. Бизим атабаба кәндимиз мешәнин кәнарында чох сәфалы бир јердә јерләшир. һәр тәрәфдән јашиллыға бүрүнмүш бу кәнддә сәһәр тездән бағы, бағчаны кәзәндә күлләрин, чичәкләрин әтри адамы мәст едир. Гушларын шән нәғмәси, чај сујунун шырылтысы, јарпагларынын пычылыгысы адамда хош дүјүлар ојадыр. Өзүнү әтирли бир күлүстанда һисс едирсән. Бизим кәнддә һамы бағчылыгла мөшғул олу. Амма мәним бабам әсл бағбандыр. Өз бағында нөвбәнөв мөјвә ағачлары әкиб бечермишдир. Бабамын көмәји илә мән дә бу бағда бир алма ағачы әкмишәм. Кәлән ил бар верәчәк.

Бурада адамлар бағчылыгдан әләвә, әкинчилик, малдарлыг, арычылыгла да мөшғул олу. Бу ил кәнд әкинчиләри дәмийә шәраитдә әкин сәһәсинин һәр һектарындан 18—20 сентнер тахыл көтүрмүшләр. Кәнддә елә арычы вар ки, илдә 80—100 кг бал әлдә едир.

Кәнддә мәним һәмјашыдыларым чохдур. Онларын чоху илә достлашмышам. һәр күн достларымыла бирликдә чајда чимир, балыг тутур вә јашыл чәмәндә отуруб сөһбәт едирик. Кәлән ил јај тә'тилиндә јенә дә кәндә, достларымын јанына кедечәјәм.

Искандарова Севинчин инша жазы-
сындан.

ӘН ЧОХ СЕВДИЖИМ ПАРК

Шәһәримиздә көзәл вә җарашыг-
лы парклар, бағлар чохдур: Дағүс-
тү парк, Дәнизкәнары парк, Сәбир
бағы, Ахундов бағы вә с. Лакин мән
8-чи Километр гәсәбәсиндә тәзәчә
салынмыш һәйдәр паркыны даһа чох
сеvirәм. Ата вә анамла бирликдә
тез-тез бу парка кәзинтијә кедирәм.
Бу парк олдугча көзәл вә чазибә-
дардыр. Бурада әкилмиш чаван күк-
нар, чинар вә чөкә ағачлары, әлван
чилчырағлар парка хүсуси көзәллик
верир. Буна көрә дә ахшамлар шә-
һәримизин һәр јериндән ахын-ахын
адамлар бура кәзинтијә кәлир. һә-
мин парк сеvimли дәвләт башчымыз
һәйдәр Әлијевин адыны дашыјыр.
Халгымыз һәйдәр Әлијеви чох се-
vir. Она көрә дә онун адына са-
лынмыш бу парка даһа чох адам
кәлир.

Һәйдәр Әлијев јенидән һакимијә-
тә гајытдыгдан сонра өлкәмиздә чох
шеј дәјишмишдир. Өлкәдә сабитлик
јаранмыш, атәшкәс әлдә едилмиш,
торпағларымызын дүшмәндән азад
олуначағына инам артмышдыр. һә-
мы јахшы билир ки, һәйдәр Әлијев
чох ағыр шәраитдә јени рәһбәрлик
фәалијәтинә башламышдыр. О
вахтлар гардаш гырғынының баш-
ланмасы, өлкәмизин парчаланмасы,
дәвләт мүстәгиллијинин итирилмәси
тәһлүкәси варды. һәйдәр Әлијев
бүтүн тәһлүкәләри тезликлә ара-
дан галдырды. Рәһбәрликлә халг
арасында позулмуш бирлији бәрпа
етди. һамяја сүбүт етди ки, дәвләт-
тә башчылыг етмәк һәр адамын иши
дејил. Дәвләт башчысының кәрәк
бөјүк сәриштәси, халг арасында,
дүңја дәвләтләринин башчылары
арасында жүксәк нүфузу олсун. О
һансы өлкәјә сәфәр едирәм, дәвләт
башчылары ону чох һәрмәтлә гар-
шылајыр. Гәзетләр дәрһал ири баш-
лығларла онун һаггында хош хәбәр-
ләр јајыр. һәйдәр Әлијев биз ушаг-
ларын да јахын достудур. Бизә һә-
мишә гајы вә диггәт кәстәрир. Бү-
түн бунлара көрә сеvimли прези-
дентимизин адыны дашыјан паркы
чох сеvirәм.

Гејд едим ки, дәрәсдә шакирдлә-
рин инша жазы үзәриндә ишини төк-

чә V синифдә дејил, дәрәс дедијим
дикәр синифләрдә дә ејни гајда үз-
рә тәшкил едир вә јахшы нәтичә
әлдә едирәм. Буну VIII синифдә
«Хитабларын чүмләдә јери» мөвзу-
сында кечдијим дәрәсдә ушағларын
јазмыш олдуғу ашағыдакы бир ин-
ша жазы нүмунәсиндән ајдын көрмәк
олар.

Рзајева Шәһланын инша жазысын-
дан.

АНАМЫН АД КҮНҮНӘ

Әзиз вә мөһрибан, ана! Сабах сә-
нин гырх јашын тамам олур. Сәнин
шанлы ад күнүнү бир өвлад мөһәб-
бәти илә үрәкдән тәбрик едирәм!..
Арзу едирәм ки, жүз јашында да сәни
бу тәрәвәтдә көрәк.

Аначан, јахшы билдијин бир маһ-
ныда дејилир ки, «севинчимә севи-
ниб, кәдәримә јанмысан, ај ана, гур-
бан олум, нә јаман гочалмысан». Ам-
ма сән һеч дә гочалмамысан. һәлә
әввәлки кими чаван вә күмраһсан.
Һәмишә дә чаван галачагсан. Билир-
сән нијә?.. Ахы сән һәкимсән. Нечә
нечә ушағы өлүмүн пәнчәсиндән хи-
лас едиб һәјата гајтармысан. Шәфа-
лы әлләринлә халг арасында дәрин
һөрмәт газанмысан. Үч өвлад бөјү-
дүб, бојә-баша чатдырмысан. Ел
мөһәббәти, өвлад мөһәббәти һеч
бир ананы гочалмаға гојмаз.

Мәним көјчәк анам, биз өвладла-
рын сәнин мүгәддәс адыны һәми-
шә уча тутачағыг. Бизә вердијиниз
тәрбијә, өјүд-нәсиһәт һәјат јолумуз-
да һәмишә бизә мајак олачаг.

Јадындадырмы, ана, кечән ил ад
күнүндә мән сәнә кичик һәдијә ве-
рәндә үзүмдән өпүб дедин: Чох сағ
ол, гызым. Нә зәһмәт чәкмисән. Сиз
јашда ушағларын ата-ананын ад кү-
нүнә ән бөјүк һәдијәси онун јахшы
охумасы, ә'ла гијмәтләр жазылмыш
күндәлијини валидејинә тәгдим ет-
мәсидир. һәмин төвсијәни нәзәрә
алараг, бу ил сәнә һеч бир һәдијә
алмамышам. һәдијәм јалныз үрәк
сөзләримиз јаздығым бу мәктүб, бир
дә рүб әрзиндә бүтүн фәнләрдән

«5» гијмәт жазылмыш күндәлијим-
дир.

Ад күнүнү бир даһа тәбрик еди-
рәм, ана!

Әлбәттә, мән һеч дә белә һесаб
етмирәм ки, мәним дәрәс дедијим
ушағларын жазмыш олдуғлары сәр-
бәст мөвзулу бу иншалар чох фәв-
гәл'адә үстүнлүјә маликдир вә баш-
га мәктәпләрин һеч бир шакирди
белә жазылар јаза билмәз. Сөзсүз
ки, мәктәпләримиздә бундан гат-
гат үстүн мәзмунда инша ја-
за билән шакирдләримиз аз
дејил. Анчаг мән өз ушағларымын

ТАРИХИЛИК ПРИНСИПИ ВӘ АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ ПРОГРАМЛАРЫНДА ОНУН НӘЗӘРӘ АЛЫНМАСЫНА ДАИР

Асиф һАЧЫЈЕВ,

Азәрбајчан ЕТПЕИ-нин апарычы елми ишчиси, педагожи елмләр
намизәди.

Педагожи анлајыш кими принцип
тә'лимин мөзмунунун мүәјјәнләшди-
рилмәсинин, метод вә пријомлары-
ның сечилмәсинин, дәрәсин тәшкили
вә кечирилмәсинин әсасында дуран
ме'јардыр. Принципләр үмумпедаго-
жи вә спесифик олмаг үзрә ики је-
рә бөлүнүр: үмумдидактик принцип-
ләр бүтүн тә'лим фәнләринә аид
олуб нәзәри үмумиләшдирмә ха-
рактери дашыјыр вә тә'лим нәзәри-
јәсинин тәдгигат объектинә дахилдир.
Спесифик принципләр исә конкрет
тә'лим фәннинин гаршысына гојул-
муш мөгсәд вә вәзифәләрдән, аид
олдуғу елм сәһәсинин ганун вә гану-
наујунлуғларындан асылы олараг
мүәјјәнләшир вә хүсуси методика-
лар тәрәфиндән тәдгиг едилер. Бу
принципләр арасында мөһкәм гар-
шылығлы әлағә мөвчуддур. Белә ки,
үмумдидактик принципләр спесифик
принципләрин мүәјјәнләшмәсиндә
башлыча рол ојнадығы кими спеси-
фик принципләр дә үмумдидактик
принципләрин долғунлашмасында,
конкретләшмәсиндә мүстәсна әһә-
мијјәт кәсб етмиш олур. Көрүнүр,
елә буна көрә дә үзәриндә дајана-
чағымыз тарихилик принципнин

индики инша жазылары илә әввәл-
киләр арасында мүсбәт чәһәтдән
чох фәрг көрдүјүм үчүн ондан фә-
рәһләнирәм. Бу жазыларда мәни га-
не едән чәһәт одур ки, он-
ларда фикир ардычыллығы, тәби-
лик вә биткинлик вар. Шакирдләрин
өз сөзү, өз нәфәси дујулур. Инаны-
рам ки, ушағлары мүнтәзәм олараг
сәрбәст иншалар үзәриндә бу чүр
ишләтмәк јолу илә кәләчәкдә онла-
рын даһа мүкәммәл, даһа мүвәффә-
гијјәтли инша јаза билмәләринә на-
ил олачағам.

дидактикада тутдуғу јер мүбәһисә-
ли олараг галмагдадыр.

Арашдырмалар кәстәрир ки, тә'-
лимдә тарихилик хүсуси мәсәлә ки-
ми гејд едилсә дә, онун маһијјәтчә
изаһына үмумпедагожи әдәбијјәт-
ларда дејил, ајры-ајры фәнн методи-
каларына даир тәдгигатларда сә'ј
кәстәрилмишдир. Мәсәлән, тарих
вә әдәбијјәтин тәдриси методикала-
рында тарихилик һәмин фәнләрин
мөзмуну вә мәнимсәдилмә форма-
ларының мүәјјәнләшдирилмәсиндә
апарычы рола малик спесифик прин-
ципләрдән бири кими көтүрүлмүш-
дүр: ријазиијјәт, һәндәсә, физика,
кимја, биолокија, чоғрафија вә с.
фәнләрин тәдриси методикаларын-
да тарихилик тарихи мә'луматлар-
дан истифадә кими изаһ едиләрәк
тә'лимин мөзмун вә формача тәш-
килиндә, шакирдләрин елми дүңја-
көрүшләринин формалашмасында,
билик, бачарыг вә вәрдишләринин
јүксәлмәсиндә мүһүм әһәмијјәт
кәсб едән еффеќтли васитә кими
гејд едилмишдир. Ана дилинин тәд-
рисини методикасында исә тарихилик-
дән каһ үмумдидактик принцип, каһ
спесифик принцип, каһ да методик

васитә кими бәһс едилмишдир. Арашдырмалар көстөрир ки, бу гејри-мүөјјәнлик бир тәрәфдән һәмин принципин дидактикада (тә'лим нәзәријјәсиндә) дәриндән тәдгиг едилмәмәси илә бағлыдырса, дикәр тәрәфдән елмлилик принципинин маһијјәтчә дүзкүн ачылмамасы илә әләгәдардыр. Хүсусилә, елмлилик принципинин маһијјәтчә там ачылмамасы тарихилијин бир принцип кими мүөјјәнләшдирилмәсиндә башлыча манеә ролуну ојнамышдыр. Елә буна көрә дә елмлик принципи илә бағлы мөвчуд мүлаһизәләри хүласә шәклиндә јада салмаг истәрдик.

Үмумијјәтлә, педагогика китабларында елмлилик тә'лимин принципләр сырасына ја дахил едилмәмиш, ја да она өтери тохунулмушдур. Сон илләрдә нәшр олунмуш педагогика китабларынын бириндә гејд олунлґу кими, «Тә'лимин елмлилик принципи дидактикада ән аз тәдгиг олунмушдур. Марағлыдыр ки, педагогикаја аид дәрсликләрдә, мөгаләләрдә, демәк олар ки, бу принцип әсәсләндирәлмәмиш вә тә'лимин мә'лум принципләри сырасына дахил едилмәмишдир. һалбуки елмин мүасир инкишаф мәрһәләсиндә тә'лимин елми сәвијјәдә гурулмасы, шакирдләрин идрак марағларынын инкишафы дидактиканын мәркәзи тәдгигат объектинә чеврилмәлидир» (Ј. Р. Талыбов, Ә. А. Ағажев, И. Н. Исајев, А. И. Еминов «Педагогика» али мәктәбләр үчүн дәрс вәсаити, «Маариф», Бакы, 1993, сәһ. 131—132.). һәмин проблемә тохунмуш чүз'и педагожи әдәбијјәтин тәһлили дә көстөрир ки, елмлилик ики истигамәтдә изаһ едилмишдир. Бунлары тәхминән елмлилик принципинин дәр мә'нада шәрһи, елмлилик принципинин кениш мә'нада шәрһи кими группашдырмаг олар. Елмлилик принципнә дәр мә'нада јанашан алимләр ону конкрет елм сәһәсинин нәзәри әсәсларынын тә'лими кими ачыглајырлар. Мәсәлән, Г. А. Илина елмлилик принципини бу критеријадан изаһ етмиш вә онун перспектив имканларыны конкрет елм сәһәсинин зәнкинләшмәсиндә вә инкишафында көрмүшдүр (Г. А. Илина «Педагогика», «Просвещение», Москва, 1968.). Елмлилик принципинә кениш мә'нада јанашан дидактлар исә конкрет елм

сәһәсинин дахили инкишафда көтүрүлмәси илә јанашы, ону тә'лимин педагожи, психоложи, сосиоложи, мәнтиги вә с. әсәслары илә вәһдәтдә изаһ едирләр. Сөзсүз, елмлилик принципинин бу аспектдә шәрһи даһа объектив характер дашыјыр. Бизчә, онун изаһы дидактиканын бә'зән сајы 40-а чатдырылмыш принципләрини саф-чүрүк етмәјә имкан јарадарды. Мәсәләнин бу шәкилдә гојулушу һәтта танынмыш педагоғларын әсәрләриндә мүстәгил дидактик принцип кими өзүнә јер тапмыш шүүрлулуг, мүвафиглик, тә'лимин һәјатла, инкишафла әләгәләндирилмәси вә саирләри елмлилик принципинин дахилиндә әритмәјә, онлардан бир тәләб кими бәһс етмәјә әсәс верәрди. һәләлик исә бунула разылашмаг лазымдыр ки, елмлилик, һәр шејдән әввәл, конкрет елм сәһәсинин тарихи инкишафда көтүрүлмәси кими әсәсләндирәлмиш. Бу мә'нада тарихилик елмлилик принципинин маһијјәтиндән ирәли кәлән тәркиб элементләрдән биридир. Лакин ичтимаи тәләбатдан асылы олараг тарихилик елмлилик принципинин ичәрисиндән габардылараг инкишаф етдирилә вә мүстәгил дидактик принципә чеврилә биләр. Көрүнүр, елә буна көрә дә танынмыш дилчи методистләр проф. Н. Н. Прокопович вә проф. Ә. Дәмирчизадә тарихилији вә елмилији гоша, лакин мүстәгил принципләр кими ишләтмишләр. (Н. Н. Прокопович «Историческоје јавленије фактов јазыка на занјатиях по фонетике, лексике и морфологии». В кн. «Сборник статей по методике русского јазыка». Изд. АПН РСФСР, 1949 с. 77—147; Ә. Дәмирчизадә, «-ыб, -иб... кечмиш заман формасы һағгында», «Мәктәбә көмәк» журналы. 1938, № 2—3, сәһ. 48.). Аноложки мөвгедән чыхыш едән профессор Ә. Ағажев тәрбијә процесиндә нәзәрә алынған принципләр сырасында елмилији икинчи, тарихилији вә мүасирлији сәккизинчи сырада вермәклә фәргләндирмәји вачиб сајмышдыр. (Ә. Ағажев. Јени дөвр: Педагогиканын актуал проблемләри» «Азәрбајчан мүәллими» гәзети, 26 нојабр 1995). Елмлилик вә тарихилик принципләрини мүстәгил көтүрмәји вачиб сајан рус методист алыми А. А. Текучев исә ону белә

шәрһ етмишдир: «Биз елмилији вә тарихилији гаршы-гаршыја гојмуруг. Дил һадисәләринин тарихи ишығландырылмасы грамматиканын елми әләмәтләриндән биридир. Биз тарихилик проблемини она көрә фәргләндиририк ки, әләһиддә имканлара малик олмасына бахмајараг, бу мәсәлә тәдрис просеси үчүн гане-едици һәллини тапмамышдыр». (Текучев А. А. «Грамматический разбор в школе», Изд. АПН РСФСР. Москва. 1963, с. 38.).

Тә'лимин мүасир мәрһәләсиндә һәмин фикир дикәр фәнн методикалары үчүн дә актуаллыг кәсб едир. Демәли, тарихилијин мүстәгил принцип кими көтүрүлмәси һәм нәзәри, һәм дә практик тәләбдән ирәли кәлир. Бу имкан верәр ки, ајры-ајры фәнләрин, о чүмләдән, ана дилинин тәдриси просесиндә тарихилик проблем илә бағлы ортаја чыхан мүбәһисәли мәсәләләр, мүлаһизәләр үмумдидактик әсәсдә ајдынлашдырылсын, тә'лимин оптимал мөвзуну, метод вә пријомлары мүөјјәнләшдирилсин.

Тәдгигат көстөрир ки, дил тә'лиминдә тарихилик ики формада: **Дилин тарихи аспектдә тәдриси вә дилин мүасир вәзијјәтинин тәдрисиндә** тарихи мә'луматлардан истифадә кими өз ифадәсини тапмышдыр. һәлә XIX әсрин орталарындан алман алыми Рудолф-Брандт вә Австрија алыми Земүллер дил тә'лиминдә тарихилији ана дилинин тарихи аспектдә тәдриси кими ирәли сүрмүш вә һәтта бунун һәјата кечирилмәсинә наил олмушлар. Лакин ана дили тә'лиминдә тарихилијин бу формада өз әксини тапмасы кениш етиразлара сәбәб олмуш вә даһа чох дилин мүасир вәзијјәтинин тәдрисиндә тарихи мә'луматлардан истифадә кими реаллашмышдыр. Бу нунла белә, илкин идеја өз актуаллығыны итирмәмишдир. Бу бахымдан Азәрбајчан дили тә'лиминдә тарихилик принципинин тәтбигинин кечдији инкишаф мәрһәләләри дә хүсуси мараг доғурур.

Ана дили програмларында тарихилијин нәзәрә алынмасы даһа чох XX әсрин әввәлләринә тәсадуф едир. 1912-чи илдә Русијада чыхан програмларда үч консентр нәзәрдә ту-тулмуш вә үчүнчү консентрдә дил-

чилик элементләри вә рус дилинин тарихи верилмишдир. 1915-чи илдә чыхан П. Н. Игнатјевин программында һәмин принцип әсәс көтүрүлмүш, лакин үчүнчү консентрдә рус дилинин тарихи һағгында даһа кениш вә әтрафлы мә'луматын верилмәси нәзәрдә тутулмушдур. Мәһз һәмин програмлар Русијада Совет һакимијјәти гурулдугдан сонра јазылмыш илк дил тә'лими програмлары үчүн база ролуну ојнамышдыр. Азәрбајчан дили тә'лиминдә илк програм 1920-чи илдә РСФСР-дә артыг фәалијјәт көстөрән ваһид әмәк мәктәби програмлары әсәсиндә тәртиб едилмишдир. һәмин программын изаһат вәрәгиндә ирәли сүрүлән башлыча мәсәләләрдән бири ибтидан вә орта мәктәбләрдә Азәрбајчан дилинин тәдриси проблеми илә бағлыдыр. Бурада биринчи дәрәчәли мәктәбләрдән фәргли олараг икинчи дәрәчәли мәктәбләр үчүн хүсуси програм тәклиф олунур вә Азәрбајчан дили грамматикасынын элементар курсунун мәнимсәдилмәси илә јанашы, үмуми дилчилик, дил тарихи вә диалектолокијаја аид бә'зи биликләри мәнимсәтмәк бир тәләб кими гаршыја гојулур.

1923—24-чү вә гисмән дә 1925—26-чы тәдрис илләринә гәдәр тәтбиг едилән бу програм игтибас характери дашыдығы үчүн тарихилик принципинин көзләнилмәси дә шәрти маһијјәт дашыјырды. Чүнки о дөврдә дилимизин инкишаф мәрһәләләри елми шәкилдә өјрәнилмәмишди. Сонракы илләрдә чыхан комплекс лајһәләр вә бригада-лаборатор апланан тә'лим системинә әсәсләнән програмларда, үмумијјәтлә, Азәрбајчан дилинин бир фәнн кими арадан чыхарылдығыны көрүрүк. Лакин бу мүнәсибәт узун мүддәт давам етмир. УИК(б)П МК-нын 25 август 1932-чи ил «Тә'лим програмлары вә ибтидан орта мәктәбләрин гајдалары» һағгында гәрарындан сонра ана дили фәнни тә'лим фәнләри сырасында өз лајигли јерини тутду вә нөвбәти програмларын тәртибиндә тарихилик нәзәрә алынған башлыча принципләрдән биринә чеврилди. Тарихилик принципинин көзләнилмәси бахымындан сонракы илләрдә чыхан програмлары

ашағыдакы шәкилдә группашдырмаг мүмкүндүр:

1. 1932—36-чы илләр вә 1956—71-чи илләр арасында чыхан програмларда тарихилик әсәсән дилин лексик таркиби илә бағлы олуб көһнәлмиш сөзләр, јени сөзләр вә алынма сөзләр һаггында нәзәри мә'луматлары әһатә етмишдир. Бундан әләвә, һәммин програмларда фәнн мүәллиминин ајры-ајры сөзләрин мәншәји һаггында тарихи мә'лумат вермәси, јә'ни етимоложи тәһлил-дән истифадә етмәси ихтијари шәкилдә олса да ирәли сүрүлмүшдүр.

2. 1940—50-чи илләр арасында чыхан програмларда тарихилик бир принцип кими нәзәрә алынмамышдыр.

3. 1951—55 вә 1972—92-чи илләр арасында чыхан програмларда тарихилик чәтин сөзләрин мәншәји, дилин лүғәт таркиби вә грамматик гурулушунда баш верән тәдричи дәјишмә просесинин шүрүлү мәнимсәдилмәси үчүн верилән тарихи мә'луматлар шәклиндә өз ифадәсини тапмышдыр. Бу дөвр програмларында да дилин мәншәји, ичтимаи маһијәти вә инкишафы илә бағлы «Дил һаггында үмуми мә'лумат» бәһси тарихилик бахымындан ишыгландырылмышдыр.

Дил тә'лиминдә тарихилик принципинин нәзәрә алынмасы 1937—39-чу илләр вә һазырда фәалијјәт көстәрән 1993-чү ил програмларында орта консентрдә дилин лүғәт еһтијатынын дәјишмәси илә бағлы тарихи мә'луматларын вә јухары синифләрдә дилимизин тарихи һаггында нәзәри мә'луматларын верилмәси шәклиндә өз әксини тапмышдыр. 1937—39-чу ил програмларында јухары синифләрдә (VIII—X синифләрдә) дил тә'лими 3 һиссәдән ибарәт нәзәрдә тутулур. Бурада орфография, дурғу ишарәләри, дилшүнаслыг вә дил тарихи элементләри һаггында нәзәри вә практик характерли биликләрин верилмәси өн план чәкилир. Тәһлил көстәрир ки, програмда дил тарихи элементләри дијкәр бөлмәләрлә мүғәјисәдә даһа кениш әһатә олунмушдур. Дил тарихи элементләри ашағыдакылары еһтива едир:

1) дил, онун мәншәји вә маһијәти;
2) дүнја дилләри (милли дилләрин әмәлә кәлмәси вә инкишаф етдирилмәси);

3) диалектләр (онларын јаранмасы һаггында);

4) јазы (онун јаранмасы вә инкишафы);

5) әдәби дилимизин тарихи.

Програмын изаһат вәрәгиндә көстәрилир ки, Азәрбајҗан әдәби дилинин тарихи элементләри мүхтәсәр бир һалда кечилмәлидир. Лакин програмын мәзмунунда, дил тарихи элементләри кенишлији илә әһатә олунмушдур. Бурада дилимизин кечдији инкишаф мәрһәләләри группашдырылмыш, онларын әсәс хүсусијјәтләри вә фәрғли чәһәтләри көстәрилмәклә мәнимсәнилмәси нәзәрдә тутулмушдур. һәммин бөлмәнин мәзмунуна ашағыдакылар дахил едилмишдир:

1) әдәби дил һаггында анлајыш, Азәрбајҗан әдәби дилинин башлыча тарихи мәнбәләри;

2) Азәрбајҗан әдәби дилинин инкишафынын башлыча чәһәтләри вә мәрһәләләри:

а) XIII әср јазыјагәдәр ки дөвр;

б) XIII—XVIII әсрләр һәсәноғлудан Вағифә гәдәр ки инкишаф мәрһәләси, (әдәби дилимизин Нәсими, Фүзули вә Вағиф мәрһәләләри хүсусән фәрғлендириләрәк өзүнәмәхсус чәһәтләри өн план чәкилир),

в) XIX әсрдән 1920-чи илләрә гәдәр ки дөвр (М. Ф. Ахундовун, «Молла-Нәсрәддин»чиләрин вә «Фјузат»чыларын дилимизин тарихи инкишафындакы мөвгеји ишыгландырылыр);

г) Ән мүасир дөвр «Пролетар диктатурасы эпохасы—Азәрбајҗан әдәби дилинин јени эпохасыдыр» башлыгы алтында әдәби дилимизин сон инкишаф вәзијјәтинин характерик хүсусијјәтләринин мәнимсәдилмәси өн план чәкилир).

Һәммин програмда дилшүнаслыг элементләри дә марағ доғурур. Бураја дилин тә'рифи вә онун мәншәји, дилин јаранмасы һаггында нәзәријјәләр, дүнја дилләринин тиположи вә кенәложи тәснифи, милли дилләрин јаранмасы вә инкишафы, диалектләр, јазынын әмәлә кәлмә-

си, диллә әләгәси вә инкишаф дөврләри, дүнја әлифбалары вә Азәрбајҗан әлифбасы илә бағлы биликләр дахил едилмишдир.

1937—39-чү илләрдә фәалијјәт көстәрән програмын бу хүсусијјәтләри тәчрүбәдә өзүнү доғрултмады вә сонраки програмлардан тамамилә чыхарылды. Лакин дил тарихи вә ајры-ајры сәнәткарларын онун инкишафындакы ролунун әһәмијјәти нәзәрә алынарағ, әдәбијјәт тәдрисиндә классик сәнәткарларын бәди дил хүсусијјәтләринин өјрәнилмәси просесиндә бу вә ја дијкәр дәрәчәдә өз әксини тапды.

1993-чү илдә програм јениләшдириләркән 1937—39-чу ил програмларындакы тарихиликлә бағлы идејалара истинад олунду. Лакин бу програмын да өзүнәмәхсус чәһәтләри варды. Әввәлә, сон програмда Азәрбајҗан дили курсу ики мәрһәләјә бөлүнүр. Биринчи мәрһәлә V—VIII синифләри әһатә едир вә дилин мүасир вәзијјәтинин тәдриси предмет кими көтүрүлүр. Бурада тарихилик јалныз лексика бәһсиндә нәзәрә алыныр. Икинчи мәрһәлә IX—XI синифләрдир ки, бурада Азәрбајҗан дилинин тарихи, дилчилик, әдәби дилин үслублары әһатә едилир. Дил тарихи вә дилчилик мәсәләләри IX синифдә тәдрис олунур. Програмда ашағыдакы методик мәсәләләр верилир.

1. Түрк дилинин мәншәји. Түрк дили гәдим јазылы дилләрдән бири кими;

2. Түрк дилинин тиположи гурулушу;

3. Түрк әдәби дилинин әсәс инкишаф мәрһәләләри;

4. Мүасир түрк дили: Шимал вә Чәнуб тәзаһүрләри;

5. Түрк дили дөвләт дилидир. Мәзмун бахымындан һәр ики

програм тутушдуруларағ белә бир нәтичәјә кәлмәк олар ки, сон програмда Азәрбајҗан дили тарихинә аид биликләр даһа јығчам характер дашыјыр.

Көрдүјүмүз кими, Азәрбајҗан дили програмларында тарихилик мүхтәлиф вариантларда өз әксини тапмышдыр вә сонунчу вариантын өзү дә һәләлик мүбәһисәли сәчијјә дашыјыр. Бәс дил тә'лими програмларында тарихилик өз оптимал һәллини нечә тапмалыдыр? Бу сәһә илә бағлы методик әдәбијјәтин тәһлили вә дил тә'лиминә верилән мүасир тәләбләр бизә имкан верир ки, тарихилик принципинин ифадә формаларыны ашағыдакы шәкилдә ирәли сүрәк:

1. Орта мәктәбдә Азәрбајҗан дилинин мүасир вәзијјәти өјрәдилдјиндән бурада тарихилик принци тарихи мә'луматладан истифадә формасында өз әксини тапмалыдыр. Одур ки, програмын изаһат вәрәгиндә мүасир дил нормаларындан (фонетик, лексик, грамматик) фәрғленән дил һадисәләринин изаһында тарихи коментариләрә, арајышларә вә етимоложи тәһлилә мүрачид едилмәси бир тәләб кими гојулмалыдыр.

2. Елми-техники инкишафын мүасир мәрһәләси ајры-ајры фәнләрин дифференсиасија, јахуд интеграсија едиләрәк тәдрисини нәзәрдә тутур. Бу бахымдан шакирдләрин марағ даирәсини, професионал тәмајүлүнү нәзәрә алмагла һуманитар тәмајүлү мөктәбләрдә, синифләрдә, орта консентрдә дилчилијә даир биликләрин дәринләшмәси вә мөһкәмләндирилмәси, јухары синифләрдә исә лазыми лингвистик вә дил тарихи үзрә биликләрин верилмәси оптимал вариант кими көтүрүлә биләр.

ХАЛХАЛИНИН «СЭЛӘБИЈЈӘ» ЭСӘРИНИН ТӨДРИСИ ЫАГГЫНДА

Јулдуз ӘБДУРРӘҺМАНОВА,

Бақы шәһәри, Хәтәи районундакы 249 сәјлы мәктәбин мүәллими.

Орта мәктәб програмында Х синифдә XIX әсрин II жарысында Чәнуби Азербайжан әдәбијатында реалист поезијанын нүфузлу нүмајәндәләриндән бири олан Аға Мәһәммәд Бағыр Халхали вә онун «Сәләбијјә» әсәри дә дахил едилмишдир. Мөвзуну тәдрис едәркән XIX әсрин II жарысында Чәнуби Азербайжан әдәбијатында реалист поезијанын инкишафындан, бу поезијанын нүфузлу нүмајәндәләриндән бири олан Аға Мәһәммәд Бағыр Халхалинин һәјат вә јарадычылығындан данышыр, онун гәләминин һәм лирик, һәм дә эпик жанрда сынандығындан, лирик ше'рләриндә һәјат көзәлликләрини, инсаны, онун физики вә мә'нәви аләмини тәрәннүм етдијиндән, сатирик әсәрләриндә исә феодал-патриархал мүһитин јаратдығы бүтүн бәлалары тәнгид вә ифша етдијиндән сөһбәт ачырам.

Шаирин сатирик үслубда јаздығы «Сәләбијјә» поемасы һаггында мә'лумат верәрәк, әсәрин мәзмуну үзәриндә иш апарырам. Мәзмунун там мәнимсәнилмәсинә наил олдуғдан сонра тәһлил башлајырам. Бу заман әсәрин XIX әср Азербайжан һәјаты, мәишәти илә сәсләшән дәрин мәзмунуна, марағлы, орижинал композисијаја малик олдуғуну гејд едирәм. Сүжет түлкү әһвалаты үзәриндә гурулса да, рич'әтләрдә дөврүн ичтимаи бәлалары, феодал-патриархал шәраитдә давам едән һагсызлыг, зүлм, гадын һүгүсүзлүғу вә с. мәһрумијјәтләрин өн плана чәкилдијини, 82 һекәјәдән 39-да ичтимаи-сијаси, әхлаги вә фәлсәфи мәсәләләрдән бәһс олундуғуну шакирдләрә ајдынлашдырырам. Кириш сөзүндән сонра синфә суалла мүрачиәт едирәм:

— Поеманын әввәлиндә нәдән бәһс едилир?

— Поеманын әввәлиндә ач, зәиф вә јохсул бир түлкүнүн Исфәһандан сәфәрә чыхмасы тәсвир едилир. Сонра исә «Рузикарын вәзијјәтинин дәјишмәси вә амансыз фәләјин ојунбазлығы һаггында» адлы экспозисија һесаб олуначак бир нәғмә верилр. Бу кичик парчада санки чәмијјәтдәки бүтүн тәзадлар поетик тәсвирә чәлб олунур. Шаир чәмијјәтдәки синиф вә зүмрәләр арасындакы бәрәбәрсизлији, һагсызлығы, истисмар вә әдаләтсизлији мүһакимә едир. Ағалар-гуллар дүнјасынын үрәк јандырычы реал мәнзәрәси јараныр.

Сонра ашағыдакы парчаны охујурам.

**Бәли, һејрәтди бу чәрхин гәрары,
Билинмәз ишдир аләм, кари-бари,
Бирисинә мүәссәр нәзу-не'мәт,
Бириси ач, чәкәр јүз мин мәзәллә.
Бириси чириниб јағлы пловдан,
Бириси дојмујуб нани-чадан.
Бирисинин јағар дөвләт башындан,
Бириси көрмәјиб бир пул**

јашындан

**Бири нөкәр, бириси хан олубдур,
Бири табин, бири султан олубдур.**

— Диггәт едир, шаири дүшүндүрән суал нәдир?

— Бүтүн инсанлар һәјата бәрәбәр кәлдикләри һалда, нә үчүн бириси фираван јашасын, о бириси исә еһтијач ичәрисиндә?

— Шаир бу тәзадларын сәбәбини нечә ајдынлашдырыр?

— Бу тәзадларын сәбәбини көрә билмәдијиндән шаир е'тираз вә наразылығындан ирәли кетмәмиш, әдаләтсизликлә долу олан чәмијјәти рәдд етсә дә, ону даһа јашшы бир гурулушла әвез етмәји тәсәввүрүнә белә кәтирмәмишдир.

— Әсәрдән бу чүр тәзадлы ләвһәләрә мисал кәстәрә биләрсинизми?

— Әсәрин бу һиссәси һәјатын тәзадларыны реал әкс етдирир:

Бирисинин ағзы күлмәкдән ачылмаз,

Бириси дәрди-мөһләтдән көз ачмаз.

**Бири даим чалыр чәнкү-чағанә,
Бириси неј кими кәлмиш фәғанә.
Бириси көк, дәрәрсән пәрвәридир,
Бириси бир сүмүкдүр, бир**

дәридир.

Гејд едирәм ки, шаири дүшүндүрән проблемләрдән бири дә гадын мәсәләсидир. О, гадынларда исмәт, вәфа, мөһәббәт, хош хасијјәтләр көрмәк истәјир. Белә гадында көзәллик дә оларса, онун һәјат јолдашы хошбәхтдир—дејә шаир дүшүнүр. О, ишкүзар, сәдагәтли, ағыллы гадынлары әринә дәјағ, арха һесаб едир. Әксинә, тәнбәл, сәлигәсиз, вәфасыз гадынлар писләнир.

— Әсәрин нәсиһәтамит јерләриндә шаир гадынын әхлаг вә тәрбијәсинә хүсуси фикир верәрәк, һансы нәчиб сифәтләри өн плана чәкир?

— Исмәт, мөһәббәт, хош рәфтар, сәлигә.

— Доғрудур.

— Ушағлар, Халхали дүнјаны һијләси чох, вәфасы јох өврәтә бәнзәдир, дүнја малы үчүн чалышанлары ешг әһлине охшадыр, нечә ки, ашиг севкилисиндән, мә'шүгәсиндән дојмур, ачкөз адамлар да дүнјанын нәзу-не'мәтиндән дојмаз.

**Бәли, мә'шүгдән ешг әһли дојамаз,
Мөһәббәт һәсбин әлдән өлсә**

гојмаз.

Долар мә'шүг илә чисмү рәкү,

руст,

Олур ашиг фәна, галмаз мәкәр

руст.

**Дејил мә'шүгдән бир ләһзә хали,
Олур мә'шүг илә даим хәјали.**

Бүтүн бунлардан, ајры-ајры кичик һекәјәләрдән сонра шаир јенә түлкүнүн нағылына рүчү едиб, онун ачлығыны, пәжмүрдә әһвалыны тәсвир едир. Аз гала поеманын јарыдан чохунда түлкү иштирак едир. Түлкү Исфәһанда јашајыр, анасыны сеvir, она һөрмәт едир. Ана да гајыкеш, фәдакар оғлуну чанындан артыг севән, дүнјакөрмүш адамдыр. Оғлу еһтијач үзүндән вәтәни, аилә вә

анасыны тәрк едиб гүрбәтә јоллананда гәмләнир, ағлајыр, оғлуну һәр шејә мөһтач гојан дөврәна, зәманәјә лә'нәт јағдырыр.

**Деди: Лә'нәт бу чәрхин кинәсинә!
Сәни мән бинәвадан ајры салды
Оғул, кет, әлләрим гојнумда**

галды!

Сүдүм, һаггым, оғул, олсун

һапалын,

Мәнә кәстәрмәсин Аллаһ

мәләлын!

— Ушағлар, поеманын бу һиссәсиндә һансы әхлаги кејфијјәтләр тәблиғ олунур?

— Ана-өвләд мөһәббәти, гајыкешлик, фәдакарлыг вә с. кими инсани кејфијјәтләр.

Мүәлиф сәфәр заманы түлкүнүн дағлары, чөлләри долашыб рузи ахтармасыны ајры-ајры һекәјәләрдә тәсвир едир. Нәһәјәт, ону хорузла растлашдырыр. Хорuzu тутуб јол кәлир, гәбиристанлыгдан кечәндә хоруз гәмләнир, түлкүјә дејир ки, әкәр һәгигәтән о һачыдырса, «фәтәһә» охумалыдыр, түлкү ағзыны ачанда хоруз үчүб сәрвә гонур. Овуну әлдән бурахмыш түлкүнүн пешманчылығы, гәбиристанда јатанларә лә'нәт јағдырмасы, јухусунда дағ башында гурду көрмәси—эпизодлары чох кениш тәсвир едилр. Шаир санки ики јыртычы һејваны дејил, ики мүхтәлиф хасијјәтли инсаны көрүшдүрүр. Түлкү гурду көрән кими јалтағланыр. Гурд түлкүнү һөрмәтлә гаршылајыр. Гочалыб әлдән дүшмүш гурд гонағынын гаршысында хәчәләт чәкир: «Чаным чыхсын, әлим бошдур, јохдур бир зад» дејир, једди күндүр ки, өзүнүн ач олдуғуну е'тираф едәрәк «додағ үстә додағым једди күндүр» сөјләјир.

— Поема нечә тамамланыр?

— Шаир поеманын сонунда гурдла түлкүнүн ова чыхмасыны, түлкүнүн гурду тәләјә салыб бурадакы гујруғу вә өти көтүрүб узаглашмасы сәһнәсини тәсвир едир вә дүнја әһлини гурда бәнзәдир. Гурдун дилиндән верилмиш:

**Мүсәлманлары салдым изтираба,
Тәпилдим кәмләрә—гојдум**

хәрәбә.

Мәлир јадыма бир күн бир

чаванын,

Һәм ин бу дәрәдә кәсдим аманын
Гәшәнк оғлан ки, хәтти

кәлмәмишди,
Чаванлыгдан мурадын
алмамышды.

Гурдун ырттычы характерини ифша едән, инсанлар арасында бу чүр мүнәсибәтләрин олдуғуну көстөрән парча шакирдләрин гуманизм, инсанпәрвәрлик руһунда тәрбијә олунмасына хидмәт едир.

Һәм ин һиссә бизим бу күнүмүзлә дә сәсләшир. Азғын ермәниләрин Азәрбајҗанда төрәтдикләри вәһшиликләр гурдун ырттычы характеринә үзгүн кәлир, лакин биз—Азәрбајҗан халгы ермәниләрин вәһши һәрә-

кәтләринә өз инсани кәјфијәтләри мизлә чаваб веририк, әдәләтлилик, гуманизм нүмунәләри көстөрәк бу вәһши чәлладлары өз јолундан чәкиндирмәјә чалышырык.

Көрүндүјү кими, «Сәләбијә»дә ичтимаи вә итгисади бәрәбәрсизлијин ифшасыны көстөрән гүввәтли бәди иләвәһәләр чоһдур.

Әсәр шакирдләрдә јүксәк әхлаги кәјфијәтләр ашыламаға имкан верән аталар сөзләри, зәрб-мәсәлләр, афоризмләр, фразиоложи бирләшмәләрлә зәнкиндир. Мәһз бу бахымдан әсәр әдәбијат хәзинәмизин гијмәтли чавахирләриндән биридик.

XX ӘСР АЗӘРБАЈҖАН САТИРАСЫНЫН ЧӘНУБ ГОЛУНУН ТӘДРИСИНӘ ДАИР

Сакибә ӘЛӘСКӘРОВА,

23 сәјлы Кәлбәчәр орта мәктәбинин мүәллими.

«XIX әср Азәрбајҗан әдәбијаты» адлы ичмал мөвзусуна әјрылмыш 6 саатын 2 саатына Халхали вә онун «Сәләбијә» поемасына, М. Ә. Талыбовун «Китаб јүклү ешшәк» әсәринә вә һ. З. Марағажинин «Сәјәһәтнамәји—Ибраһим бәј» романынын өјрәдилмәсинә әјырырам. Бу әсәрләрин орта мәктәбдә тәдрис олунмасынын икили әһәмијәти вар. Биринчиси, шакирдләрә сатирамызын кениш әһәтә даирәсиндән бәһс едирик. Икинчиси онлары баша салырык ки, Шимал, Чәнуб әјрылығы бәднам сијаси парчаланмадыр, Вәтән әдәбијатыны һәмишә бүтөвлүкдә өјрәнмәли вә өјрәтмәлијик. Шакирдләр ичтимаи-сијаси вәзијәтин дәјишмәси илә јаранмыш јениләшмәни дәриндән һисс етмәлидикләр. Әлбәттә, дәрсин мәрһәләләри, дәрслик, методик вәсаитләр, төвсијәләр нәзәрдән гачмамалыдыр. О да нәзәрә чатдырылмалыдыр ки, бәшәри дәјәрләрә малик Азәрбајҗан (бүтөн Азәрбајҗан нәзәрдә тутулар) халгынын јарадычылыгы имканлары чоһ кенишдик. Дәрси бу зәминдә апараркән, чоһлу суаллар мејдана

чыхыр. Сонра шәрһими ашағыдакы шәкилдә давам етдирик.

Елми-филоложик ирс зәмининдән диггәт етсәк, көрәрик ки, XIX вә XX јүзилликләр Азәрбајҗан сатирасынын јүксәк тарихи инкишаф вә камил һәддә чатмасы кими гијмәтләндирилмәлидик. Чоһ гәдим тарихә малик олан Азәрбајҗан әдәбијатынын истәкли мәсләк јолдашы олан сатира вә онун нүмунәләри халгымызын вә онун истәдәдлы нүмајәндәләринин көркин әмәји вә бөјүк ахтарышлары баһасына баша кәлиб. Әдәбијат вә мәтбуат тарихимизә, халгымызын шифаһи јаддашына архаланараг дејә биләрик ки, XIX вә XX әсрләр Шимали вә Чәнуби Азәрбајҗан тарихинин ичтимаи-сијаси һадисәләрлә зәнкин дөврү һесабулунар. Сатиранын исләһедици күчү һаггында сәјсыз әсәрләр јазылып, гијмәтли фикирләр сөјләнилик. Дөврлә, һәјәтлә, ичтимаи-сијаси һадисәләрлә, гида алдығы шифаһи халг әдәбијаты вә классик әдәбијатла бағлы олан сатиранын көркәмәли нүмајәндәләриндән бири М. Ә. Талыбовдур. Онун мәшһур «Китаб

јүклү ешшәк» әсәри реалист сатирик роман кими тарихә дүшүб. Мүәллиф романдакы һадисәләри баш гәһрәман Чошшанын (ешшәјин) дили илә верир. Мөвчуд гурулуша гаршы кәскин иттиһамларла зәнкин олан бу әсәр Талыбовун сағлыгында бөјүк шөһрәт газанмышдыр. Биз әсәрдә Чошшанын башына кәлән һадисәләрин тимсалында чәмијјәтдә баш верән ејбәчәрликләрлә, нәмәрд адамларын төрәтдикләри дөзүлмәз ишләрлә таныш олурук. Чошшанын көрдүкләрини олдуғу кими демәси, сәрт мүнәсибәти, дүзкүнлүјү онун јашадығы чәмијјәтдә нә гәдәр үстүнлүјә малик олдуғуну көстәрир. Она едилән тәзигләрдән чана кәлмишдик. Сәбр касасы долмуш Чошша дил ачымыш, ифшачы бир сурәт кими јухары тәбәгә нүмајәндәләринин зәһмәткешләри һансы зүлүмләрә дүчар етдијини бүтүн чылпагылыгы илә көстәрмишдик. Әсәрдән көрүнүр ки, Чошша сатирик бир сурәт, ифшачы бир мәхлүгдур. О, она ешшәк дејәнләри шүүрсүз адландырыр. Әзләринә адам, һәтта инсан дејән бир чоһлары исә бешбәтәр ешшәкдикләр. Әсәрин гәһрәманынын ешшәк сечилмәси халг мүдриклијинин ифадәси кими гијмәтләндирилмәлидик. Тарихән Молла Нәсрәддинин ән садиг досту ешшәк олуб. Бунунла әлағәдар биз хејли ләтифә ешитмишик.

Классик әдәбијатда Апулејин «Гызыл ешшәк» әсәри илә таныш олмушуг. Бир нечә тачик нағылында ешшәји баш гәһрәман кими көрүрүк вә с.

Чошшанын һөрмәтсиз едәнләрдән бири «Һејвәрә», ағлына кәләни ағзына олан, отурушуну, дурушуну билмәјән, бүтүн зәрифликләрдән узаг олан бир гадындыр. Чошша ешшәкләрлә инсанлар арасында хејли мүгајисә апарыр, ахырда саф гәлбәли ешшәкләрә үстүнлүк верир. Көрүрүк ки, ешшәкләр ачылығы дәф етдикдән сонра ағызларыны јумуру. Анчаг бүтүн јаранмышлардан шүүрлу, үстүн сәјылан инсанлар һилә, јалан, рәзаләт, намуссузлуг, ловғалыгы, ләјагәтсизлик, тамәһкарлыгы, нәмәрдлик ичәрисиндә чабалајырлар. Әлкәни хәр (ешшәк) деспот идәрә еләјир. Классик әдәбијата

нәзәр јетирсәк, Хаганинин «Мәнчә ешшәк башына јарашмајыр гызыл тач» мисрасы фикримизә әјдынлыгы кәтирәр. Роман бу күн дә өз тәрбијәви әһәмијәтини сахлајыр. Сон дә рәчә охунағлы, үрәк јанғысы кәтирән объектив фикирләрлә зәнкин олан, мүһарибәләрә нифрәт һисси, инсанларә сүлһ, әмин-аманлыгы арзусу илә долу олан «Китаб јүклү ешшәк» әсәри Ә. Талыбовун ән дәјәрли әсәрләриндән.

Вәтән ешги бүтүн варлығына һәким кәсилән Зейналабдин Марағажини М. Ф. Ахундовун Ирандакы ардычылыгы кими таныдылар. Бир нечә харици дилә тәрчүмә олунан «Ибраһим бәјин сәјәһәтнамәси» әсәри харицидә кениш шөһрәт газанмышдыр. 1911-чи илдә А. Микајылов әсәри Азәрбајҗан дилинә тәрчүмә едиб вә әсәр Бақыда нәшр олунуб. З. Марағажини күндәлик мәтбуаты олан халгы хошбәхт һесабу едик. Мадди дә мәнәви гида олан гәзет һәр чүр јарамазлары көстәрир вә ислаһына чалышыр. Јүксәк даирәләрин ишинин үстүнү малаламамаг гәзетин биринчи борчудур. О, дүзү дүз, әјрини әјри көстәрмәлидик. Мәтбуатдан, китабдан узаг халг һәмишә бојундур алтында олуру. Тәһсилә, елмә, мәтбуат јүксәк гијмәт верән, буну халгын хошбәхтлији илә бағлајан Марағажини мүәллимә јүксәк һөрмәтлә јанашыр. Ахундларын мәктәбләрдә дәрс апармасына ришхәндлә јанашыр, гәти гәрәра кәлир ки, ахунддан тәрбијәчи олмаз. Молла мәктәбиндә Ибраһим бәјлә ахунд арасындакы сөһбәтдән сонра Ибраһим бәјин кәлдији гәрар буну әсәсләндирыр: «Мүәллимдән чоһ, доғрудан да «ахунддур». Әдиб, елмин, тәлим вә тәрбијәнин көкүнү мәктәблә бағлајыр, дејирди ки, савадсызлығын вә чәһаләтин үстүнлүјү милләти бәдбәхтлијә кәтириб чыхарыр. һәр кәс өзүнү дүшүнмәли дејил. Әдиб Иб-

АЗƏРБАЈЧАН ДИЛИНДƏ ПРАКТИК МƏШФƏЛƏЛƏРИН ХҮСУСИЈЈƏТЛƏРИ

Земфира ИСМАЈЛОВА,

диссертант.

Али мəkтəблəрин филологи факултəтлəриндə тəдрис планына мұвафиг олараг I курсларда Азəрбајчан дилиндəн тəчрүби мəшфəлəлэр апарылыр. Тəлəбəлэр бир ил эрзиндə хусуси програм үзрə Азəрбајчан дилинə даир билик, бачарыг вə вэрдишлəрини мəһкəмлэндирир, системə салырлар. Бүтүн бу ишлəрин тəшкили вə апарылмасына 140 саат вахт ажрылыр.

Али педагожи тəхсил мұəссисəлəринин филологи факултəтлəриндə белə мəшфəлəлəрин кечилмəsi илə бағлы мұхтəлиф фикирлэр вəр: бəзилəри филологи факултəтлəриндə охужан тəлəбəлəрин орта үмүмтəхсил мəkтəблəриндə өјрəндиклəрини јада салмаг үчүн она еhtiјач олдуғуну гејд едирлэр, бəзилəри исə филолог, дил-əдəбијјат мұəллими кими јетишчək мұтəхəссислəрин билик, бачарыг вə вэрдишлэр системинин əсасында дуран, база ролуну ојнајан практик мəшфəлəлəрин садəчə лəзым олдуғуну билдирилэр. Доғрудан да, али мəkтəблəрдə дилчилийин мұхтəлиф саһəлəри үзрə билик алмаг үчүн ил нөвбədə тəлəбəлəрин орта мəkтəбдə дилə даир өлдə етдиклəри билик, бачарыг вэрдишлəри тəкрарламаг, јада салмаг лəзымдыр. Ејни заманда тəлəбəлəрин кəлəчək мұтəхəссис кими база биликлəринə истинад етмəлəринə мидди еhtiјачын да олдуғу шүбһəсиздир. Əлбəттə, бу еhtiјач да өдөнилмəлидир.

Лакин нəзэрə алмаг лəзымдыр ки, бу фикирлəрин һэр бири өз нөвбəсиндə биртəрəфлидир. Али мəkтəблəрдə Азəрбајчан дилиндəн тəчрүби мəшфəлəлəрин апарылмасыны зəрүри едэн ашағыдакы бир сыра мұһүм сəбəблэр вэрдыр:

1. Али педагожи мəkтəблəрин филологи факултəтлəринə јеничə гебул олунмуш тəлəбəлəрин орта мəkтəблəрдəн өјрəндиклəрини, хусусилə Азəрбајчан дили үзрə газандығлары билик, бачарыг вə вэр-

дишлəри јада салмаға, тəкрарламаға еhtiјач һисс едилир. Тəчрүбə кəстəрир ки, бəзи тəлəбəлэр мұəјјан грамматик анлајышларын маһијјəтини ајдынлашдырмағда, јахуд орфоэпик, орфографик, үслуби вə с. вэрдишлэр үзрə əмəллəри јеринə јетирмəкдə чəтинликлə растлашырлар. Она кəрə дə Азəрбајчан дилиндəн практик мəшфəлəлэр тəлəбəлəрин мəkтəб иллəриндəн газандығлары бачарыг вə вэрдишлəри тəкрарлајыб јада салмаг, мəһкəмлэндирмəк бахымындан əһəмијјат кəсб едир.

2. Али педагожи мəkтəблəрин филологи факултəтлəриндə дилчилийин демək олар ки, бүтүн шəбəлəри тəдрис олунур. Ејни заманда үмүми дилчилик, тарихи грамматикаја даир кениш, системли, биликлэр дə верилир. Бу биликлəрин əсасы орта үмүмтəхсил мəkтəблəринин Азəрбајчан дили курсунда гојулур. Она кəрə дə тəлəбəлəрин Азəрбајчан дилиндəн биликлəрини јада салмагла дилчилик елминин мұхтəлиф саһəлəри үзрə кечилчək курсларын бүнөврəsi гојулур. Тəлəбəлэр нөвбəти курслардакы дилчилик үзрə фəнлəри өјрəнмək үчүн һазырлыг мəрһəлəsi кечирлэр.

3. Азəрбајчан дилиндəн практикүм тəлəбəлэрə дилчилик һағгында комплекс биликлэр верир. Онларын үмүми дилə даир тəфəккүрүнүн формалашдырылмасында əһəмијјəтли рол ојнајыр. Мұшаһидəлэр кəстəрир ки, Азəрбајчан дилиндəн тəчрүби мəшфəлəлəри кечмəклə тəлəбəлэр дилчилик һағгында даһа јахшы тəсəввүр алырлар. Онлар дилчилийин мұхтəлиф саһəлəрини өјрəнмəкдə фəаллыг кəстəрирлэр. Тəхсил системиндə практик ишлəрин хусуси јери вэрдыр. Истэр орта үмүмтəхсил, истэр орта ихтисас вə истəрсə дə али мəkтəблəрдə тəчрүби мəшфəлəлəрдəн кениш истифадə едилир. Фəнлэр мəгсəd вə мəзмунуна кəрə мұхтəлиф олдуғундан онлара даир практик мəшфəлəлэр дə

раһим бəјин дили илə мəишəтдə вə ичтимаи-сијаси һəјатда олан бүтүн дəһшəтлəри чылпағлыгы илə кəстəрир вə ифша едир, ејни заманда, кериликлəрин арадан галдырылмасы јолларыны кəстəрир. Онун фикринчə, Вəтəнини севэн кəс бүтүн гүвəсини Вəтэн əһлинин ајылмасына сэрф етмəлидир. Əдиблэр, зијалылар, һөкүмəтин идарə олунмасында иштирак едэнлэр шаһы тəрифлəјиб деспота чевирмəкдэнсə, тəнгидə, доғру јол кəстəрмəјə үстүмлүк вэрмəлидирлэр. Əсəрдə Ибраһим бəј шејх вə сејидлэрлə дə растлашыр. Онларын дөвлəт ишлəринə гарышмасы Ибраһим бəји тəэччүблэндирир. Онун фикринчə, дөвлəт сијасəти илə дини һөкүмранлыг бир араја сығмаз. Ибраһим бəј бунлары тəкбашына фикирлəшмир. Онун кəмəкчиси Јусиф əми, севимлиси Мəһбүбə, атасынын достлары вəр. Əсəрдə бир чох кəскин мəсəлəлэр үмүмхалг мұзакирəсинə чыхарылмышдыр. Сəјаһəтə чыхан Ибраһим бəј Иран вə иранлылар мəхсус олан бəдбəхтликлəри кəрдүкчə мəјјус олур.

«Ибраһим бəјин сəјаһəтнамəsi» əсəри садə инсанларə зүлм едэн гансыз вə намəрдлəри, ејбəчэр фикирлилəри тəнгид атəшинə тутан,

ачыг сəһнəлэрлə долу бир əсəрдир.

XIX əср Чəнуби Азəрбајчанын сөз устадларындан бири дə Мəһəммəd Бағыр Халхали иди. Халхали јашадығы дөврдə шаирлэр ичəрисиндə гəлəминин гүдрəти илə сечилэн сənəткар олур. Онун «Сəлəбијјə» вə ја «Түлкүнамə» əсəри бөјүк шөһрəт газанмышдыр. Əсəрдə мұтəрəгги фикирлэр чохдур. Бəди ифадə вəситəлəриндəн чох үсуллуча истифадə олунмушдур.

Əсəрин «Дүнја тəзадлары» бөлүмүндə шаирин мөвгеји ачыгајдын һисс олунур. Варлынын дүнјасы касыбларын дүнјасына мејдан охужур. Ашағыдакы бир бөјт охучуја чох шеј ачыглаја билэр:

Биринин ағзы күлмəкдэн

**јығышмаз,
Бириси дəрдү мөһнəтдэн көз
ачмаз.**

Əсəрдə гүрбəтə кетмəјə мəчбүр олмуш Түлкүнүн дили илə дөврүн бүтүн нөгсанлары, кериликлəри ачылыр, нəгл едилир. Дүнја тəзадлары ичəрисиндə чапалајан Түлкү гəрара кəлир ки, «Бəли, һејрəтди бу чəрхин гəрары».

Мұзакирəнин сонунда мəлүматы мəһкəмлэндирмək үчүн синфə суалларла мұрачигəт едирəm.

ГИЈМƏТЛИ ДАШЛАРЫН СИРРИ

Гијмəтли дашлардан тəкчə нəсиллəрдəн-нəсиллэрə кəчэн бəзək мəлүматы кими дејил, һэм дə дəрман кими бир сыра хəстəликлəрин мұаличəсиндə истифадə олунур. Орта əсрин даһи Шəрг алимлəри Ибн Сина, Нəсрəддин Туси вə башғалары дə өз əсəрлəриндə гијмəтли дашларын мұаличəви хəссəлəриндəн бəһс едиблэр.

АЛМАЗ вə онун чилаланмыш нөвү олан брилјант өн гијмəтли дашлардан сајылыр. Бу даш инсанларə дөјүшлəрдə чəсурлуг, мəғлүбедилмəзлик бəхш едэн əн нəчиб вə надир вəситə кими өзүнү таныдыб. Бөјүк һөкүмдарлар, шаһлар, сəркəрдəлэр онун бу хусусијјəтлəриндəн һəмишə истифадə етмəјə чалышыблар.

Гырмазы, бəнөвəшəји-гырмазы вə надир һалда гара рəнқидə олан ГРАНИТДЭН гəдим заманлардан јаралары, илтиһабы сағалтмаг вə гөзəби јатыртмаг вəситəsi кими истифадə олунур.

Түнд јашыл рəнкли ЗУМРУД дашындан гəдим Мисир вə Əрəб өлкəлəриндə илан чалмаја гаршы дəрман кими истифадə едилиб. Зүмрүдə бахан шəхслəрин күнлəри хош кечир, үрəји ачылыр. Бəзи рəвəјəтлəрдə зүмрүд дашы кəрмə габилитетини артыран вəситə кими тəсвир едилир. Етигəдларын бир чоху исə бу минералы һикмəт, үмид, севинч вə хошбəхтлик дашы кими тəгдим едир.

КӨНРӨБЭ узун мүддəт торпағ алтында басдырылмыш гашлардан əмөлə кəлир. Ондан һазырланмыш бојунбағылардан зоб, анкина, гыздырма вə с. хəстəликлəрин мұаличəсиндə истифадə едилир.

ФИРУЗЭ мави вə јашымтыл рəнкли мис вə алүминиум фосфатыдыр. Бу минерал даһа чох мұсəлман өлкəлəриндə мəшһүр олур. Она тамаша едилмəsi бəзи етигəдларə кəрə мұгəддəs Гур'ана бахмаға бəрəбэр сајылмышдыр. Гəлəбə, хош əһвал вə севинч кəтирэн гијмəтли даш кими танынмышдыр.

бир-бириндән фәргли характер дашыыр. Үмумпедагожи аспектдә апарылан ашдырмаларын практик характер дашымасы, хусуси кабинет, лабораторија шәраитиндә мұвафиг аваданлыгларла апарылмасы төвсијә едилир. һәтта физика, кимја вә дикәр саһәләр үзрә тәчрүби мәшғәләләрдә тәләбәләрин техникә төһлүкәсизлијиндән сөһбәт ачылыр. Бу барәдә онларә лазыми мәсләһәтләрин верилмәсиндән данышылыр. һәтта орта үмумтәһсил мәктәбләриндә практик ишләрин тә'лим үсулларындан бири кими мәһсулдар характер дашыдығы гејд олунур. Лакин әкәср әдәбијатларда¹ тәчрүби мәшғәләләр тә'лимин тәшкилат формасы кими ашдырылыр, тәләбәләрин биликләринин мөһкәмләндирилмәсиндә онун әвәсиз рол ојнадығы көстәрилер. Тәчрүби мәшғәләләр нәзәријә илә практиканын әлағәләндирилмәсинин хусуси формасы кими гијмәтләндирилир. Али мәктәбләрдә Азәрбајчан дилиндән тәчрүби мәшғәләләр әсасән бу мәсәләләри әһатә етсә дә, орижинал хусусијәтләри илә даһа чох диггәти чәлб едир. Бу даһа чох онун мәгсәд вә мәзмунунда, тәдрис просесиндә өзүнү көстәрир. Али мәктәбләрдә практик мәшғәләләрин мәгсәди тәләбәләрин орта мәктәбдә Азәрбајчан дилиндән алдыглары билик вә вәрдишләри даһа да мөһкәмләндирмәк, конкретләшдирмәк, тәкмилләшдирмәклә онлары мұасир Азәрбајчан әдәби дилинин али мәктәб курсуну өјрәнмәјә һазырламагдан ибарәтдир.²

Көрүндүјү кими, мәгсәддә әсас 2 фикир үмумиләшдирилир: **билик вә вәрдишләри даһа да мөһкәмләндирмәк, конкретләшдирмәк вә тәкмилләшдирмәк; мұасир Азәрбајчан әдәби дилинин али мәктәб курсуну өјрәнмәјә һазырламаг.**

Биринчи фикирдә Азәрбајчан дилинә мөһсүс һәм нәзәри, һәм дә

¹ Б. Бәширов «Али мәктәб дидактикасы». Бақы, 1992; В. М. Ромыскии, «Азбука педагогического труда». Москва 1990 г.

² Азәрбајчан дилиндән тәчрүби мәшғәләләр. «Филолокија фәкүлтәси үчүн програм, Бақы 1988. сәһ. 3.

практик характерли материалларын әһатә олундуғу ајдын шәкилдә көрүнүр. Фонетик, лексик, фразеоложи, сөз тәркиби, сөз јарадычылығы, морфоложи, синтактик анлајышларә даир мәнимсәнилмиш хусусијәтләр I курс тәләбәләринин Азәрбајчан дилиндән мөвчүд биликләрини тәшкил едир. Еләчә дә һәмин анлајышлар үзрә практик бачарыг вә вәрдишләр формалашыр. Онлар (фонетик, лексик, грамматик, үслуби вәрдишләр, данышма, динләјиб анлама, оху вә јазы бачарыглары) мәдәни нитгин мејдана чыхмасында зәрури компонент кими иштирак едир.

Икинчи фикирдә I курс тәләбәләринин мұасир Азәрбајчан әдәби дилинин али мәктәб курсуну өјрәнмәјә һазырлашмасы әһатә едилир.

Мә'лумдур ки, али мәктәбин мұасир Азәрбајчан әдәби дили курсунда дилчилијин бир чох шө'бәләри өјрәдилер. Тәләбәләр бу мәсәләләрлә бағлы али мәктәбә гәдәр орта үмумтәһсил мәктәбләриндә мұвафиг билик, бачарыг вә вәрдишләрә јијәләнирләр.

Лакин о мәрһәләдә Азәрбајчан дили курсунун тәдрисиндә башлыча оларәг үмумтәһсил мәгсәди көрүлүр. Орада шакирдләрә даһа чох һәјәтдә лазым олан нитгин бачарыг вә вәрдишләри ашыланыр, даһа дәғиг демиш олсаг, мәгсәд һәјәтә һазырламагдан ибарәтдир.

Али мәктәб мәрһәләсиндә исә мәгсәд дәјишир. Тәләбәләр сечдикләри ихтисаслар үзрә тәһсил алырлар. Бир шакирд кими онлары марағландырмајан мәсәләләр инди бир ихтисасчы кими онларә лазым олур. Одур ки, үмумтәһсил мәктәбләриндә кечиләнләри јенидән тәкәррәламаг, сәрф-нәзәр етмәк зәруридир. Бу мә'нада Азәрбајчан дилиндән практик мәшғәләләр тәләбәләри мұасир Азәрбајчан әдәби дили курсуну өјрәнмәјә һазырламаг мәгсәдини күдүр. Азәрбајчан дилиндән практик мәшғәләләрин мәзмунунун мөјјәнләшдирилмәси дикәр практикумларла мұгајисәдә хејли фәргләнир. Бу, илк нөвбәдә мәзмунун фәјдалы мөвгедә дурмасы вә орта мәктәблә, али мәктәбин курслары арасында әлағәләндиричи рол ојнамасы илә сәчијәләнир. Она көрә дә бурада һәм ашағы, һәм дә ју-

хары курсларын мәзмун элементләрини өз үзәриндә үмумиләшдирә билмәк, вачиб әләмәт һесаб едилер. Јә'ни програмда али материаллар вермәк лазым кәлир ки, онлар орта вә али мәктәбләрин Азәрбајчан дили курсларында әсасән өз әксини тапсын.

Тәдгигат заманы ашкар олунмушдур ки, тәчрүби мәшғәләләрин индијә гәдәрки мәзмунларында бу мұһүм кејфијәт апарычы рол ојнамышдыр.

Програм тәртиб едәнләр һәмин кејфијәтә хусуси диггәт јетирмиш, онларын әсас тутулмасыны диггәт мәркәзиндә сахламышлар. 1988-чи илдә бурахылмыш програмда да бу тәләбә әмәл олунмушдур. Белә ки, фонетика, лексика, фразеолокија, сөз тәркиби, сөз јарадычылығы морфолокија вә синтаксис програма дахил едилмишдир. Илк бахышда бу материалларын орта үмумтәһсил мәктәбләрин Азәрбајчан дили курсу илә ејнијәт тәшкил етмәси, бир олмасы гәнаәтинә кәлмәк олур. Чүнки дилчилијин һәмин шө'бәләри ејни илә орта үмумтәһсил мәктәбләринин V—VIII синифләриндә тәдрис едилер. Лакин апарыларкән үмуми башлыглар алтында верилмиш орта вә али мәктәбләр арасында мөјјән фәргләрин олмасы нәзәрә чарпыр. Мәсәлән, омонимләрин әмәлә кәлмә јоллары; омографлар, омоформлар, омофонлар, паронимләр вә синонимләрин ортаглы, фәргли мә'на хусусијәтләри; синоним чәркәләрин әмәлә кәлмәси јоллары; синонимләрдән бәди әсәрләрин дилиндә истифадә; мүтләг вә нисби антонимләр; антонимләрин әмәлә кәлмә јоллары; лексик вә фразеоложи вә һидләрин синонимлији; фонем, морфем вә әсас анлајышы; ишләнмә јеринә көрә шәкилчәләрин нөвләри; топлу исимләр; «бир» сөзүнүн мұхтәлиф мә'налар ифадә етмәси, дурғу ишәрәләринин дилинин синтактик гурулушу илә әлағәси вә с.

Орта үмумтәһсил мәктәбинин Азәрбајчан дили програмындан фәргли оларәг тәчрүби мәшғәләләрин програмына дахил едилмиш бу анлајышлар һеч дә тәсадүфи характер дашымыр. Онларын аралыг мәрһәләдә өјрәдилмәси бу курсун вахтилә мәнимсәнилмиш билик, ба-

чарыг вә вәрдишләрин конкретләшдирилмәси вә тәкмилләшдирилмәси зәрурәтиндән ирәли кәлир. Тәдрис просесиндә конкретләшдирилмә вә тәкмилләшдирилмә апарылмагла тәләбәләр Мұасир Азәрбајчан әдәби дили курсуна там һазырланмыш олурлар. Орта мәктәб мәрһәләсиндән гәзандыглары билик, бачарыг вә вәрдишләр системиндәки чатышмамазлыглары арадан галдыра билерләр.

Орта үмумтәһсил мәктәбләри үчүн Азәрбајчан дили програмы јенидән ишләнмиш, 1993-чү илдә чап олунмушдур. һәмин програмда Азәрбајчан дилиндән анлајышлар системинә јени тәрздә јанашылмышдыр. Фонетика, сөзүн тәркиби, морфолокија вә синтаксис бөлмәләриндә дилчилик елминин ән јени наилијәтләриндән истифадә олунмушдур. IX—XI синифләрдә илк дөфә оларәг Азәрбајчан дилинин хусуси фәнн кими кечилмәси тәдрис планына дахил едилмишдир. Бурада үмуми дилчилик, нитг мәдәнијәти, әдәби дил вә үслуб мәсәләләринин өјрәдилмәси нәзәрдә тутулмушдур.

Тәәссүфлә гејд етмәк лазымдыр ки, Азәрбајчан дилиндән тәчрүби мәшғәлә програмында (1988-чи илдә нәшр олунмуш) орта үмумтәһсил мәктәбләринин програмына дахил едилмиш һәмин мәсәләләр јохдур. Орта мәктәбин Азәрбајчан дили курсу илә али мәктәбин мұасир Азәрбајчан әдәби дили курсу арасында мөвчүд олан белә бир курсун мәзмунуну тәкмилләшдирмәклә онда тәшкил етүрүчү кејфијәт формалашдырмаг бу күн чох вачибдир.

Али мәктәбләрдә Азәрбајчан дилиндән практик мәшғәләләрин тәшкили спесифик чәһәтләри илә башгаларындан фәргләнир. Синиф, кабинет системиндә апарылан бу мәшғәләләрин характеры, тәшкили үсуллары, тә'лим материаллары хусусилә диггәти чәлб едир.

Мұшаһидәләр көстәрир ки, али мәктәбләрин филолокија фәкүлтәләринин I курсларында охујан тәләбәләр Азәрбајчан дилиндән практик мәшғәләләрә садә мәзмунлу тә'лим мәшғәләләри кими бахырлар. Орта үмумтәһсил мәктәбләринин Азәрбајчан дили курсундан өјрәндикләри материаллары тәкәрр нәзәрдән кечирмәјә, һәтта зәиф билдикләри,

билмәдикләри материаллары белә охумаға мараг көстәрмирләр. Белә мөгамда мөәллимин тә'кидләри һеч бир нәтичә вермир. Тәләбәләр мәш-ғәләләрә һәвәссиз јанашырлар. Сәбәбләр арашдырыларкөн вәзијјәтин ики мүнүм чәһәтлә әлагәли олмасы әјдынлашдырылмышдыр. Биринчи, орта үмүмтәһсил мәктәбләринин Азәрбајчан дили илә вә али мәктәбләрин Азәрбајчан дилиндән практик мәшғәләләрин мөзунлары арасында, әсасән, ејнијјәтин олмасы шакирдләрдә материалы билмәк бахымындан өзүндән разы вәзијјәт јарадыр. Икинчи, практик мәшғәләләрдә даһа чох лингвистик анлајышларың маһијјәти, мәзмуну, специфик хүсусијјәтләри әтрафында мүкалимәләр гурулу. Тәләбәләрә лингвистик мә'луматлары чатдырмаг вә онлардан лингвистик мә'луматлар тәләб етмәјә үстүнлүк верилир.

Беләликлә, мөәллим әсасән тәләбәјә мә'лум олан анлајышлардан данышмалы вә сәһбәтини онун үзәриндә гурмалы олур. Нәтичәдә мәшғәләләр сөнүк, марагсыз кечир, тәләбәләрин фәаллығы минимум сәвијјәјә енир. Белә олан тәғдирдә мөәллимин гаршысында семинар мәшғәләләрин тәшкили бахымындан проблем јаранмыш олур.

Практик мәшғәләләр нечә тәшкил олунмалыдыр ки, о садәчә орта мәктәбдә ејрәниләнләрин тәкрарына чеврилмәсин. Тәләбәләрин савадлы јазы, шифаһи нитг бачарығларыны әсаслы шәкилдә мөһкәмләндинсин, практик нүмунәләр үзәриндә тәһлил-тәркиб апармаг габилијјәтләри инкишаф етдирилсин. Белә просесләрдә тәләбәләрин кәләчәкдә мүасир Азәрбајчан дили курсу үзрә ардычылы вә системли биликләр алмаға марағы вә һәвәси гүввәтләндирилсин.

Азәрбајчан дилиндән практик мәшғәләләрин башлыча специфик чәһәтләриндән бири онун ил әрзиндә нечә планлашдырылмасындан асылыдыр. Мүшаһидә вә тәчрүбәләр көстәрир ки, онун планлашдырылмасында үч мүнүм истигамәтин көзләнилмәси фәјдалы һесаб едилә биләр:

1. Лингвистик мөзунларын мөәјјәнләшдирилмәси;
2. Јарадычы иш формаларынын әјдынлашдырылмасы;

3. Әләвә мәшғәләләрин дәғигләшдирилмәси;

Тәдрис илиниң планлашдырылмасында тематиканың сечилмәси мүнүм мәрһәләләрдән биридир. Адәтән, мөәллимләр планлашдырманың бу мәрһәләсини бир о гәдәр чәтинлик чәкмәдән јеринә јетириләр. Лакин һәммин мөзунлары практик иш нөвләри илә үјгүнлашдырмагда нөгсанлара јол вериләр. Һәр һалда лингвистик тематика илин планлашдырылмасынын әсасында дурур вә онун мәнтигинә үјгүн шәкилдә апарылмасы тәдрис ишиниң сәмәрәли гурулмасына мүсбәт тә'сир көстәрир.

Тәчрүби мәшғәләләрдә ишин практик истигамәтдә гурулмасы вачиб һесаб едилир. Ејни заманда нәзәри мә'луматлары тамамламаг, онларын тәбиәтиндәки спецификлији конкрет дил нүмунәләри үзәриндә мүшаһидә етмәк әһәмијјәтли сајылыр. Она көрә дә ишин планлашдырылмасында лингвистик материалларын тәбиәтләринә мөвафиг јарадычы иш нүмунәләринин апарылмасы нәзәрдә тутулмалыдыр. Мүшаһидәләр ону көстәрир ки, мөәллимләр даһа чох лингвистик тәһлил нүмунәләри үзрә ишә јер вериләр. Онларын тәчрүбәләриндә фонетик, морфоложи вә синтактик тәһлилләр апармаг үстүнлүк тәшкил едир. Бу, әлбәттә, јахшы һалдыр. Көстәрилән тәһлил нүмунәләринин апарылмасы онларын фонетика, морфоложија вә синтаксисә даир билик, бачарыг вә вәрдишләрини мөһкәмләндинрмәкдә әһәмијјәтли рол ојнајыр. Дилчилијин бу сәһәләри үзрә тәләбәләрин унутдуғлары, чәтинлик чәкдикләри лингвистик хүсусијјәтләри әјдынлашдырмаға көмәк көстәрир. Лакин Азәрбајчан дилиндән практик мәшғәлә курсу өз мөзусунда јалныз дилчилијин јухарыда көстәрилән сәһәләрини үмүмиләшдирә билмәз. Орада дилчилијин дијәр сәһәләринин дә өзүнәмәхсус јери вардыр.

Бу бүтөвлүјү нәзәрә алмагла, сәмәрәли иш апармаг үчүн ашағыдакы јарадычы иш нөвләриндән истифадә олунмасы фәјдалы һесаб едилир:

1. Фонетик тәһлилә аид чалышма;
2. Лексик тәһлилә аид чалышма;

3. Сөз јарадычылығы үзрә тәһлилә аид чалышма;

4. Сөз тәркибинә көрә тәһлилә аид чалышма;

5. Морфоложи тәһлилә аид чалышма;

6. Синтактик тәһлилә аид чалышма;

7. Көстәрилән орфограм вә пунктограмын изаһына аид чалышма;

8. Ифадә-тәсвир, мүнәкимә вә ја ифадә-хасијјәтнамә;

9. Шәкил вә ја шәклин јанында дајанмыш рәссам һаггында инша;

10. Тәдрис материалларынын (дил, әдәбијјат вә ја тарих) ејрәдичи хәрактердә ичмаллашдырылмасы;

11. Көстәрилмиш мәнбәнин мүс-тәгил ичмаллашдырылмасы;

12. Лингвистик мәзмунлу бөјүк олмајан бир нечә јазыја вә ја мөгаләјә аннотасија тәртиб етмәк;

13. Кинофилм вә ја тамашаја ре-сензија јазмаг;

14. Тәләбә ашамлары, өзфәалијјәт, јарадычы вә ја елми дәрнәкләрин иши һаггында гејдләр;

15. Екскурсијалар, кәзинтиләр, идман јарышлары һаггында һекајә;

16. Әмәли јазыларла (протокол, акт, хасијјәтнамә вә с.) иш;

17. Көстәрилән үслубда (тәнтәнәли, рәсми-әмәли, иронијалы) шифаһи чыхышын һазырланмасы;

18. Тамамланмыш материаллар вә иш;

а) морфемләрдән истифадә етмәклә сөзләр тәртиб етмәк;

б) көстәрилән сөзләрдән истифа-дә етмәклә чүмләләр тәртиб етмәк;

в) элементләрдән (садә чүмләләрдән) истифадә етмәклә, мүрәккәб чүмлә тәртиб етмәк;

19. Схемләр (моделләр) үзрә иш;

20. Һәр һансы гәзет вә журналда верилмиш материалын үслуби чәһәтдән дүзәлдилмәси;

21. Тәләбәләрин өз ишләриндә бу-рахдығлары үслуби сәһләри дүзәлтмәләри;

22. Јарадычы ишләрин гаршылығы јохланылмасы, онлара рә'ј верилмәси, мәшғәләләр заманы онларын мүзакирә едилмәси;

23. Терминологжи имла-грамматик терминләрин изаһына даир чалыш-ма апармаг;

24. Дәрслијин бир нечә хүсуси па-раграфы үзрә суаллар тәртиб етмәк;

25. Орфографија вә пунктуасија илә бағлы грамматик суаллара ча-вәб јазмаг;

26. Гәзет мәтни үзрә апарылмыш орфографик, дурғу ишарәләри, үс-луби јохламаларын јекунлары барә-дә мә'лумат.

Тәчрүбә көстәрир ки, лингвистик мөзунларда сәһбәләрин гурулма-сы, мөвафиг, јарадычы ишләрин кө-рүлмәси бә'зән тәләбәләрин бүтөв-лүкдә еһтијачларыны едәјә билмир. Бу заман тә'лим просесиндә јаран-мыш еһтијачын едәнилмәси мөәлли-мин гаршысында һәлли чәтин олан бир проблемә чеврилир. Мөәллим белә чәтинликләри (чәтин анлары) әввәлчәдән һисс етмәли, билмәли, ону арадан галдырмаг үчүн тәдбир-ләр планлашдырмалыдыр. Она кө-рә дә мөәллимләр әлдә етдикләри тәчрүбәјә истинад едәрәк әввәлчә-дән һазырлыг ишләри апармалы-дыр. Иллик планлашдырманы һазыр-лајаркөн зәрури әләвә ишләрә хү-суси јер ајырмалыдыр. Көрүлчәк ишләрин сырасында онун оптимал мөвгеји мөәјјәнләшдирилмәлидир. Әләвә ишләр сырасында күндәлик, јахуд гејд дәфтәрчәсинин кәздирил-мәси хүсуси јер тутур. Мөәллимин иш системиндә белә күндәликләрдән истифадә етмәк үчүн илк нөвбәдә, онун барәсиндә тәләбәләрә мә'лу-мат верилир. Билдирилир ки, ил әр-зиндә хүсуси күндәлик кәздирмәк зәрури һесаб едилир. һәммин күндә-ликләрдә ичтимаи-сијаси тәдбирләр, бахылмыш кинофилмләр, театр-та-машалары, рәсм сәркиси, көзәл кү-чә, хијабан, бина, көл, чај, мөшә вә с. барәдә гејдләр апарылыр. Һәфтәдә бир, јахуд 2 һәфтәдән бир ардычылы олараг синиф шәраитиндә, дәрсдә мүзакирәләр кечилир. Тәләбәлә-рин гејдләри үзрә шифаһи мә'лу-матлар динләнир, онларын сөз-ләрдән дүзкүн истифадә едә бил-мәк, бирләшмәләр гурмаг, садә вә мүрәккәб чүмлә конструкцијала-рындан истифадә етмәк бачарыгла-рынын формалашдырылмасына тә-кан верилир. Бүтүн бунлардан әлә-вә, тәләбәләрин фәкт вә һадисәләр ичәрисиндә ән зәрури оланыны се-чә билмәк, үмүмиләшдирмәк, тәһ-лил-тәркиб апармаг, мөәјјән идраки сәвијјәдә ону системә салыб чатды-ра билмәк габилијјәтләри инкишаф етдирилир.

АЗӘРБАЈЧАН ДИЛИ: ЈЕНИ ПРОГРАМА КЕЧИД БАША ЧАТЫР

Әнвәр АББАСОВ,

педагожи елмләр намизәди, баш елми ишчи.

1994/95-чи дәрс илиндән е'тибарән Азәрбајчан дилиндән јени програмла ишә башланылмышдыр. Бу иш тәдричи олараг һәјата кечирилмәкдәдир. Тәһсил Проблемләри үзрә Республика Елми-Методик Мәркәзинин «Тәһсил ишчиләринин 1997-чи ил ән'әнәви август рајон (шәһәр) мүшавирәләринин бөлмә ичласлары үчүн төвсијәләр»индә көстәрилдији кими, бу ил һәммин кечид баша чата чагдыр: сонунчу дәфә олараг IX синифләрдә мүрәккәб чүмлә синтаксиси тәдрис олуначагдыр. Невбәти тәдрис илиндән һәммин синифдә јени програмын тәләбинә мувафиг олараг үмуми дилчилик мәсәләләри кечириләчәкдир.

Өтән илдән фәргли олараг бу дәрс илиндә VIII синифләр мүрәккәб чүмлә синтаксисини өјрәнәчәкләр.

Мүәллимләрин тә'лим просесиндәки чәтинлик вә еһтијачларына әсасән 1996-чы илдә чап едилмиш «Орта үмумтәһсил мәктәбләринин V—XI синифләри үчүн Азәрбајчан дили вә әдәбијатдан програм материалларынын тәхмини планлашдырылма-сы»ндан бу дәрс илиндә дә истифадә етмәк мүмкүн олачагдыр. Лакин орада бир чәһәтин нәзәрә алынмасы төвсијә едилди: VIII синиф үчүн планлашдырылмыш садә чүмлә синтаксиси кечилмиш, әвәзиндә мүрәккәб чүмлә синтаксиси өјрәдилди. Бу заман ашағыдакы тәхмини планлашдырмадан истифадә етмәк мәсләһәт көрүлүр.

VIII СИНИФ

102 саат (84; 18 с.)

I РҮБ

28 саат (24; 4 с.)

1. Кечилмишләрин тәкрары 2 с.
2. Мүрәккәб чүмлә һаггында үмуми мә'лумат 1 с.
3. Мүрәккәб чүмләнин нөвләри 2 с.

4. РНИ: өјрәдичи инша. «Гәһрәманлар өлмүрләр» мөвзусунда иншаја һазырлыг апарылыр, евдә јаздырылыр вә сәһвләр үзәриндә иш тәшкил олунар 2 с.

5. Табесиз мүрәккәб чүмләләр. Бағлајычылы табесиз мүрәккәб чүмләләр 3 с.

6. Табесиз мүрәккәб чүмләдә мә'на әлағәләри. Заман әлағәли табесиз мүрәккәб чүмләләр 2 с.

7. Ардычылыг әлағәли табесиз мүрәккәб чүмләләр 2 с.

8. Сәбәб-нәтичә әлағәли табесиз мүрәккәб чүмләләр 2 с.

9. РНИ: јохлама инша. «Вәтәни севмәк нә демәкдир?» мөвзусунда мүһакимә характерли иншаја һазырлыг апарылыр, јаздырылыр вә сәһвләр тәһлил едилди 2 с.

10. Ајдынлашдырма әлағәли табесиз мүрәккәб чүмләләр 2 с.

11. Гаршылашдырма әлағәли табесиз мүрәккәб чүмләләр 2 с.

12. Бөлүшдүрмә әлағәли табесиз мүрәккәб чүмләләр 2 с.

13. Бағлајычысыз табесиз мүрәккәб чүмләләр 2 с.

14. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш 2 с.

II РҮБ

21 саат (16; 5 с.)

1. Табели мүрәккәб чүмләләр 2 с.

2. Баш чүмләдә әвәзликләрин ролу 3 с.

3. РНИ: өјрәдичи инша. «Доғма шәһәримиз (кәндимиз)» мөвзусунда тәсвири характерли иншаја һазырлыг апармаг, евдә јаздырылдыгдан сонра мүзакиресини кечирмәк 2 с.

4. Будаг чүмләләрин нөвләри. Мүбтәдә будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмлә 3 с.

5. Хәбәр будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмлә 3 с.

6. РНИ: јохлама инша. «Әсл достлуг нечә олур» мөвзусунда мүһа-

кимә характерли иншаја һазырлыг апарылыр, јаздырылыр вә сәһвләр тәһлил едилди 3 с.

7. Тамамлыг будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмлә 3 с.

8. Јохлама инша вә сәһвләр үзәриндә иш 2 с.

III РҮБ

29 саат (25; 4 с.)

1. Тә'јин будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмлә 3 с.

2. Зәрфлик будаг чүмләләри. Тәрзи һәрәкәт будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләр 3 с.

3. РНИ: Әмәли јазы. Тәрчүмеји-һал үзәриндә иш апармаг 2 с.

4. Заман будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләр 3 с.

5. Јер будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләр 3 с.

6. РНИ: «Хејрихәһлыг нәдир?» мөвзусунда јохлама инша. Иншаја һазырлыг апарылыр вә јаздырылыр 2 с.

7. Кәмијјәт будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләр 3 с.

8. Сәбәб будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләр 4 с.

9. Мәгсәд будаг чүмләли табели мүрәккәб чүмләләр 4 с.

10. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш 2 с.

IV РҮБ

24 саат (19; 5 с.)

1. Шәрти будаг чүмләси 3 с.

2. РНИ: Протокол, тәрчүмеји-һал әмәли јазылары үзәриндә иш 3 с.

3. Гаршылашдырма будаг чүмләси 3 с.

4. РНИ: «Јахшы охумаг нә үчүн лазымдыр?» мөвзусунда өјрәдичи инша. Иншаја һазырлыг апарылыр, евдә јаздырылыр вә сәһвләр тәһлил едилди 2 с.

5. Мүрәккәб гурулушлу табели мүрәккәб чүмләләр 3 с.

6. Јохлама имла вә сәһвләр үзәриндә иш 2 с.

7. Кечилмишләрин тәкрары 8 с.

СИНИФ-КАБИНЕТ НЕЧӘ ЈАРАДЫЛМАЛЫДЫР?

Әли СҮЛЕЈМАНОВ,

Астара РТШ-нин методисти.

Һәлә 70-чи илләрин әввәлләриндә кабинет системинә кечиддән сәһбәт дүшәндә синиф-кабинет анлајышы мөвчуд дејилди. Нә мәтбуат сәһифәләриндә, нә дә дикәр информасија васитәләриндә бу мөвзуја тохунулмурду. Белә тәсәввүр јаранырды ки, кабинет системиндән анчаг ајры-ајры фәнләрин тәдриси үчүн истифадә едилмәлидир. Доғрудур, Астара рајонунун ајры-ајры мәктәбләриндә габагчыл мүәллимләр синиф-кабинетә охшар тәдрис отағлары дүзәлтмишдиләр. Анчаг әсл синиф-кабинетләр бизим сә'јимизлә 1976—77-чи дәрс илиндә Әрчиван кәнд 1 сајлы орта мәктәбдә јарадылды. Бу тәшәббүс ғыса мүддәтдә кениш әкс-сәда верди. Мәктәбләрдә бунунла әлағәдар мүтәмади олараг синиф вә фәнн мүәллимләринин семинары, елми-прак-

тик конфранслары, ачыг дәрсләр кечирилди.

Сонракы илләрдә дә рајонун әсас вә орта мәктәбләриндә синиф-кабинетләринин тәшкили кениш вүс'әт алмаға башлады. Кижәбә гәсәбә, Пенсәр кәнд 1 сајлы, Какалос кәнд 2 сајлы, шәһәр 1, 2 сајлы орта мәктәбләриндә бу сәһәдә көрүлмүш ишләр даһа севиндиричи тә'сир бағышлајырды вә бу, тә'лимдә өз мүсбәт нәтичәсини верирди.

Мүасир шәраитдә синиф-кабинет јаратмаг синиф мүәллиминдән өз пәшәсинә чошгун һәвәс, бачарыг вә јарадычылыг тәләб едир. Чүнки јухары синифләрдә кабинет јарадыларкән шакирдләрин гүввәсиндән мәгсәдјөнлү шәкилдә истифадә етмәк мүмкүн олдуғу һалда, тәбии ки, ашағы синифләрдә бу мүмкүн дејилдир. Демәли, ишин бүтүн ағыр-

лығы мүүллүмин үзәринә дүшүр.

Кабинет илк нөвбәдә кениш, саниитар-кикијена теләбләринә чаваб верән синиф отағында јарадылып. Јахшы олар ки, отаглар әкс өлчүдә тәшкил олунсун. Синиф-кабинетин тәртибиндә истифаде олунан әјани вә техника вәсаитләр, онларын јерләшдирилмәсинин схеми ашағыдакы кимидир:

1. Ана дили фәнни үчүн ики һиссәә ајрылмыш јазы тахтасы.

2. Јазы тахтасынын үстүндә рәһбәрин портрети. Портретин алтында елмә, билијә чағырыш руһунда мүдрик бир кәлам.

3. Јазы тахтасынын сағ јухары күнчүндә гырмызы рәнклә јазылмыш саит һәрфләр асылыр.

4. Портретин сағ вә сол тәрәфиндә Азәрбајчан Республикасынын бајрағы, кербии вә һимни.

5. Пәнчәрәләрлә үзүзә диварын јухары һиссәсиндән ики сыра ип чәкилик. (Дивардан-дивара). Биринчи синифләрдә «Әлифба» тәлими дөврүндә бунларә шәкилли һәрфләр асылыр.

6. Јазы тахтасынын ашағы сол тәрәфиндән сајғач.

7. Габаг диварын сағ күнчүндә стол, онун үстүндә телевизор, вал чалдыран магнитофон.

8. Јазы тахтасынын сол тәрәфиндән бир (вә ја ики) шкаф мүүллим үчүн.

9. Шкафын үстү бәрәбәрлијиндә Азәрбајчан Республикасынын инзибати хәритәси.

10. Пәнчәрәләр арасындакы сүтунларда, портретләрин алтында, I—IV синиф шакирдлери үчүн әдәб

гајдалары, шакирдин күн режими асылыр.

11. Пәнчәрәләр гаршысында мүхтәлиф дибчәкләр дүзүлүр.

12. Јазы тахтасы илә үзбәүз-арха диварын гаршысында ән азы 6 шкаф гојулур. Бунлардан 3—4-ү синиф китабханасы үчүн, 2-си рәсм дәрсләриндә шакирдләрин дүзәлтдиклери, чәкдиклери әл ишлери үчүндүр.

13. Диварын шкафдан јухары һиссәсиндә шифаһи вә јазылы иншалар апармаг үчүн мүхтәлиф сүжетли шәкилләр вә портретләр, иллүстрасијалар, мүхтәлиф чәдвәлләр асылыр.

14. Диварын сағ, јухары һиссәсиндә синифин паспорту вурулур (тәшкилат кушәси). Паспортда шакирдләрин ады, фамилијасы, атасынын ады, доғулдуғу ил, ај, күн кәстәрилик. Дәрс, нөвбәтчилик вә зәнк чәдвәли, шакирдләр арасында вәзифә бөлкүсү. Әлачы, хүсуси истедада малик шакирдләрин сијаһысы да паспортда өз әксини тапмалыдыр.

15. Синиф-кабинетдә әдәбијат вә инчәсәнәт хадимләринин портретлери асылыр. Мәсәлән, Үзејир һачыбәјов, Сәттар Бәһлуладә, М. Ә. Сабир, С. Вурғун вә с.

Синиф-кабинетин верилмиш гурулуш-схемини еталон кими гәбул етмәк олмәз. Бу, ән чох лајиһә әсасында тикилмиш мәктәбләр үчүн нәзәрдә тутулмушдур. Ујғунлашдырылмыш биналардакы мәктәбләрдә исә имкан, шәраитдән асылы оларәг верилмиш гурулуш-схемдә дәјишликликләр етмәк олар.

Һәр бир синиф мүүллими синиф-кабинетин тәшкил олунмасына чидди јанашмалы, бу иши өзүнүн үмдә вәзифәси сајмалыдыр.

БИР ӘН'ӘНӘНИН ИЗИ ИЛӘ

Шамхәлил МӘММӘДОВ,
педагожи елмләр намизәди.

Шифаһи халг әдәбијатынын жанр вә нөвлери сон илләр епик, лирик, драматик нөвләр кими групплашдырылып. Епик нөвүн ән марағлы вә рәнкарәнк мөвзуларла зәнкин жанрларындан бири дастанлардыр.

Дастанларын тәдигатчылары ону фолклорун ән ири формалы, зәнкин поетик системли жанры кими гијмәтләндирирләр. Дастан јазылы әдәбијатын роман жанрына бәрәбәр тутулур, роман кими, дастанда да гәһрәманын һәјатындан кениш эпизод вә лөвһәләр верилдији кәстәрилик.

Фолклорчулардан П. Әфәндијев, В. Вәлијев вә б. индијә кими, әсасән, онун форма хүсусијәтләринә, фолклор ән'әнәләринин шәрһинә даһа чох јер вермишләр.

Ән'әнә көһнә әдәби һадисә илә јени әдәби һадисә арасында ардычыл варислик әлагәсидир. Бир вә ја бир нечә јарадычынын сонракы нәсил сәнәткарлар тәрәфиндән өјрәнигиб инкишаф етдирилән идејасәнәткарлыг хүсусијәтлери, әдәби нөв вә жанрларда көзләнилән форма хүсусијәтлери ән'әнәни тәшкил едир. Фолклор ән'әнәләринә сон дәрәчә чидди теләбләр даирәсиндә һәмшә әмәл олунмуш, сонракы нәсил ашыглар тәрәфиндән форма вә поетик ән'әнәләр давам етдириләрәк чилаланмышдыр.

Гәһрәмәнлыг дастанларынын форма хүсусијәтлери ашағыдакылардыр: бу фолклор абидәләринин һеч биринин әввәлиндә устәднамә јохдур; тәкчә «Дәдә Горғуд»да бојларын сонунда чаһаннамәләр дејилир; гәһрәмәнлар гылыч вурур, ат чапыр, күләшир, јери кәләндә өз үрәкләринин арзуларыны, дүшмәнә олан нифрәт вә гәзәбләрини сазла-сөзлә ифаде едирләр.

Мәһәбәт дастанларынын сечимли форма хүсусијәтлери вардыр. «Бу дастанлар устәднамәләрлә башла-

ныр. Һәр бир дастанын әввәлиндә әдәтән үч устәднамә верилир. Бурада әсас мөгсәд динләјичиләрә көзәл инсани кејфијәтләр ашыламагдан ибарәтдир. О бири тәрәфдән ашыглар бунун вәситәсилә өз кечмиш устәдларыны јад едир, онларын хатирәләрини әбәдиләшдириләр.

Ашыглар устәднамә јарадаркән, халгын тәчрүбәсини ифаде едән аталар сөзүндән, афоризмләрдән истифаде едирләр. Чох заман бир нечә аталар сөзүнү шәрин вәзнинә ујғунлашдырыб сөјләјирләр. Мәсәлән:

**Фүрсәт әлдә икән јахшылыг ејлә,
Һәмшә әлиндә ихтијар олмәз.
Кәл күвәнмә дөвләтинә, малына,
Мала, мүлкә, әмрә етибар олмәз.**

**Улғун чоша кәлсә, көпүк јағ
олмәз,**

**Сөјүд бар кәтирсә, бағча бағ
олмәз.**

**Зибил тәпә олса, күллүк дағ
олмәз,**

Јел әсәндә алчагларә ендирәр.

Мәһәбәт дастанларымызын сабит ән'әнәләриндән бири сонда дуваггапмаларын охунмасыдыр.

М. һ. Тәһмасиб јазмышдыр: «Дастан гуртардыгдан сонра ики севкилинин тојуна һәср едилән бир ашыг мұхәммәси охујурлар ки, буна дуваггапма дејилир. Дуваггапмалар инди дастанла, сүжетлә, тәсвир едилән һадисә илә һеч бир әлагәси олмајан мұхәммәс, мүсәддәсләрдән ибарәт олур». (Бах: М. һ. Тәһмасиб. «Азәрбајчан халг дастанлары, орта әсрләр, сәһ. 63).

Бу мәгаләмиздә дастан јарадычылығында мәһз устәднамәләрин ролу вә јери мәсәләсинә тохунмаг нијјәтиндәјик.

Бәри башдан гејд едәк ки, мәһәбәт дастанларына үч устәднамә

илә башланылмасы бир ән'әнәдир. Истәнилән ел сәнәти нүмунәсини нәзәрден кечирсәк вә ја ашыг мәчлисиндә динләјичи сифәти илә иштирак етсәк, үч устәднамә охујар вә ја динләјәрик. Бу, өзүнәмәхсус, нечә дејәрләр, низамнамәси, сәнәт ән'әнә вә принципләри олан ашыг јарадычылығында чидди, риәјәт едилән тәләбдир.

Ашыг дастана мүтләг устәднамә илә башлајыр. Вә бу устәднамә ону динләјәнләри дүшүндүрүр, фикирләр ахарына салыр. Бундан сонра дастанын әсас һиссәсини данышылмасы башланылыр.

Лакин гәһрәмәнлыг дастанларымызда бу ән'әнә јохдур. Јә'ни динләјичидә гәһрәмәнлыг, вәтәнпәрвәрлик, чәсарәт вә һүнәр кәстәрмәк дүјүларыны ојадан «Короғлу», «Гачаг Нәби»... кими гәһрәмәнлыг дастанларынын һеч бириндә устәднамәјә раст кәлмирик. Доғрудур, епосларын мәзмунунда устәднамәләр вар, лакин пролог кими устәднамәләр ишләдилмәјиб. һәлбуки бу, бәдии-психоложи овгат јаратмаг бахымындан јеринә дүшәрди. Тәбии ки, пролог ифадәсиндән сонра мәсәләјә ајдынлыг кәтирмәк јеринә дүшәрди.

Пролог (јунанча про «габаг», логос «сөз» демәкдир) бәдии әсәрә верилән мүгәддимәдир. Әдәбијатшүнаслыгда пролог әсәрдәки интриганын, јәһуд коллизиянын «вәсиләси», «бәдии мүгәддимә», «әһвалата, һадисәләрә, мүбаризәләрә верилән... кириш» кими шәрһ олунур, шифаһи халг әдәбијатында «пролог характери дашыјан киришә... халг дастанларында тәсадүф» едилдији, буна «устәднамә» ады верилдији кәстәрилик.

Устәднамәнин ашыг јарадычылығында өз әдәби-бәдии функцијасы, тәрбијәви-психоложи тә'сири вардыр. Мәһәббәт дастанына башламаздан әввәл, ашыглар бу күн дә үч устәднамә дејирләр. Фолклоршүнас алим М. Н. Тәһмасиб јазырды: Бу (устәднамә демәк), чох гәдимдән кәлән ән'әнәдир. Устәднамә бир тәрәфдән гәдим устәдлары нәсилдән-нәслә вериб јашатмаг, диқәр тәрәфдән дә устәднамәдә дејилмиш һикмәтамиз афоризмләри, ағыллы мәсләһәтләри динләјичиләрә чатдырмаг,

онлары тәрбијә етмәк кими «нәчиб мәгсәдләрә хидмәт едир».

Демәли, тарихән мәчлисин әввәлиндә гаравәлли вә ја ләтифә данышыб мәчлиси әлә алан, диғгәти өзүнә чәлб едән ашыг сифариш үзрә дастана башламаздан әввәл онун мөвзу вә идејасы илә бағлы устәднамә охумуш, өз динләјичиләринин әсәбләрини дастанын мәзмуну әсасында «көкләмиш», габагчадан әсас идеја вә әсас мотивлә сәсләшән фикирләр тәлгин етмишдир. Бу, динләјичинин мә'нәви аләминә илк психоложи тә'сир олмушдур. Сәнәтин ичтимаи әһәмијјәт, тәрбијәви вә психоложи тә'сирә малик олдуғуну дәрк етмиш устәд ашыглар, чох еһтимал ки, динләјичини кәркин драматик һалларла, инсан психикасына күчлү мүсбәт вә ја мәнфи тә'сир кәстәрән аңларла бирдән-бирә гаршылашдырмамаг, ону белә психоложи вәзијәтләрә габагчадан һазырламаг үчүн бәдии-психоложи зәмин һазырламағы унутмамышлар. Бу бәдии зәмин дастанын үмуми идејасы, мөвзусу илә сәсләшән устәднамәләр олмушдур. Әқәр дастанда бута аланларын говушмасына мане оланларын зүлмкарлығы, мә'нәвијатсызлығы ифша олунурса, дастан сөјләјән ашыг зүлмдән, бәдхәһлыгдан вә намәрдликдән шикајәтләнән ше'р-устәднамә охујур, севән көнүлләрин һәсрәт вә изирабларыны сазын јаныглы сәсинә гәтараг динләјичи-тамашачыны мән'ән, руһән тәрпәдир, ону кәркин психоложи мәғамларә, драматик һалларә һазырлајыр.

Устәднамәләрин устәд ашығын ирсини јашатмаг үчүн бир үсул олмасы фикри өзлүјүндә марағлы вә әсаслыдыр. Лакин бир мәсәләни унутмамалыјыг ки, устәд ашығын бәдии ирсини јашатмағын өзүнү доғрултмуш, тарихән сынагдан чымыш форма вә васитәси ше'рләри ваһид сүжет әтрафында бирләшдирмәклә: биринчи, **сәнәткарын өзүнүн**; икинчи **шәјирдинин**; үчүнчү башга бир **ашығын** дастан јаратмасыдыр. Әслиндә, дәриндән дүшүнәндә бу, бәдии ирси јашатмагда даһа кениш, даһа е'тибарлы бир васитәдир.

Әдәбијатшүнасларын јазылы әдәбијатда да пролог, фолклорда ус-

таднамә һаггында фикирләрини, еләчә дә јухарыдакы мүлаһизәни бу вә ја диқәр дәрәчәдә тәсдиғ едән әдәби факт вардыр.

Ифадан чыхыб абидајә чеврилмиш «Китаби-Дәдә Горғуд» бојларынын сонунда ашыг сәнәтинин өлмәз ән'әнәләриндән биринә—чаһаннамәләр сөјләмәјә риәјәт олунуб. Башга гәһрәмәнлыг—«Короғлу», «Гачаг Нәби» вә с. дастанларымыздан фәргли оларәг, «Китаби-Дәдә Горғуд»дакы бојларын әввәлиндә устәднамә дә вардыр.

Профессор М. Н. Тәһмасиб кәстәрмишдир ки, епосун «Мүгәддимә» адландырылан һиссәсиндәки афоризмләр мәһз устәднамәләрдән ибарәтдир. Чох еһтимал ки, бојларын јазыја алындығы өсләрәдә озанлар бунлары һәр дастаны башламаздан әввәл дејирмишләр. Топлајычы-кәтиб өз ишини асанлашдырмаг үчүн бунларын һамысыны бир-биринин ардынча дүзәрәк китабын әввәлиндә јерләшдирмишдир.

Мәрһум фолклоршүнасын бу фикри илә бағлы ортаја белә бир суал чыхыр: мүгәддимәдәки афоризмләр устәднамәләрдирсә (бу формалы устәднамәләрин өзү дә арашдырма тәләб едир), онда «бунларын һамысыны һәр дастаны башламаздан әввәл» озанларын демәси фикри мәнтиги чәһәтдән нә дәрәчәдә дүздүр? Ахы, афоризмләр ајры-ајры мөвзулардадыр вә буну қор-қоранә һәр бојдан әввәл сөјләмәјә нә еһтијаж варды? Јәгин ки, бојлар ифадә олан чағларда һәр бир бојла-дастанла бағлы устәднамәләр сөјләнилмишдир. Бојларла афоризмләрин мәзмун вә идејача әлагәләндирилиб мүгајисә едилмәси марағлы мәнзәрә јарадыр.

«Мүгәддимә» һиссәсиндән ашағыдакы афоризмләрә нәзәр салаг:

Јад оғлуну сахламагла оғул олмаз,—

Бөјүјәндә атар-кәдәр, көрдүм демәз...

Күл тәпәчик олмаз [Күрәкән оғул олмаз].

Гара ешшәк башына јүјән вурсан, гатыр олмаз.

Гараваша дон кејдирсән дә гадын олмаз.

«Басатын Тәпәкөзү өлдүрмәси боју»нда дејилир ки, Гонур Гоча Сары Чобандан Пари гызын оғлу олур-

Ов заманы бу әчаиб-тәпәдә көзү олан ушағы Аруз Гоча кәтүрүб евинә кәтирир. Арузун аталыг едиб бөјүтдүју бу әчаиб ушаг ахырда Оғуз елине гәним кәсилир... Аруз гочанын аслан сүдү илә бөјүмүш оғлу Басат Тәпәкөзү мәһв едир. Көрүндүју кими, бојда хејрхәһлыг вә гағғыја чаваб оларәг нәчәчиблик, чөрәкити-рәнлик, нанкорлуғ мөвзусу Тәпәкөз-Аруз гоча-Басат хәтиндә гоју-јуб бәдии һәллини тапмышдыр. Бөјүн мәзмуну илә јухарыдакы афоризмләрин устәднамәләрин мөвзу бәдии чәһәтдән сәсләшмәсини мүгајисә етмәји охучуларын өһдәсинә бурахаг.

«Дәли Домрул боју»нун гәһрәмәны Аллаһын ирадәси өлејһинә чыхыш едир. Тәбиәтән сәдәдил, мәрд вә чәсур олан Домрул «оғурлуғла чан алан Әзрајылы» гәбул етмир:—«Чанымы алырса, гој Аллаһ алсын—дејир. Домрулун сөзләрин Аллаһа хош кәлир:—Чаны әвәзиндән вермәјә чан тапарса, сағ галсын, дејир.

Јеканә оғулларынын чаны әвәзинә нә нә гоча ата, нә дә гары ана разы олур. Сон анда ики ушағы вә көркүсү илә һалаллашмаға кәдән Домрул сәдәгәт вә мәһәббәтин, әзәми бир бөјүклүјүн гаршысында сарсылыр, һејрәтдә галыр. Бир чан нәдир ки, атанла-анан сәнә гыјмајыб, —дејән Домрулун гадыны өз чаныны вермәјә һазыр вә разы олдуғуну сөјләјир. Лакин гејрәт, әрлик гүрүрү Домрулу дилләндирир:—Алырсан икимизин дә чанымызы бирликдә ал, гојурсанса биркә сағ бурах, —дејә Аллаһа үз тутур.

Үлви мәһәббәтин, сонсуз сәдәгәт вә гаршылыгы еһтирамын гаршысында һејран галан гадир Аллаһ онларын һәр иқисинә јүз гырх ил өмүр верир. Бу бојла аз вә ја чох дәрәчәдә сәсләшән устәднамә — Горғуд сөјләмәси дә тәхминән ејни мәзмуну ифадә едир:

Аллаһ-аллаһ демәјинчә ишләр дүзәлмәз,

Гадир танры вермәјинчә киши варланмаз.

Әзәлдән јазылмаса гул башына гәза кәлмәз.

Әчәл вахты чатмајынча кимсә өлмәз.

Өлән адам дирилмәз, чыхан чан кери кәлмәз.

«Китаби-Дәдә Горғуд»да аталар-

оғулар мөвзусунда олан бојлар-дакы оғул образлары нәчиб вә ке-ниш гәлбли, хејирхан, гуманист, вә-тәнпәрвәр, өвләдлыг борчуну шә-рәфлә јеринә јетирән икидләр, ба-һадырлардыр.

Гурбанлар баһасына тапылмыш Буғач хәјанәт нәтичәсиндә атасы тәрәфиндән јараланыр. Ана оғлуну мүаличә едиб сағалдыр. Буғач өз икидләри илә дүшмәнә ат салыб гылынч чалыр, атасыны хилас едир.

Газан ханын евини јағмалајан ка-фирләр онун оғлу Урузу, гадыны—јад гызы һалалы Боју узун Бурла хатуну әсир алырлар. Кафирләр Бурла хатуну танымаг үчүн Урузу кәсиб гара говурма етмәји, гырх бәј гызына једиртмәји вә бунунла да өз мәгсәдләринә наил олмағы гәт едирләр. Бурла хатунун тәдби-ри нәтичәсиндә кафирләр ону илк дәфә таныја билмирләр. Одур ки, кафирләр тәдбир төкүрләр: Урузун әтиндән говурма едиб гадынлара једирдәк. Јемәјәчәк гадын анасы олачаг.

— Оғул, әтиндән јејимми, јохса атајын намусуну сындырыммы? — суалына Уруз белә чаваб верир:— Гој әтимдән чәксинләр, гара говур-ма етсинләр, гырх бәј гызынын өнүнә иләтсинләр. Онлар бир једи-јиндә сән ики јекил! Сәни кафирләр билмәсинләр, дүјмасынлар...

Башга ики бојда да Уруз һәгиги бир гәһрәман, намуслу, ләјагәтли бир өвләд кими һәрәкәт едир. Де-мәли, оғуларла бағлы бојлар мүт-ләг динләјичини белә бир руһда тәрбијә етмәк нијјәтини күдмәли-дир. Демәли, бу мөвзу-мәзмунда олан бојлар үчүн пролог ејни мо-тивли-тәсирли олмалыдыр:

Оғул атанын јетирмәси, ики көзүнүн биридир.

Ағыллы оғул олса, очағынын көзүдүр,

Дөвләтсиз оғул гопса очағынын күридир;

Оғул даһа нејләсин, баба өлүб мал галмаса-

Баба малындан нә фајда, башда ағыл олмаса...

«Дирсә хан оғлу Буғач», «Салур Газанын евинин јағмаландығы бој», «Уруз бәјин душтаг олдуғу бој», «Јејнәјин боју», «Бәкил оғлу Имра-нын боју», «Салур Газанын душтаг

олдуғу бој» илә бу вә ја дикәр дә-рәчәдә мә'на вә мәзмунча сәслә-шән уstadнамәләр, бизчә, әввәл-дә кестәрилән афоризмләр ол-мушдур вә чох еһтимал ки, тарихән һәммин бојлардан әввәл озанлар тә-рәфиндән дејилмишдир.

(Дикәр бојларла бағлы уstadна-мәләр дә сәтирләрин мүәллифи тә-рәфиндән беләчә ашкара чыхарыл-мыш, вахтилә мәрһум фолклоршү-нас алим М. Н. Тәһмасиб бунларла таныш едилмишди).

Уstadнамәләрин јазылы әдәбијја-тын епик нөвүнә мәнсуб олан ро-ман вә повестин прологуна ујғун вә ошар олмасы фикрини «Кита-би-Дәдә Горгуд» бојлары әсасында тәсвир етмәјә чалышдыг. Орта әср, еләчә дә мүасир халг дастанлары-мызда бу фикир өзүнү доғрултмә; белә ки, һәммин дастанларын әввәл-ләриндә верилмиш уstadнамәләр дастанларын мәзмуну вә идејасы илә сәсләшән, мә'нача ејни кәлән шә'рләр дејил. Бу уstadнамәләрин нәинки бири вә ја икиси, һәтта үчү дә бә'зән тамам башга мәзмунлу поетик парчалардыр. Марағлы бу-расыдыр ки, бу әдәби гајдада «Дә-дә Горгуд» дастанларында мүәјјән дәрәчәдә риәјәт олунмушдур. Јә-гин дастанларын јазыја көчүрүлмә-синдән габаг вәзијјәт белә олма-мышдыр.

Әдәби ән'әнәләрин даһа мөһкәм көзләнилдији ашыг јарадычылығын-да дастанын мәзмун вә идејасы илә сәсләшән уstadнамәләр демәк көзләнилмәјиб. һалбуки, бу ән'-әнәни сүбүт едәчәк дәлил-сүбүт, фактлар «әдәби-бәди абидә», «та-рихи-мәдәни јадикар» (Ә. Султан-лы) олан «Дәдә Горгуд» бојларын-да јашамагдадыр.

Чидди сәнәт принципләри олан ашыг јарадычылығынын ән'әнәләр-риндән бири мөһз уstadнамә де-мәкдир. Тарихән бу әнәнәјә чидди әмәл олунмушдур. Сөјләнилән дас-танын идеја мәзмуну илә сәсләшән уstadнамә демәк ән'әнәси нечә олуб ки, унудулуб, јаддан чыхыб?

Буну ики чүр јозмаг олар: Әввә-ла, дастанын илк—мүәллиф вариан-тынын вахтында јазылмамасы, ичти-маи-сијаси һадисәләрин тә'сири, илләрин, әсрләрин долајлары бу ән'әнәни унутдурмушдур.

ҺАНСЫ ДҮЗКҮНДҮР?

Фикрәт МИРЗӘЈЕВ,
Ағсу рајону, шәһәр 1 сајлы мәктәбин мүәллими.

Демократик вә мүстәгил дөвләти-мизин сон илләрдә тәһсил гуручу-луғу саһәсиндәки аддымларын-дан бири латын графикалы јазыја кечмәјимиз вә дәрсликләри-мизи дә һәммин графикаја чевирмә-јимиздир. Јени дәрсликләрин нәш-ри, бу јолда алимләримизин ағыр зәһмәти бүтүн зијалылар тәрәфин-дән јүксәк вәтәнпәрвәрлик һисси кими гимјәтләндирилди.

Империја режими тә'сириндән ја-ха гуртаран, инди-инди өз мә'нәви дәрәләримизи өјрәдән бу дәрслик-ләр ичәрисиндә VII синиф (Н. Арас-лы, «Маариф» нәшријјаты, 1996) вә IX синиф «Әдәбијјат» (Ә. Сәфәрли вә Х. Јусифли, «Өјрәтмән» 1994) дәрсликләри диггәти чәлб едир.

Бу ики дәрслијин әһәтә етдији дөвр тәхмини дә олса, ејнилик тәш-кил едир. Даһа доғрусу, дәрслик-ләрдә ејни јазычы вә шаирләрлә бағ-лы материал ујғунлуғу вар. «Авес-та», «Маһмуд Кашғарлы», «Низами Кәнчәви», «Хагани Ширвани», «Нә-сими», «Гази Бурһанәддин» «Шаһ Исмајыл Хәтаи», «Мәһәммәд Фүзу-ли» вә с. мөвзулар һәм VII, һәм дә IX синиф әдәбијјат програмына вә тәби ки, әдәбијјат дәрсликләринә дахил едилмишдир. Јухарыда ады чәкилән һәр ики китабы диггәтлә охумушам. Дәрсликләрин кичик гү-сурлары үзәриндә дајанмаг истәји-рәм. һәр ики синфин дәрслијиндә тәдрис заманы мүбаһисә доғуран фактлар нәзәри чәкир. Белә факт-лар һәм мүәллими, һәм дә шакир-ди чашдырыр. Елә буна көрә дә бу дәрсликләрдә тоғушан фактлары Сизин дә нәзәринизә чатдырырам.

1. VII синфин дәрслијиндә јазыл-мышдыр: «...Зәрдушт Азәрбајчанда Урмија бөлкәсиндә доғулмушдур. Онун ерадан габаг IX—VI јүзиллик-ләрдә јашамасы тәхмин олунур», (сәһ. 11).

IX синфин дәрслијиндә исә бу факт тамамилә башга чүр верил-

мишдир: «Зәрдушт...е. ә. 569-чу ил-дә анадан олмуш е. ә. 492-чи илдә... өлдүрүлмүшдүр». (сәһ. 67.).

Көрүндүјү кими, икинчи дәрслик-дә Зәрдуштүн дөврү VI—V әсрләрә аид едилмишдир.

2. IX синфин дәрслијинин 307-чи сәһифәсиндә охујуруг: «М. Кашғар-лынын 1072-чи илдә јаздығы «Дива-ни-лүғәт-түрк» әсәри түрк бәди и сөз тарихиндә јени бир һадисәдир». һәммин китабын 339-чу сәһифәсиндә охујуруг: «О, түрк дилләринин илк сөзлүјү сајылан бу әсәри («Дивани лүғәт-ит-түрк»—Ф. М.) 1077-чи илдә јазыб битирмишдир».

Јери кәлмишкән гејд едәк ки, бө-јүк алим Маһмуд Кашғарлынын ады VII синфин дәрслијиндә М. Кашғар-лы, IX синфин дәрслијиндә исә М. Кашғари кими кетмишдир.

3. Јухарыда ады чәкилән дәрслик-ләрдә Шаһ Исмајыл Хәтаинин һәм доғум или, һәм дә тәхәллүсү мүхтә-лиф чүр кетмишдир. VII синфин дәрслијиндә шаирин доғум или 1486-чы ил кестәрилдији һалда, IX синфин дәрслијиндә 1487-чи ил ки-ми верилмишдир. Елә һәммин дәр-слијин шаирин јарадычылығындан бәһс едән 178-чи сәһифәсиндә шаи-рин 38 ил өмүр сүрдүјү гејд олу-нур. Әслиндә доғум или 1487-чи илдән һесабланса Шаһ Исмајыл Хә-таи 37 ил өмүр сүрмүш олур. Ха-тырладым ки, шаирин тәхәллүсү дә биринчи китабда «Хәтаи», икинчи китабда «Хәтаји» кими јазылмыш-дыр.

4. һәр ики китабда бөјүк драма-тург Мирзә Фәтәли Ахундовун со-јады мүхтәлиф чүр верилди: VII синфин дәрслијиндә «...Мирзә Фә-тәли Ахундзадәнин чохсаһәли зән-кин јарадычылығы...» (сәһ. 4).

IX синфин дәрслијиндә «Мирзә Фәтәли Ахундовун јарадычылығы әдәбијјатымызын тарихиндә јени мәрһәләнин башланғычыдыр» (сәһ. 7.).

5. һәр ики дәрсликдә мараглы тәдрис объектлариндән бири Хаганидир. VII синфин дәрслижиндә оху журуг: «...шаирин 25 мин бейти әһатә едән лирик ше'рләр диваны... бизә кәлиб чатмышдыр». IX синфин дәрслижиндә дейлир- «Хаганинин әдәби ирси 17 мин бейтлик ше'р диванындан... ибарәтдир».

Јухарыда гејд етдијим кими, бә јүк зәһмәтин вә елми ахтарышла-

рын бәһрәси олан китабларын мұәллифләринә һөрмәти олан бир мұәллим кими үмид едирәм ки, дәрслик мұәллифләри онларын јени нәшриндә бу үјгунсузлуғлары арадан галдырачағ, халгымызын зәнкин мә'нәви дәјәрләрини кәнч нәслә даһа әтрафлы чатдырылмасында елмлик принципләринә дәгиг әмәл едәчәкләр.

КЛАССИКЛӘРИН НӘЧИБ ӘН'ӘНӘЛӘРИНИ ДАВАМ ЕТДИРМӘЛИ

Нуријә АҒАЈЕВА,

Гарадағ рајонундакы 273 сажы орта мәктәбин мұәллими.

Адәтән, Азәрбајчанда орта әср тәдрис мәсәләләриндән данышаркән, илк нөвбәдә мәктәб-мәдрәсәләрдә дини әсәрләрин тәдриси, хүсусән мөвһуматын тәблиғи нәзәрдә чанланырды. Сон онилликләрин тәдгиги кәстәрди ки, Орта әсрдә, еләчә дә XIX јүзиллијин сону, XX јүзиллијин әввәлләриндә мәктәб-мәдрәсәләрдә кәнчләрин һәртәрәфли инкишафына, биликләринин артмасына, һәм дә әхлағи чәһәтдән сафлашмасына јардым едә билән әсәрләр тәдрис олуноурду.

Әлбәттә, сөһбәт әсаслы тәһсил алмыш мүдәррисләрдән вә онларын дәрс дедији гүввәтли мәктәб-мәдрәсәләрдән кедир. Доғруду, «Гур'ани-Кәрим»ин мүкәммәл тәдјиси тәләбәләр үчүн, онларын тәрбијәләnmәси үчүн чох хејрли вә сәрфәли иди. Бунунла белә, XIII әср шаири Шејх Сә'ди Ширазинин дидактик мәзмунлу әсәрләри олан «Күлүстан» вә «Бустан», тачик шаири Әбдүррәһман Чаминин «Јусиф вә Зүлејха», бә'зи гәсидәләри, мисал үчүн «Чилаур-руһ» вә башга әсәрләрдән әдәбијат, әдәбијатшүнәслиг, тәрчүмә тарихи, хәттатлыг вә с. фәнләрин тәдрисиндә истифадә едилмишдир. Бунунла белә, хырда һәчмли, мөзмунлу нәсиһәтлә долу әсәрләрин тәдриси даһа әлверишли олмушдур. Чаминин адыны чәкдијимиз гәсидәси—«Чилаур-руһ», «Лүччәтүл-әсрар» вә б.

илә бәрәбәр, Нәсими Ширванинин «Бәһрүл-әсрар», Фүзулинин «Сөһбәтүл-әсмар» вә башга бу кими әсәрләрин, еләчә дә XIX јүзилликдә јаранан бә'зи әсәрләрин тәдриси, һәчминин кичиклији илә бәрәбәр, өз мәзмуну бахымындан да әлверишли вәсаитләрдән олмушдур.

А. Бакыхановун әсрин тәләбинә үјгун, педагожи, дил вә үслуб бахымындан мүнәсиб билиб «Нәсиһәт-намә» адлы кичик һәчмли бир дәрслик јаратмасы да тәсадүфи олмушдыр. 102 нәсиһәтдән ибарәт бу китабда мұәллиф тәрбијәә аид өз фикирләрини ирәли сүрүр. Әлбәттә, тәдрис вәсаити јаратмағ ишиндә Мирзә Казым бәјин Аббасгулу аға Бакыхановун, Абдулла Шагинин вә башга маариф хадимләринин хидмәти аз олмушдыр. Бунунла белә, тәдрис вәсаити дејәркән, илк нөвбәдә орта әср вә XIX јүзилликдә Азәрбајчан әразисиндә олан мәктәб-мәдрәсәләрин тәдрис вәсаитләри нәзәрдә тутулур ки, бунлар да јухарыда дејилдији кими, әксәријәти орта әср мұәллифләринин гәсидәләриндән ибарәтдир. Алимләрин сон илләрдә апардығлары тәдгигатлары сүбүт етди ки, орта әср мәдрәсәләриндә, хүсусән XVIII—XIX јүзилликләрдә, еләчә дә XX јүзиллијин әввәлләриндә Азәрбајчан мәдрәсәләриндә ән чох да Ширван мәдрәсәләриндә Ағдаш, Нуха, Ша-

маһы, Гутгаһын кими мәркәзи шәһәрләрдә ири һәчмли «Јусиф вә Зүлејха», «Күлүстан», «Бустан» кими әсәрләрлә јанашы, хырда һәчмли, мәзлун чәһәтдән долғун гәсидәләр даһа чох тәдрис едилмишдир. Бунлар ичәрисиндә Хагани Ширванинин «Гәсидеји-Шинијјә»синин тәдрис едилдији дә мұәјјәнләшдирилди. (Чәннәт Нағыјева «Хагани әсәрләринин Азәрбајчанда ән чох јайылмыш әлјазмалары». Бах. Хагани Ширванинин 870 иллији мүнәсибәтилә кечирилән конфрансын тезисләри. Бақы, 1997). Отуз сәккиз мұәллифин чәваб-нәзирә јаздығы бу гәсидәнин әлјазмаларынын тәдгиги нәтичәсиндә мә'лум олмушдур ки, шаирин бу гәсидәси дә һәм хәттатлыг фәннинә јијәләnmәк, һәм тәрчүмә мәсәләләрини өјрәнмәк, һәм дә әдәбијат вә әдәбијатшүнәслиг бахымындан тәдрис едилмәси тәсадүфи олмушдыр Чүнки охујуб әзбәрләмәклә тәләбәләр әсәри мұәјјән гәдәр мә'нимсәјирдиләрсә, ону кәчүрмәк, хүсусән јаваш-јаваш, кәзәл хәтлә кәчүрмә просесиндә әсәрин мәзмуну даһа дәриндән дәрк етмиш олурулар. Бу чүр тәдрис методунун әһәмијјәти бөјүкдүр вә бу метод мұәсир дөврдә дә тәтбиг едиләрсә, хејрли нәтичәләр әлдә етмәк олар. «Гәсидеји-шинијјә» 50-чи илләрдә Азәрбајчан дилинә тәрчүмә едилмишдир. Нәсиһәтамиз мәзмунлу бу гәсидәдә хејрхәһлыг, сәхавәт, јашшыларла достлуғ етмәјин фәјдасы, әдаләт вә саирә кими мәсәләләр тәблиғ едилди.

Орта мәктәбләрдә Хагани Ширванинин һәјат вә јарадычылығынын тәдрисинә «Төһфәтүл-Ирагәјн» әсәри илә бирликдә чәми 1 саат ајрылмышдыр.

Бизчә, башга әсәрләрин тәдриси һесәбына Хагани јарадычылығына, онун «Гәсидеји-шинијјә»синин тәд-

рисинә әләвә вахт ајрылмалыдыр. Нәсиминин Хагани Ширванинин һәмин гәсидәсинә чәваб оларағ јаздығы «Бәһрүл-әсрар» гәсидәсинин тәдриси» өн плана чәкилмәлидир.

Узун илләр боју Нәсими Аллаһсыз кими гәләмә верилсин дејә, мұәјјән һиссәләр гәсидәдән ихтисар едилмишдир, хүсусән имамларын тә'рифинә даир һиссәләр.

Сон илләрин тәдгиги Нәсиминин «Бәһрүл-әсрар»ынын да Ширван мәдрәсәләриндә тәдрис едилдији ајдынлашды вә әсәрин мүкәммәл әлјазма нүсхәси филолокија елмләри доктору Чәннәт ханым Нағыјева тәрәфиндән мұәјјәнләшдирилди. Инсана онун варына кәрә дејил, мәзмунуна кәрә гијмәт вермәк, елмин, тәдрисин әһәмијјәти, бөјүкләрә һөрмәт вә с. кими нәсиһәтамиз мәзмунлу бу гәсидәнин дә мүкәммәл, һәртәрәфли тәдрисинин кәләчәк тәдрис програмына салынмасыны вачиб билирик, чүнки бу гәсидә оота мәктәбләрдә, демәк олар ки, тәдрис едилмир.

Бизчә Хаганинин, Нәсиминин ады чәкилән гәсидәләри, еләчә дә онлара чәваб гәсидәләри, тәдрис програмына дахил едиләрсә, чох фәјдалы нәтичәләр верәр. Хаганијә илк чәваб јазанлардан XIII јүзилликдә јашајан шаир Әмир Хосров Дәһләвинин гәсидәси дә мәзмун бахымындан дөјәрлидир. Гәсидәләр ичәрисиндә ән чох јайыланы Чаминин «Чилаур-руһ» гәсидәси олса да, бу мөвзуда илк сөз ачан Хагани, еләчә дә Нәсими гәсидәләринин кәләчәк дә әдәбијат тарихинә аид тәдрис прогрәмында нәзәрдән гачмајачағы үмидиндәјик.

Бунларын әксәријјәтинин әлјазмаларынын сәтиралты тәрчүмәләри олмушса да, јенидән мүкәммәл тәрчүмәләринә еһтијач вардыр.

МЭММЭД СЭИД ОРДУБАДИ, «МОЛЛА НЭСРЭДДИН»

ЖУРНАЛЫ ВЭ МИЛЛЭТИН ТАЛЕЈИ

Елбәји МАГСУДОВ,

Нахчыван Дөвләт Университетинин баш мүәллими, педагожи елмләр намизәди.

Бәшәр тарихиндә мә'нәви мэдәнијәт абидәләри һәмишә әзиз ту-тулмуш, горунмуш, халгын ән јүксәк, ән гижмәтли хәзинәси кими нәсилдән-нәслә әрмәған едилмишдир. 1906-чы илдән нәшрә башлајан «Молла Нәсрәддин» журналы белә мә'нәви хәзинә вә даимјашар тарихи сәһифәләримиздәндир. 25 ил халга, милләтә јол көстәрән, сөнмәз мәш'әл олан, ону тәрәггијә сәсләјән, бә'зән тәнгид едән, лазым кәләндә лаға гојан, милләтин гәфләт-дән ајылмасы, зијалылашмасы, инкишафы үчүн мүхтәлиф јоллар вә васитәләр ахтаран «Молла Нәсрәддин» журналынын вердији мә'нәви дәјәр һеч бир өлчүјә сығмас. Милләтин талеји үчүн јанан бу журналынын фәәлијјәтиндә истә'дадлы јазычы, көркәмли насир вә журналист М. С. Ордубадинин дә әвәзсиз хидмәтләри вар.

Журналдакы «Зәли», «Мозалан», «Хортдан», «Сыртыг», «Дитдили», «Гыздырмалы» кими онларла имзалар ичәрисиндә «Һәрдемхәјал» адлы бир имза да вар. «Молла Нәсрәддин» журналынын вәрәгләдикчә көрүрсән ки, «Һәрдемхәјал» дөврүнүн чәһаләт дәрдинә, милләтинин талејинә һеч вахт бижанә галмамышдыр. Фелјетонларынын мөвзу даирәси олдугча рәнкарәнкдир. Јаздыгларынын һамысы милләтин ән вашиб вә ән актуал проблемләринә һәср едилмишдир.

«Һәрдемхәјал»ын «Молла Нәсрәддин» журналында чыхышлары 1906-чы илин әввәлләриндән башлајыр. «Политика әләминдә» адлы илк јазысында «Плов» гитәсини әлә алмыш, ону ишғал етмиш Ағбашлар өлјәсиндән, ичәрисиндә чөвһәријәт, нәбатат, мејвәчат, мэдәнијәт олан Нимчә адаларындан данышылыр. Ағбашлар һөкүмәти мүһәндис-

ләринин вердији хәбәрләрә көрә, Дүјү дағыны газанда һәр тәрәфдән јағ чыхыр вә дағын шимал тәрәфиндә сәбзи говурма адында јемәли шејләр тапылыр.

Сонра «Һәрдемхәјал» Нәлбәки адаларында мүрәббә адлы ширнијәтлардан, гәндәб көлләриндән данышыр. «Бу гитәнин пусгусунда олан Ағбашлар һөкүмәти мәзкур гитәнин кәнарында дөшәк намында һејбәтли сәнкарләр гајырмышлар... Гитәнин ағбашлар һөкүмәтинә верилмәси көрсәнир».

Јазыда мәмләкәтимизин тәбии нә'мәтләринин сатылмасы, Ағбашлар һөкүмәтинин һижләкәр вә тамаһкарлығы аллегорик шәкилдә чоҳ усталыгла тәсвир олунамышдур. Фелјетонда тәбии сәрвәтләримизин уғурсуз талеји М. С. Ордубадини олдугча нараһат едир.

«Молла Нәсрәддинин» 1906-чы ил 13-чү сајында «Елми-нүчүм» адлы јазыда «Рәбиүс-сани» ајындакы һөрмәтли, әләмәтдар күнләрин тәғвими верилмишдир. Астроложи бахымдан һәммин күнләрдә мүсәлманын чәһаләтлә бағлы хүсусијјәтләри, зијанкарлығы усталыгла көстәрилмишдир. Илк бахышда охучу буна инаныр, лакин сонра өзүнүн лаға гојулдуғуну вә ејибләрини көрүо. Мәсәлә: «Рәбиүс-сани» ајынын 18-дә сүбһә үч саат галмыш Сејфәл-мүлкүн Жүлүстани-Ирәм шәһәринә јетишмәјинә рәвәјәт вар. һәр кәс бу кечәдә нишанбазлыг етсә, өврәт көтүрүб гачса, чоҳ хејирләр апарар. һеч олмаса, мүхтәсәр вәһи илә бир јерә оғурлуға кетмәк сәвабдыр.

Рәбиүс-сани (баһарын икинчи ајы —Е. М.) ајынын 29-да ајын көһнәси олдугуна чәһәт сәбр етмәк әфзәлдир. Аја дөзән, илә дөзәр. Бир ил јатан һеч ајылмаса јахшыдыр. Јат кетсин, бәдбәхт олма, гардаш. Дур-

малы вахтда мән сәнә хәбәр вәрә рәм».

Јазычы М. С. Ордубадинин јатмаг хәстәлијиндән ајылда билмәдији милләт һәлә дә јухудадыр. Тибби терминлә десәк, латаркик јухуја ту-тулмуш милләт һушуну итирмир, олан һадисәләри хатырлајыр, лакин һеч бир реаксија вермир.

Журналынын 21 ијул тарихли 16-чы сајында «Гејрәт» адлы олдугча марағлы бир јазы дәрч олунаб. Ордубади јазыда халгын мүхтәлиф савадлы, сајылыб-сечилән тәбәгәләринин өз дәрәсәрләрини үјездин урус на-чалникинә демәјә чәсарәт етмәмә-сини охучуја сәдә бир диалогла чатдырыр. Мәшәди һејдәр, Кәрбалаји Гасымәли, Мирзә Шафталы вә Мирзә һүсејн һәрәси бир бәһанә илә гејрәтсизлик едиб милләтин дәрдини демәкдән јајынырлар:

— «Мәшәди һејдәр, кәл кедәк, үјездин началникинә шикајәт едәк.
— Гој мән бир афтаба кәтирим кәлим.

— Кәрбалаји Гасымәли, бујур сән кәл кедәк.

— Ај филанкәс, папирос дүшүб галыб һамамда, кедиб кәтирим кәлим.

— Ај Мирзә Шафталы аға, бујур сән кәл кедәк.

— Бу саат верим уста Зүлфүгар дишими чәксин, кәлим.

— Ај Мирзә һүсејн аға, бары сиз бујурун кедәк.

— Нөкәр бизим оғланы кәтириб базара, верим дәлләк башыны вурсун, кәлим.

— һачы, сән аллаһ, сиз тәшриф кәтирин кедәк.

— Адә, сән аллаһ инсаф елә, мән кедим мурдар урусун бирилә ағыз-ағыз верим?...».

Һеч ким һаггында һеч нә демәдән Мәммәд Сәид ајры-ајры типләри өз чаваблары илә дәјәрләндирир вә гејрәтсизликдә дамғалајыр. «Һәрдемхәјал» журналынын 20 октјабр тарихли сајында «Мүсәлман јыгынчаглары» адлы фелјетонла чыхыш едир. О јазыр: «Дүһјада һеч бир чәтин иш јохдур ки, мүсәлманын әлиндән кәлмәјә. Әкәр мүсәлман милләти истәсә, дағы дағ үстә гојар. Амма биз көрүрүк ки, мүсәлманлар һәмишә бир иши јарымчыг гојуб һеч бир барәдә тәрәгги тапмајыблар». Сонра исә бунун сәбәбини көстәрир

ки, мүсәлман тајфасы һәмишә дағыны олуб, һеч бир ишдә фикир вә әмәлләрини бирләшдириб мүтәф-фиг олмајыблар. Мүәллиф бир мәчлисә дә'вәт алан мүсәлманын ејни вахтда чәм ола билмәмәсини, амма плов олан јерә узаг олса да, хәстәләнсә дә, гар-јағыш јағса да, кәдәчәјини сөјләјир. Тифлисдә мүсәлманлар арасында клуб ачмаг үчүн верилмиш е'лана әсасән, мүсәлман әһли бир јерә топланмалы иди. Амма мүсәлман клубу ачмаг үчүн чәми бир күрчү тәләбәси вә бир рус кәлир. Мүсәлманлардан исә бир нечә нөфәр кәлиб баш чәкир, кәрәксиз шејләр сорушуб кедир. Мүсәлманларынын кәлмәдијини көрән ики христиан тәләбә дә чыхыб кедир. Тифлисдә ики мүсәлман индијәдәк бир јерә чәм олмајыб. Нијә? һәрдемхәјал суалын чавабыны шејрлә верир вә ахырда дејир:

Һејһат ки, мән ешгини бир ләһзә унутмам,

Еј јари-диларам.
Сәндән чәкиб әл, бозбашы ја күфтәни тутмам.

Үлфәт кәрәк итмам,
хам,
әвам,
һамам,
ислам.

«Молла Нәсрәддин» журналынын 1906-чы ил 30-чу сајындакы «Милләтпәрвәр интеллигент» адлы јазы да охучуда бөјүк мараг доғур. Гираәтханада һәрә бир рус гәзети көтүрүб охујур. Бир аброзованны мүсәлман чаван да Тамара адлы гызла сөһбәт едир.

«Дедим:—Ағазадә, сән нијә гәзет охумурсан?

Деди:—Бошу јохдур.

— Көтүр, «Иршад», «Вәтән», «Вәтән дили».

— Бу гәзәтләри мән чүрүк гәпијә алмарам.

— Нә үчүн?

— Мүсәлман гәзәтләри һеч нә јазмыр, мүсәлман белә кәлди, тәрәгги елә кетди.

Әлиһә бир рус гәзети алыр вә һәрдән бир барышнаја дејир:

— Ету статүј працли, видите какаја интереснаја она?

Гулағына дедим: — Мән өлүм, лотујана дә көрүм нијә мүсәлман гәзети охумурсан?

Јавашча гулағыма пычылдады:

— Сэн өлсөн, мүсөлманча сава-
дым јохдур».

Мүсөлман милләтинин савадсыз-
лығына дахилән ачыјан мүәллим
һәм дә милләти тәрәггилә, елмә,
тәһсилә, зијалылығы, мәктәбә сөслә-
јир.

«Азербайчан падшаһлары» фелје-
тонунда өлкәнин падшаһлар, хан-
лар, бәјләрлә долу олдуғу вә бун-
ларын халгы инчитмәкдән башга
һеч бир иш көрмәдикләри ачы кү-
лүш объектидир: Алман сәјјаһы
Рейнгарт сәјјаһәтнамәсинин 65-чи
сәһифәсиндә јазыр ки, Азербайчан-
да 2.522 падшаһ вар, амма инкилис
сәјјаһы Беккерин сәјјаһәтнамәсинин
125-чи сәһифәсиндән аңлашылып
ки, Азербайчанда 2.322 падшаһ вар.
Беккерин һесабында 199 падшаһ
әксик чыхыр. Вагәән о билмир ки,
Нәлши вилајәтндә 199 падшаһ
вар ки, бу вилајәтдә онлара хан де-
јирләр. «Бу вилајәтдә рәијјәтин
әкилмәмиш зәмиләри дә вар вә
һәрдән бир ханларын көнлү көз-
мәк истәјир. Чүнки аллаһа шүкүр,
кефләри көк, дамағлары чағ, ала-
чағ вар, верәчәк јох, гуш вар, ар
јох, тула вар, инсаф јох, јумруг вар,
аллаһ јох... Хүләсә, а башыныза дө-
нүм, бир күн падшаһлар, јә’ни бу
ханлар адама 1 ат, 21 тула вә бир
гуш, 21 нөкәр үз гојдулар рәијјәтин
әкилмиш зәмиләринә вә башлады-
лар бу тәрәфдән о тәрәфә чапмаға,
о тәрәфдән бу тәрәфә чапмаға».

Өзбашыналығы, өлкәни парчаламағ,
халгы инчитмәк фелјетонун әсас га-
јәсини тәшкил едир.

«Молла Нәсрәддин» журналынын
1 ијул 1907-чи ил тарихли 24-чү са-
јындакы «Вејилләр» адлы фелјетон-
да исә Нахчыван шәһәрндә чох-
сајлы ишсизләр, вејилләр тәнгид
олунур. Кәнчә губернатору Шуша
началникиндән сорушур ки, нә үчүн
4-чү сәһәнин әкиннин јејән чәјирт-
кәләри ғырыб гуртармадыныз?

Ҳачалник чавабында билдирир
ки, бикар адам јох иди.

Һәрдәмхәјал бу чаваба тәәччүблә-
нәрәк дејир: «Јазыг началник, мүсөл-
ман ичиндә бикар адам тапмады,
кәл сәни апарым Нахчывана, бир
көр нә вар, нә јох. Кәл сәнә хәбәр
верим Нахчыван вејилләриндән».
Мүәллиф көстәрир ки, «Дармајед»
адлы мејданда бүтүн күнү шәһәрин

бәјләри јығышырлар бош-бош мү-
баһисәләр едирләр. «Бу мүбаһисә
һәлә инди кенә гуртармајыб. Ај ча-
наб началник, кәлсән, Нахчыванын
вејилләринин дә товлујуб апарар-
сан, бир күнүн ичиндә Гарабағын
чәјирткәсини ғырыб гуртарсынлар.
Амма апарсан, јадында галсын, ке-
чән ил кими бу јазығлары да ач гој-
ма, чөрәк көндәр, јесинләр».

Чох күман ки, мүәллиф чәјирткә
символу олан дүшмәнләримизи мәнв
етмәк үчүн милләти аварлыгдан әл
чәкмәјә, бирлијә сәсләјир. Амма бу
ишдә һәртәрәfli тә’минат вә һа-
зырлыг лазымдыр.

«Тичарәт вә економи хәбәрләри»
адлы јазы 90 ил бундан габаг да,
бу күн дә мүасирдир, актуалдыр.
«Һәрдәмхәјал» тичарәтлә мәшғул
олан иш адамларына мәсләһәт кө-
рүр ки, ағыллы, шүүрлу алвер ет-
синләр. Башлары гәндә, ширнијә,
саггыза гатышмасын. Гафгазда күр-
чү вә адларыны чәкмәк истәмәди-
јим мурдарлар өз ушағларына мет-
рик шәһадәтнамәси јаздырырлар.
Бизимкиләр исә гази үчүн бир кәллә
гәнд вериб буну јаздырмағын дәр-
диндән метрикасыз галырлар. Буну
баша дүшмүрләр ки, гәнд алыш-
вериши мәнфәәтли дејил, түфәнк
алверинә киришмәк лазымдыр. «Бе-
лә тутаг ки, мән 3 мин манат маја
гојуб јүз түфәнк јығыб сахлајырам
вә мин манат вериб 20.000 патрон
јығымышам. Әжәр ермәни-мүсөлман
давасы дүшсә, мән түфәнкин бири-
ни сатачағам 400 маната вә патро-
нун бирини сатачағам јарым маната,
јә’ни бир нечә күнүн ичиндә мән
азындан 30.000 манат пул газанача-
ғам... Вә буну јә’гин билирәм ки, да-
ва башланачағ, одур ки, ағыллы
адамлар гәнд алыш-веришинә кир-
мирләр». («Молла Нәсрәддин», 18
нојабр 1907 № 43).

«Молла Нәсрәддин» журналында-
кы бүтүн јазыларында «Һәрдәмхә-
јал» милләтин, халгын мүхтәлиф
талә јүклү мәсәләләринә тохунмуш-
дур. Тәкчә «Молла Нәсрәддин»
журналындакы фелјетонлары илә
дејил, әдәбијјатымызда тарихи ро-
манын тәмәлини гојан М. С. Орду-
бади «Думанлы Тәбриз», «Гылынч
вә гәләм», «Кизли Бақы», «Дөјүшән
шәһәр» романлары илә охучунун
гәлбинә јол тапмыш, үмүмхалг мә-
һәббәти газанмышдыр.

КӨРКӘМЛИ АЛИМ, УСТАД МҮӘЛЛИМ

Самәт ӘЛИЗАДӘ,

профессор.

Тәләбәликдән һәјатыны универси-
тетә бағлајан, университетлә бир
јердә боја-баша чатан, университе-
тин тәдрис вә елми инкишафында
мүәјјән ролу олан, узун мүддәт ән
ири кафедраларындан биринә рәһ-
бәрлик едән бу шәхси елм адамла-
ры јахшы таныјыр. һамы ону сеvir,
ичтимай вә шәхси кејфијјәтләринә,
бөјүк елми уғурларына, нәһәјәт, пе-
дагожи усталығына көрә дәрин еһ-
тирам бәсләјир.

Ади иш күнләриндә онунла үз-үзә
кәләндә, тәбәссүм ичиндә үзән си-
масыны көрәндә күлүмсәмәмәк
мүмкүн олмур. һалбуки сән јорғун-
сан вә билирсэн ки, бу әмәксеvәр
адам сәндән дә чох јорулуб, ја
дәрсдән, ја да елми вә ичтимай јы-
ғынчағларын бириндән кәлир, өзү
дә «һадисә»ләрин ән гызғын јерин-
дә олуб, мүтләг данышыб—нәјисә
изаһ едиб, изаһ јох, исбат едиб, тә-
зә тәклиф, јахуд мәсләһәт вериб.
Буна бахмајарағ, онун хырдача көз-
ләриндә фәрәһли вә саф бир күлүш
гајнајыр. Бу күлүш сәнин дә гәлбинә
ахыр, достлуг вә јолдашлыг һисслә-
рини дирчәлдир, елмин-маарифин,
бәшәри үнсијјәтин нуруја долудур...
Азербайчанын көркәмли дилчи али-
ми, Дөвләт мұкафаты лауреаты
J. M. Сејидову белә таныјырлар...

Јусиф Мир Әһмәд оғлу Сејидов
1929-чу илдә Шәрур районунун Јен-
кичә кәндиндә доғулуб. Орта тәһ-
силени дә һәммин кәнддә алмыш,
сонра Нахчыван Дөвләт Мүәллим-
ләр Институтунун тарих-филолокија
факултәсини битирмишдир. 1952-чи
илдә Азербайчан Дөвләт Универси-
тетинин филолокија факултәсини
битириб, Азербайчан дилчилији их-
тисасы үзрә аспирантурада сахла-
нылмышдыр. 1956-чы илдә намизәд-
лик, 1966-чы илдә докторлуг диссер-
тасијасы мұдафиә етмишдир. 1965-
чи илдән АДУ-нун Азербайчан

дили вә онун тәдриси методикасы
кафедрасынын (кафедра јаранан
вахтдан) мүдиридир. О, Азербайчан
Республикасы Али Аттестасија Ко-
миссијасынын дил вә әдәбијјат үз-
рә експерт шурасынын, университе-
тин факултә вә бөјүк елми шурала-
рынын үзвүдур. Узун илләр Азәр-
байчан Республикасы Тәһсили На-
зирлији елми-методик шурасы Азәр-
байчан дили бөлмәсинин сәдри ол-
мушдур.

Һәгиги дилчи алимин иши јазычы-
нын јарадычылыг фәалијјәтинә чох
охшајыр. Әсл јазычы сәнәт аләминә
киتاب сәһифәләриндән јох, һәјатын
исти гојнундан кәлдији кими, һәгиги
дилчи-филолог да тәкчә нәзәри
әдәбијјаты мүталиә нәтичәсиндә
јеткинләшмир. Ана лајласындан әхз
етдији сәсләри, сөзләри, бүтүн дил
хүсусијјәтләрини өмрү боју гәлбин-
дә вә бејниндә јашадыр, ана дили-
нин сирләринә вағиф олдуғча гану-
наујғунлуглар ахтарыб тапыр, һәммин
ганун-гајдалары фикир сүзкәчин-
дән кечириб, елми-нәзәри үмүми-
ләшдирмәләр апарыр. Беләликлә,
дилчи олмағ, мүәјјән мә’нада, «дил,
јахуд сөз устасы» олмағ, мөдәни нигт
вәрдишләринә јијәләnmәк, әдәби
дилин јазылы вә шифаһи нормала-
рына әмәли ишдә дә риәјәт етмәји
бачармағ демәкдир. Јусиф Сејидов
мәһз белә дилчидир. О, Азербайчан
дилчилијини вә практик Азәрбай-
чан дилинин ирили-хырдалы мүхтә-
лиф мәсәләләринә һәср олунмуш
100-дән артығ мөгаләнин, бир нечә
санбаллы монографија вә дәрслијин
мүәллифидир. Әлбәттә, һәлледици
чәһәт бу әсәрләрин мигдары
дејил, мөзмун вә мүндәричә бахы-
мындан јенилији вә оријиналлығы-
дыр, онларда галдырылан тәзә
проблемләр, һәммин проблемләрин
јинандырычы фактлара истинадән
нәзәри мұһакимәләр фонунда һәлл

едилмәси, әмәли тәтбиг јолларыны кәстәрмәси, бир чох елми мүддәәларын тәлим үсулларыны илк дәфә мүәјјәнләшдирмәсидир.

Ј. М. Сејидовун елми јарадычылығынын әсас тәдгигат объектис—мүасир Азәрбајчан дилинин синтактик гурулушудур. Өз мүәллимләри (М. Ширәлијев, М. Нүсәјнзәдә) кими, синтактик проблемләрдән бөјүк шөвг вә вурғунлуғла јазмасы тәсәдүфи дејил. «Дилчилијин али риәзијјаты» олан синтактис өз тәдгигат материалынын күтләсиндә бүтүн дил ваһидләрини бирләшдирән, һәрәкәтдә вә фәалијјәтдә олан дилин чанлы үнсийәтә нечә хидмәт етдијини кәстәрән вә дилчинин лингвистик потенциалыны реал шәкилдә тәчәссүм етдирән бир саһәдир.

Онун илк бөјүк һәчмли әсәри «Азәрбајчан дилиндә фе'ли бағлама тәркибләри» адлы монографисәсидир. Бу әсәрдә вә бир сыра мәгаләләриндә Азәрбајчан дилинин фе'ли бағлама тәркибләринин грамматик тәбиәти вә маһијјәти әтрафлы тәһлил олунмушдур. Мүәллиф, түрколокијадә тәркиб вә будаг чүмлә мәсәләсиндә үч фикрин мөвчуд олдуғуну мүәјјәнләшдирмиш, һәммин мәсәләјә мүнәсибәт бахымындан дилчиләри үч група ајырмамышдыр. Сонралар тәркибләр вә табели мүрәккәб чүмләләр һаггында јазанларын һамысы һәммин бөлкүјә истинад етмишләр. О вахта гәдәр Азәрбајчан дилчилијиндә вә үмумән түрколокијадә тәркибләрин будаг чүмлә дејил, чүмлә үзвү кими чыхыш етмәси барәдә фикирләр ирәли сүрүлмүш, лакин әсасландырылмамышдыр. Ј. М. Сејидов тәркибләрин будаг чүмлә кими изаһ едилмәсинин объектис вә субјектив сәбәбләрини ачыб кәстәрмиш, тәркибләрин сөз бирләшмәләри олдуғуну, нитгдә будаг чүмлә дејил, гејри-предикатив конструкцијалар олмағла будаг чүмләләрин грамматик синонимләри кими чыхыш етдијини елми чәһәтдән әсасландырмамыш, гәркиблә будаг чүмләнин охшар вә фәргли чәһәтләрини мүәјјәнләшдирмиш вә кәстәрмишдир ки, онларын ејниләшдирилмәси нәтичә ети-

барилә, чүмлә илә фикри, дил илә тәфәккүрү, форма илә мәзмуну ејниләшдирмәк демәкдир.

Конкрет проблемин тәдгиги үчүн чидди нәзәри һазырлыға малик олмасы вә фактлар үзәриндә һәссас мүшаһидә апармасы сәјәсиндә Ј. М. Сејидов фе'ли бағлама тәркибләринин чүмләдә ролу илә әлағәдар олараг, чүмлә үзвләринин бә'зи јени хүсусийәтләрини ашкар етмиш (мәсәлән, фе'ли бағлама тәркибләринин һәмчинс тә'јин ола билмәси, зәрфлијин о вахта гәдәр Азәрбајчан дилчилијинә мә'лум олмајан нөвүнү—гаршылыг-күзәшт зәрфлијинин мөвчуд олмасы вә с.), тәркибләрин будаг чүмләләрлә синонимлији идејасыны ирәли сүрмүш вә изаһ етмишдир.

Фе'ли бағлама тәркибләри һаггында јекунлашдырычы нәтичәләрдән сонра Ј. М. Сејидов, тәләбәликдә башладығы иши — синтактик әлағәләрин тәдгигини давам етдирмишдир. Проф. Ә. Дәмирчизәдәнин 1951-чи илдә «Азәрбајчан дилиндә узлашма әлағәси» мәгаләси бир башланғыч кими хүсуси әһәмијјәтә маликдир. Лакин дилчилијимиздә синтактик әлағәләрин елми әсасларла кениш тәдгиги Ј. М. Сејидовун ады илә бағлыдыр. О, табесизлик вә табелилик әлағәләринин бүтүн синтактик ваһидләр үзрә (сөз бирләшмәләриндән мүрәккәб чүмләјә гәдәр) тәзаһүр һалларыны мүәјјән етмиш, табелилик әлағәләринин хүсусийәтләри вә еһатә саһәләри барәдә јени фикирләр ирәли сүрмүшдүр. Мәсәлән, «Јени дүнја гуран бизик» типли чүмләләрдә мүбтәда илә хәбәр арасында узлашма әлағәсинин олмамасы вә бунун сәбәби гошмаларын идарә әлағәсиндә табеедичи сөз ролуну ојнаја билмәмәси, јанашма әлағәсинин там вә там олмајан формалары, «мән кәләндә» типли бирләшмәләрдә тәрәфләр арасындакы әлағәнин мә'лум синтактик әлағә нөвләринин һеч биринә ујғун кәлмәмәси барәдә фикирләр белә јениликләрдәндир.

Ј. М. Сејидов синтактик әлағәләрлә бағлы олан бир сыра башга мәсәләләри мүәјјәнләшдирмиш вә ја дәгигләшдирмишдир. Мәсәлән, дил-

чилијимиздә икинчи вә үчүнчү нөв тә'јини сөз бирләшмәләринин тәрәфләринин ајрылмадан бир чүмлә үзвү кими гәбул едилмәси ән'әнәви шәкил алмышды, чүмлә тәһлилиндә сөвг-тәби олараг гәбул едилән бу гајданын елми-грамматик сәбәбләри Ј. М. Сејидов тәрәфиндән мүәјјәнләшдирилмиш вә тәрәфләрин чүмлә үзвү кими ајрыла билмәмәсинин ики тәрәfli синтактик әлағәләрин варлығы илә изаһ едилмишдир. Ј. М. Сејидов синтактик әлағәләр әсасында чүмләнин шәхсә кәрә нөвләринин формалашма системини вермишдир: мүәјјән шәхсли чүмләләрин хәбәрләри биринчи вә икинчи шәхсләрин тәк вә чәминдә, икинчи шәхсин исә јалныз тәкиндә олур вә бу формалардан бириндә дашлашыб галыр, дәјишмир, гејри-мүәјјән шәхсли чүмләләрин хәбәрләри јалныз үчүнчү шәхсин чәминдә, шәхссиз чүмләләрин хәбәрләри исә јалныз үчүнчү шәхсин тәкиндә олур

Ј. М. Сејидовун «синтактик» јарадычылығынын зирвәсини онун Азәрбајчан дилиндә сөз бирләшмәләринә һәср етдији тәдгигләри тәшкил едир. Бу саһәдәки ахтарышларынын нәтичәләри ајры-ајры мәгаләләр вә китабчалар шәкилдә, бүтөв һалда исә «Азәрбајчан әдәби дилиндә сөз бирләшмәләри» («Маариф», 1966) адлы монографисәсиндә топланмышдыр. Мәһз бу әсәрә кәрә Ј. М. Сејидов түрколокијадә синтаксис проблемләринин ән кәркәмли тәдгигатчылары сырасына дахил едилир. (Бах: Кононов АН. Современное тюркское языкознание в СССР, «Вопросы языкознания», 1977, сәһ. 17.). Бу әсәрдә гәдим һинд, јунан дилчиликләриндән башламыш әсримизин 60-чы илләринә гәдәр сөз бирләшмәләри һаггында елми фикир вә мүлаһизәләрин ардычыл вә јығчам хүләсәси верилмишдир. Мүәллиф, јунан философларынын сөзләрин әлағәләнмәси—сөз бирләшмәләри барәдә ибтидаи бахышларында ишығлы чәһәтләри ачыб кәстәрмиш, мүасир философларын бу прәсблемлә әлағәдар фикирләрини тәһлил етмишдир. Әсәрдә сөз бирләшмәләринин дил системиндәки

јери мүәјјәнләшдирилмиш, онларын дикәр дил вә нитг ваһидләри илә (сөз, мүрәккәб сөз, гоша сөзләр, синтагм, чүмлә илә) охшар вә фәргли чәһәтләри изаһ олунмушдур. Бурада синтагм һаггында мә'лумат дилчилијимиз үчүн јени иди. Мүәллиф сонралар да «синтагм» мөвзусуна гајытмыш вә «Что такое синтагма? Чем она отличается от словосочетания?» мәгаләсини јазыб дәрч етдирмәклә мәсәләнин полемик мәгамларына бир елми ајдынлыг кәтирмишдир. Тәсәдүфи дејил ки, һәммин мәгалә харичи мәтбуатда нәзәри әһәмијјәтә малик әсәр кими гијмәтләндирилмишдир. (Бах: «Фонетика, дилчилик вә коммуникатив тәдгигатлар журналы»), алман дилиндә, (Берлин, 30-чу чилд, 4-чү һиссә, 1977, сәһ. 435—436.).

«Азәрбајчан әдәби дилиндә сөз бирләшмәләри» китабында мүәллиф јенидән синтактик әлағәләр мәсәләси үзәринә гајыдыр вә онларә јени аспектдән—сөз бирләшмәси мөвгејиндән нәзәр салыр, сөз бирләшмәләринин, бир гајда олараг, табелик әлағәси әсасында јарандығыны тәсдиг етмәклә бәрабәр, табесизлик әлағәси илә дә тәшәккүл тапдығыны гејдә алыб әсасландырыр. Мүәллиф сөз бирләшмәләринин мөвчуд тәснифатыны нәзәрдән кечирир, сөз бирләшмәләри һаггында синтактик тә'лимин һудудларыны мүәјјән едир, Азәрбајчан дилчилијиндә сөз бирләшмәләринин ән'әнәви изаһатындан хејли кәнара чыхараг, исми бирләшмәләрин тә'јини сөз бирләшмәләриндән ајрылан бир сыра јени нөвләрини тапыр, «фе'ли бирләшмәләр» ады алтында «фе'ли тәркибләр»дән фәргләнән тә'лимин истигамәтини мүәјјән едир, бу бирләшмәләрин илк вә мүфәсәл тәһлилини верир. Әсәрдә дилмизин тарихинә, башга түрк дилләринин фактларына тез-тез мүрачиәт едилир, мүгајисәләр апарылып вә нәзәри нәтичәләр чыхарылып. Бүтүн бунлар «Азәрбајчан әдәби дилиндә сөз бирләшмәләри» китабынын үмуми дилчилик истигамәтини шәртләндирир вә онун үмумтүрколожу әһәмијјәтини хејли артырыр.

Јери кэлмишкән гејд едәк ки, Ј. М. Сејидов бу әсәриндә олдуғу кими, башга әсәрләриндә дә мүасир Азербайчан дилинин синхрон тәһлилини мөһдуд јарадычылыг чәрчивәсинә салан дилчиләрдән дејил, дил һәди сәләрини үмуми дилчилијин нәзәри әсаслары ишығында ајдынлашдыран, диалектик инкишаф ганунавј-гунлуғларыны мүәјјәнләшдирмәјә чалышан тәдгигатчылардандыр. Бу үмуми дилчилик мејли онун 1955-чи илдә дәрч етдирдији «Дилин дахили инкишаф гануналары һаггында» адлы силсилә мәгаләләриндән башлаһыб јарадычылыгы боју давам етмәкдәдир.

Мә'лумдур ки, көркәмли алим-педагог кими Ј. М. Сејидов елми мәзмунуна, методики мүкәммәллијинә көрә чох гијмәтли, бәлкә дә, әвәзсиз дәрс вәсаитләри вә дәрсликләрин—«Мүасир Азербайчан дили», I һ. 1959, II һ. 1962; «Мүасир Азербайчан дили», IV, синтаксис—1972, 1985—әсас мүәллифләриндән бири, 1978 вә 1987-чи илләрдә «Маариф» нәшријаты тәрәфиндән бураһылмыш «Азербайчан дили» дәрслијинин мүәллифидир. Бүтүн бу әсәрләр мүасир филолокијанын нәзәри принципләрини зәнкин елми-педагожи тәчрүбә вә һазырлыгла, көркин методики зәһмәтлә бирләшдирә билмәк бачарығынын сәмәрәли нәтичәләридир. Бу әсәрләр тәдгигатчылыг потенциалынын көзәл дәрслик јаратмағ вәрдишләри сәјәсиндә нечә чичәкләндијини, бар вердијини көстәрир, дилчилијин мүрәккәб проблемләринин, дилин инчә хүсусијәтләринин тәләбәләрә ән сәдә вә ајдын дилдә, аксиоматик тәрзәдә чатдырмағын мүмкүн олдуғуну сүбүт едир. Бу әсәрләр аудиторијаларда ана дилиндән ширин-ширин дәрс дејән, каһ һәлим, каһ да һәрәрәтли нитги, чевик үслубу илә өз динләјчисини асанлыгла дүшүнән-ахтаран мүсаһибә чевирән Јусиф мүәллимин елми-методики идеја вә идеалларынын мүәјјән һиссәсини тәчәссүм етдирир. Онларын һәр бири (һаггында јазылдығына бахмајарағ) дәрин вә әһәтәли елми рисаләләрдә шәрһ едилмәјә ләјигдир. Бу-

рада сонунчу дәрслик барәдә бир нечә гејдлә кифәјәтләnmәли олуруғ.

Али мәктәпләрин рус бөлмәләри үчүн нәзәрдә тутулмуш «Азербайчан дили» дәрслијинин әсас мәзијјәти сндадыр ки, рус охучусуна дилимин әсл тәбиәтини ачан, дахили инкишаф ганунаујгунлуғуну әкс етдирән мәсәләләр барәдә мә'лумат верилир. һәм дә бу заман мүәллиф ән зәрури елми мотивләр үзәриндә дејәнир, тәләбәләрә дилчилик фикримизин чөвһәрини, шүбһә доғурмајан нәтичәләрини чатдырыр. Бунунла белә, бир чох бәһсләр мүәллифин орижинал шәрһләри илә зәнкиндир. «Азербайчан дили» кими санбаллы вә тутумлу бир адда дәрслик јаратмағ мәс'улијјәти там мәнасында нәзәрә алындығындан, дилимизин нитг тәзаһүрләри һаггында үмумиләшдиричи тәсәввүр јарадылымыш, дилимиз үнсидијәт, фикир вә мәдәнијјәт силаһы кими ләјигинчә тәгдим едилмишдир.

«Азербайчан дили» дәрслијинин әһәмијјәтини артыран чөһәтләрдән бири иллүстратив материал вә тапшырығлар истисна олмагла, бүтүн изаһларын рус дилинә тәрчүмәсинин верилмәсидир. Демәк олар ки, китабын елми мәтни ики дилдә—Азербайчан вә рус дилләриндә јазылмышдыр. Бу исә тәчрүбәдә тәдрис ишини асанлашдырыр, ејни заманда, дәрсликдән мүхтәлиф истигамәтләрдә истифадәнин сәрһәдләрини хејли кенишләндирир...

Ј. М. Сејидов дилчилик фикримизин јүксәлишини диггәтлә изләјән, бу сәһәдәки наилијјәтләри, јахуд негсанлары вахташыры дөври мәтбуатда ишығландырыб тәһлил едән вә елми биликләри даһа кениш охучу күтләсинә чатдырмаға чан атан алимләдәндир. Тәкчә буну көстәрмәк кифәјәтдир ки, онун мүхтәлиф гәзет сәһифәләриндә дәрч олунмуш 50-ә гәдәр мәгаләси дилчи-филологларын јарадычылыг јолуна, онларын чапдан чыхмыш әсәрләринин библиографик тәһлилинә һәср едилмишдир. һәмин мәгалә вә рецензијалар Ј. М. Сејидовун елми маарағ даирәсинин вүс'әтини, онун итигәләминин һәр төрәфә ишләдијини нүмајиш етдирир: әлифба, орфографија вә орфоэпија, фонетика, лек-

сиколокија вә лексикографија, фразеолокија, термин вә сөз јарадычылыгы, морфолокија вә и. а. Әлбәттә, мүхтәлиф елм сәһәләриндән јазмағ, фикир вә мұлаһизәләр ирәли сүрмәк ади марагдан, сәјрчи мүнәсибәтдән ирәли кәлмир, алим-мүәллимин шүүрлу вә мәгсәдәујғун фәалијјәтинин, нәзәри-тәчрүби гајғы вә дүшүнчәләринин тәбии тәзаһүрү кими мејдана чыхыр.

Јусиф мүәллим, дилчилијимизин тарихини мүасир тәләбләр сәвијјәсиндә гуруб мүстәгил елм сәһәсинә вә ајрыча тәдрис олунмалы фәннә чевирмәк јолунда јорулмадан чалышыр.

Ј. М. Сејидову бир дилчи-филолог кими сәчијјәләндирән әсас хүсусијәтләрдән бири дә онун әбәди процесеси ардычыл изләмәси, халис әдәби тәдгигләрә мејлли олмасыдыр. О, Азербайчан филолокијасына әләгәли бир там кими бахыр, әдәбијјәт-шүнаслыг интуисијасы ону ше'р-сәнәт мәсәләләри илә мәшғул олмаға, әдәби дилимизин тарихи инкишафыны, бу дилин бәдии үслубунда баш верән кејфијјәт дәјишмәләрини шәрһ етмәјә кәтириб чыхарыр. Онун мүхтәлиф вахтларда гәзет вә журналларда чап етдирдији мәгаләләр диггәти чөлб едир. Ј. Сејидовун «Шаирин дәрди» адлы силсилә мәгаләләри вә хүсусән «Шаирин дәрди» монографијасы, («Азербайчан», 1996) хүсуси маарағ доғурур. Бу әсәрдә мүәллиф тамамилә орижинал јолла кедәрәк, С. Вурғун јарадычылыгына јени көзлә бахмыш, бу јарадычылығын индијә гәдәр ашкарланмамыш дәрин гатларына нәзәр салмыш вә бу әсәрдә, елә бил, С. Вурғун јенидән кәшф олунмушдур. һәмчинин «Ч. Мәммәдгулузадә вә дилимиз», «Әдәби тәнгид вә бәдии дил», «Һекајә дилиндәки бир мејл һаггында»;

С. Ә. Ширванинин, Бакыхановун, М. һадинин, А. Сәһһәтин, С. Вурғунун, М. Арифин диллә бағлы фикирләринә даир мәгаләләри, хүсусилә, «Классик Азербайчан шаирләри сөз һаггында» («Кәнчлик», 1977) вә «Јазычы вә дил» («Јазычы», 1979), «Сөзүн шөһрәти» («Јазычы», 1981), «Сөзүн гүдрәти» («Јазычы», 1983), «Сөзүн һикмәти» («Јазычы», 1989) монографијалары Ј. М. Сејидовун әдәби јарадычылыг, бәдии дил вә үслуб мәсәләләринин тәдгиги илә мүн-тәзәм мәшғул олдуғуну, арашдырдығы мөвзуларә аналитик филолог-жи тәфәккүрлә јанашдығыны көстәрир. Мүәллиф, һәмин китабларда бүтөв бир елми коллективин көрәчәји ишин зәһмәтинә гатлашарағ, миниллик әдәбијјәтимызы диггәтлә охучуш, Азербайчан јазычыларынын сөз вә сәнәт һаггында, дил вә онун инсан һәјатында, чөмијјәтдә ролу, әһәмијјәти барәдә фикирләрини сәтир-сәтир, бејт-бејт топлајыб системә салмыш, әдәби-тарихи ардычылыгла тәсвир вә тәһлил етмиш, — халгымызын дилчилик вә әдәбијјәт-шүнаслыг, гисмән дә естетик көрүшләринин јығнам салнамәсини јаратмышдыр...

Ј. М. Сејидов, бөјүк елми-педагожи проблем вә планларын һәлли үзәриндә чалышыр; тәләбә вә аспирантларын ләјагәтли тәдгигатчы вә мүәллимләр кими јетишмәси үчүн чох әмәк сәрф едир.

Нәһәнк вә фајдалы ишләр көрүш ишкүзар адамлар һәмин ишләрин уча сәдләри архасындан өмүрүн өтән илләриндә бошлуғ көрмәзләр, онларын нәзәрләри даим кәләчәјә дикилир. Ј. М. Сејидов белә бир адамдыр; сечдији вә көнүл вердији һәјат јолу ону дилимизин дәринликләриндән дилчилијин зирвәләринә доғру апарыр.

АЗЭРБАЙЧАН ДИЛИ ТЕСТЛƏРДƏ

1. һүнәр ганад версин торпаға,
даша,
Дəнизләр чатылыб кəлсин баш-
баша,
Азадлыг ордусу варсын бирбаша,
һәр зəфәр дастаны јадикар
олсун!
Өлүм тəслим олсун, һəјат вар
олсун!

Нечənчи мисрада чинкилтили са-
митлəрдən бири өзүнүн кар гаршы-
лыгы кими тəлəффүз олунур?

А—I, В—II, С—III, Д—IV, Е—V

2. «Бу кет-кəллəр базарында дə-
вəли дүнја»—мисрасында нечə ачыг
һеча вар?

А—5, В—6, С—7, Д—8, Е—9

3. «Кайнат» сөзүнүн фонетик тəһ-
лилинə аид дəјилən фикирлəрдən
һансы сəһадир?

А—Ики кар, ики чинкилтили са-
мит вар.

В—Саитлəрдən бири гапалы, ики-
си ачыгдыр.

С—(а)—галын, ачыг, додагланма-
јан сайтдир.

Д—һечалардан икиси ачыг, бири
гапалыдыр.

Е—Сөзүн сонундакы «т» самити
бəзи һалларда (д) кими дə тəлəф-
фүз едилер.

4. Күкрəјиб ахдыгча уғурсуз күлək,
Јанғынын алову јайлыр кəј.
Кечəнин кəјдији о ганлы кəјнək,
Дил ачыр: «Вəтəнин бағрыјам»,—
дəјə.

Ејни һəрф нечə сөздə ики сəси
ифадə етмишдир?

А—елə сөз јохдур; В—1; С—2; Д—
3; Е—4;

5. Елə сөзү тапын ки, орада анчаг
ики кар самит олсун?

А—аста, В—түстү, С—достлар, Д—
силаһсыз, Е—хəткеш.

6. һансы чавабдакы сөзлəрин һа-
мысында аһəнк гануну позулуб?

А—арзу, хошбəхт, сүпүржə;
В—катиб, китаб, чичək;
С—сəадəт, Азəрбајчан, севинч;
Д—иртича, чəллад, сəхавəт;
Е—инсан, хəбəрсиз, гапы.

7. һансы чавабдакы аталар сөзүн-
дə омоним кими ишлənə билən сөз
јохдур?

А—Ел үчүн аглајан кəздən олар,
јар үчүн аглајан диздən.

В—Ел əлијнən илан тут, ону да ја-
лан тут.

С—Ешшəkдən ат олмаз, чикəрдən
əт.

Д—Ел сөзүнə инанан арвадыны
тез бошар.

Е—Күн кечər, кин кечмəз.

8. Баһар фəсли, јаз ајлары кəлəндə,
Сүсəнли, сүнбүллү, лалалы дағлар.
Јохсулу, əрбабы, шаһы, кəданы,
Тутмаз бир-бириндən аралы

дағлар —
Нечənчи мисрада бир-биринə си-
ноним олаң сөзлəр ишлəниб?

А—һеч бириндə, В—I, С—II, Д—
III, Е—IV

9. «Исти јай күнлəриндən бири
иди» чүмлəсиндəки «јай» сөзүнүн
лексик мə'насыны ачан ашағыдакы
фикирлəрдən бири сəһадир.

А—Фəсил мə'насындадыр.

В—Ијун, ијул, август ајларыны
əһатə едир.

С—Үмуми исимдир.

Д—Јаздан сонра, пајыздан əввəl
кəлир.

Е—Бу фəсилдə һавалар исти ке-
чир.

10. һансы чүмлəдə «чыхды» сөзү
һəгиги мə'нада ишлəниб?

А—Мəним фикрим дүз чыхды.

В—Арзулары боша чыхды.

С—Дағын зирвəсинə чыхды.

Д—Достум јаман өзүндən чыхды.

Е—Китабы охујуб баша чыхды.

11. «Мəчид киши Нағдалынын
сəрт бахышлары алтында өзүнү
итирди. Гəлəми əлинə кəтүрүб ка-
ғызын үстүнə əјилди. Бу горхаг вə
ачиз киши гаршысындакынын зəһ-
миндən јаманча горхурду. һагсыз-
лыг барədə чох данышмаг истəмири-
ди»—нəср парчасында ишлənмиш
сөзлəр һаггында дəјилən фикирлəр-
дən дүз оланлары һансы чавабла
əһатə олунуб?

1) Јијəлик һалда үч сөз вар. 2)
Ики əвəзлик ишлəниб. 3) Сифəтлəр-
дən икиси дүзəлтмəдир. 4) Сај јох-
дур. 5) Сифəтлəрдən икиси ејни ис-
мə аиддир. 6) Исимлəрдən икиси
дүзəлтмəдир.

А—һамысы дүздүр. В—1, 3, 4, 5,
6; С—2, 4, 5, 6; Д—3, 4, 5, 6; Е—1,
2, 4, 5.

12. Нечənчи чүмлəлəрдə «илə»
(ла, лə) гошма кими ишлəниб? һə-
мин чүмлəлəрин сыра нəмрəsi һан-
сы чавабда дүз кəстəрилиб?

1) Нијаз гаыгчы илə чај ғырағын-
да таныш олду. 2) О, һəјəчанла ча-
ваб верди. 3) Кимини ашла, кимини
дашла гаршылајырлар. 4) Гурбанла
Сара бирдən сəс кəлən сəмтə дөн-
дүлəр. 5) Сола да Гурбанла үзү аша-
ғы јүјүрдү. 6) Надирлə Алтај кечən
јај санаторијада таныш олublар. 7)
О, бычагла гарпызы тən јары бəлдү.
8) Ушаглар мүөллимə диггəтлə гу-
лаг асырдылар.

А—3, 4, 5, 7; В—2, 3, 5, 7; С—1, 3,
5, 7; Д—1, 3, 5, 8; Е—2, 3, 5, 8.

13. Бағлајычылары һансы нөвү
һəm табели, һəm дə табесиз бағла-
јычылары аиддир?

А—гаршылашдырма, В—сəбəб, С—
күзəшт, Д—ајдынлашдырма, Е—
инкарлыг.

14. һансы чүмлəдə исим дүзəлдən
шəкилчинин орфографијасында сəһ-
вə јол верилиб?

А—Шиддəтли күлək чошғун бир
фыртына гопармышды.

В—Чимəрликдə сəринлəшдиричи
ичкилєр сатылырды.

С—Дағстанда хəјли азəрбајчан-
лы јашајыр.

Д—Биз кəнд тəсəррүфаты сərки-
синə марагла тамаша етдик.

Е—Туристлəр һиндистана јола
дүшдүлєр.

15. «Адам əтраф мешədəки ағач-
лардан, коллардан кəзлəрини чəkə
билмир, гушларын хош нəғмəлəri
һəзин бир мусиги кими əтрафа ја-
јылыр» чүмлəсиндəки исимлəрдə
грамматик (сөздəјишдиричи) шəкил-
чилəр нечə дəфə ишлəниб?

А—9, В—10, С—11, Д—12, Е—13.

16. Мəтндə мəнсубијəт шəкилчили
нечə сөз ишлəдилиб?

Мəтн: «Чохларына мə'лумдур ки,
азəрбајчанлылары мəтбəхи сон дə-
рəчə зəнкинди. Плову, долманы
сəвмəјən азəрбајчанлы тапылмаз.
Лакин пловун Азəрбајчандакы јүзə
гəдər нөвүнү һамы ејни чүр бишир-
мир; һәр рəјонун, обанын мəтбəхи-
нин өз кəзəллији вар».

А—5 В—6 С—7 Д—8 Е—9

17. һансы чүмлəдə «инша» адлыг
һалдадыр?

А—Ушаглар инша јазырдылар.

В—Мүөллим инша дəфтəрлəрини
јығышдырмағы тапшырды.

С—Адилин иншасы чох тə'риф-
лəнди.

Д—Өјрəдичи иншалар һаггында
мə'лумат вердилəр.

Е—Иншанын планы тəртиб едил-
ди.

18. «Бирдən мешəнин дəринлијин-
дən индијə гəдər гоча палыдын
ешитмəдији бир сəс кəлди. Бу сəс
инсан сəсинə бəнзəмирди. Гоча па-
лыд фикирлəшди: «Мешəнин зүм-
зүмəсини позан бу сəс нə сəсдир?»—
чүмлəлəриндəки исимлəрин нечə-
синдə һəm мəнсубијəт, һəm дə һал
шəкилчиси ишлəниб?

А—2, В—3, С—4, Д—5, Е—6

19. һансы чүмлəдə сифəтлəрдən
икисинин јазылышында сəһвə јол ве-
рилиб?

А—Сујун саһилиндə бир бахчачыг
вар, чичəkли, јарпаглы, сармашыг-
лыдыр.

В—Рамиз гара бугдајы, ортабој,
арыг бир оғлан иди.

С—Тахта гашылары бап-балача
əлинə алыб шөвглə чалмаға башла-
ды.

Д—Јолканын үзəриндə јанан елек-
трик лампаларынын рəнки кəј, сары,
ачыг јашыл, гырмызытəһər иди.

Е—Сабирин кəскин сатирасы кəһ-
нə дүнјанын чиркинликлəрини ифша
едир.

20. Нечənчи чүмлəлəрдə фə'лдən
дүзəлмиш сифəт вар?

1. Күмүшү чамларда шипширин
шəрбəт кəтирдилəр. 2. һава чох тут-
гун иди. 3. Достуна јорғун-јорғун
бахды. 4. Дəјүш баша чатды. 5. Зəј-
налабдин бəјүк тарихи шəхсијəтдир.
6. Чискин јағыш ара вермирди.

А—2, 3, 4; В—1, 4, 5; С—2, 5; Д—
2, 6; Е—1, 2, 6.

21. Мəтндə нечə сифəт ишлəди-
либ?

«Јајын исти күнлəриндən бири иди.
Кəз ишлəдикчə узанан һəмин зəми-
дə комбајн һэрəkəт едирди. Барат
сəһəрдən сүканын архасында əјлə-
шəрək нəһəнк машыны усталыгла
идарə едирди. О тəлəсир, кениш
зəмини сүр'əтлə бичирди. Јахшы
баша дүшүрдү ки, тənбəллик етсə,
бол мəһсул зəј олуб кедər».

А—3 В—4 С—5 Д—6 Е—7

22. Мəтндə сыра сајлары нечə дə-
фə ишлəдилиб?

«Баш үзвлəрин иштиракына кərə
садə чүмлəнин ики нөвү вар: I. Тəк-
тəркибли чүмлəлəр, II. Чүттəркибли

чүмлөлөр. Төктөркибли чүмлөлөр бунлардыр: 1. Шәхссиз чүмлө. 2. Гејри-мүәјјән шәхсли чүмлө. 3. Үмуми шәхсли чүмлө. 4. Адлыг чүмлө».

А—сыра сајы јохдур. В—2 С—4 Д—5 Е—6

23. Хансы чүмлөдәки фикирләрдә јанлышлыг вар?

А—Сај да сифәт кими чүмлөдә һәмшә исмә аид олур.

В—Дилимиздә 23 сај вар ки, онларын үчүндән (мирјон, милјард, һәштад) башга галанлары Азәрбајчан мәншәлидир.

С—Төркиби сајлар ајры јазылыр.

Д—Мүәјјән мигдар сајларындан сонра ишләнән исим чәмдә олмаз.

Е—Сајын мә'нача ики нөвү вар.

24. Чүмлөдәки сөзләрдән нечәсинин башлангыч формасы дүзәлтмәдир:

«Мәктубун ичәрисиндә верилмиш ше'р парчалары сәнәткарын гәнәәтләрини даһа да дәгигләшдирир?»

А—1, В—2, С—3, Д—4, Е—5.

25. Хансы чавабда верилән сөзләрин һәмысы «јај» (фәсил мә'насын-да) сөзү илә ејникөклүдүр?

А—јајда, јајдан, јајымыз, јајдыр

В—јајынмаг, јајылмаг, јајар, јајсыз

С—јајлаг, јајламаг

Д—јајлаг, јајламаг, јајлыг (мәндәдир)

Е—јајан, јајыб, јајлар, ох-јај

26. Хансы чавабдаки сифәт исимләшиб?

А—Јајлағын дағы сағ олсун.

В—Дан улдузу јерин ағ көзәллијини көрүб утанды.

С—Салхым сөјүдләрин јашыл до-ну алланыр, бирчә-бирчә гопуб јерә әләнир.

Д—Гышда дағлар ағ кејинәр, јаз гара.

Е—Индиләрдә дә хәстә ушағы су үстүнә кәтирәрләр.

27. Хансы нөв әвәзликләр исми әвәз едә билмир?

А—шәхс, В—инкар, С—тә'јини, Д—гејри-мүәјјән, Е—гајыдыш.

28. Хансы чавабда шәхссиз нөвдә олан фе'л ишләдилиб?

А—Хәритәдә чајлар шахәли ағач-лара бәнзәјир.

В—Һәмин мәдәнијјәтин нишанә-

ләри даһа чох бу кениш әразијә сә-пәләнмишдир.

С—Букүнкү јығынчагда үч мәсә-ләјә бахылды.

Д—Онларла башга абидәләр дә һәлә өјрәнилмәјиб.

29. «Бөјүк јазычы даһа сонра ја-зыр: «Онлар ә'ла билирләр ки, нә гәдәр әлләшсән дә, факты кизләдә билмәзсән, о кеч-тез өзүнү көстәрә-чәкдир» чүмләсиндә хәбәр шәклиндә нечә фе'л ишләдилиб?

А—1, В—2, С—3, Д—4, Е—јохдур.

30. Чүмлөләрдән хансында III нөв тә'јини сөз бирләшмәси илә ифадә олунан мүбтәда вар?

А—Кәнч оғлан техникдир.

В—Онлардан бири уча гәмәтли, кениш күрәкли, ачыггәлбли бир кәнчдир.

С—Лачын көзүнү гаршысындакы мәнзәрәдән ајырмадан чаваб верди.

Д—Тәпә үстүндәки чадыр вә јени тикилиләр онун диггәтини чәлб етди.

Е—Мәним сөзләримә јадында јах-шы сахла

31. «Чәбһәдә иштирак еләмәјин тә'рифләнмәлидир, һөрмәтли вәтән-даш»—нечә чүмлө үзвү вар?

А—1, В—2, С—3, Д—4, Е—5

32. «Сәһәрдән һај-күлә данышан адам сәсини бирдән кәсди» чүмлә-синдә зәрфлик хансыдыр?

А—сәһәрдән, В—һај-күлә, С—сә-һәрдән һај-күлә данышан, Д—бир-дән, Е—сәһәрдән, бирдән

33. «Мүршүд о күн телеграм вур-ду ки, Салман Бақыја кәлмәсин»—зәрфлик будаг чүмләсинин хансы нөвүнә аиддир?

А—сәбәб, В—мәгсәд, С—тәрзи-һәрәкәт, Д—јер, Е—кәмијјәт.

34. Хансы төктөркибли садә чүм-ләдир?

А—Кәлдим. В—Онлар бизи јах-шы гаршыладылар, С—Тәбиәтин чатдығы бу сәнмәз очаглара көрә јурдумуза «Одлар јурду» дејибләр.

Д—Сөзләрин гурулушча үч нөвү вар. Е—Машынар шүтүјүр.

35. «Адам нә гәдәр кичиклик елә-сә, бир о гәдәр дә бөјүјәр»—будаг чүмләнин хансы нөвүнә дахилдир?

А—сәбәб, В—кәмијјәт, С—мәг-сәд, Д—сәбәб, Е—мүбтәда

36. Тә'јин нә илә ифадә олунуб?

«Инсанын гәлбини тәләтүмә кә-тирән мисралар Азәрбајчан дилин-дәдир»

А—сифәтлә, В—фе'ли сифәтлә,

С—фе'ли сифәт төркиби илә, Д—чүмлөдә тә'јин јохдур, Е—исимлә

37. Хансы төктөркибли чүмләдир?

А—Османлыларын Ирагда гал-мыш нәсилләри түркманлары тәм-сил етмирләр

Е—Ана дилиндә тәһсил очағы ол-мајан бу елат доғма дилини нечә мүһафизә едә билмишдир.

С—Башга бир мисал сөјләјим.

Д—Мәнә артыг «Гардашлыг» жур-налы көндәрмирләр.

Е—Бурада јалныз гејри-мүсәлман-лар ишләјирләр.

38. Чүмләнин нөвү һаггында хан-сы фикир дүздүр: «Ираглылар өз араларында чох нәзакәтлә даны-шыр, лакин сөзләри чәп дүшәндә бир-бирләрини ашағыдакы сөзләр-лә һәдәләјирләр?»

А—Табесиз мүрәккәб чүмләдир. В—Табели мүрәккәб чүмләдир.

С—Төктөркибли садә чүмләдир. Д—Һәмчинс хәбәрли садә чүмлә-дир. Е—Јарымчыг чүмләдир

39. «Назирләр гырмызы мүрәк-кәбли гәләмлә, назир мүавин-ләри вә бөјүк мүәссисә рәһбәрлә-ри исә мави рәнк мүрәккәблә имза едирләр» чүмләсиндә нечә мүбтә-да вар?

А—1, В—2, С—3, Д—4, Е—јохдур

40. Хансы тамамлыг будаг чүмлә-ли табели мүрәккәб чүмләдир?

А—О јазыларда ки бир һәгигәт вардыр, о јерли гәзетләрдә дә чап олунур.

В—О јазыларда ки бир һәгигәт вардыр, һәмин јазылар јерли гәзә-ләрдә дә чап олунур.

С—О јазыларда ки бир һәгигәт вардыр, ону јерли гәзетләрдә дә чап едирләр.

Д—О јазыларда ки бир һәгигәт вардыр, јерли гәзетләрдә дә чап олунанлар онлардыр.

Е—О јазыларда ки бир һәгигәт вардыр, о јазылар даһа јахшы гар-шыланыр.

Дүзкүн чаваблар

1. А (I мисрадакы «ганад» сөзү (ганат) кими төләффүз едилир).

2. Д

3. Е («Каинат» сөзү сон сәси һәм кар, һәм дә чинкилли төләффүз едилән сөзләрдән дејил)

4. С («Күләк» вә «көјнәк» сөзлә-

риндәки «к» һәрфләриндән бири (к), о бири исә(х) вә (j) сәсини ифа-дә едир)

5. В

6. Д

7. Д

8. В (бахар, јаз)

9. С (Бу, грамматик мә'надыр)

10. С

11. С—2 (өзүнү, бу), 4 (сај ишлән-мәјиб, «чоһ»—зәрфдир), 5 («гор-хаг» вә «ачиз» сифәтләри «кими» исминә аиддир), 6 (бахыш, һагсыз-лыг)

12. С

13. Д

14. В («ички» јазылмалыдыр)

15. С (ағач-лардан, кол-лардан, көз-ләри-ни, гуш-ларын, нәғмә-ләри-и)

16. А (чоһларына, мәтбәхи, нөвү, мәтбәхинин, көзәллији)

17. С

18. В (дәринлијиндән, сәсинә, зүм-зүмәсини)

19. Д (ачыг-јашыл, гырмызытә-һәр)

20. Д 2 (тутгун, бөјүк)

21. С (исти, күмүшү, нәһәнк, ке-ниш, бол)

22. Е

23. (Бу анчаг мүәјјән мигдар сај-ларынын мигдарыдыр)

24. С (верилмиш, сәнәткарын, дә-гигләшдирир)

25. С

26. Д (ағ, гара)

27. С

28. С

29. Д (јазыр, билирләр, кизләдә билмәзсән, өзүнү көстәрәчәкдир)

30. В (онлардан бири)

31. В (мүбтәда, хәбәр)

32. Д

33. В

34. С (гејри-мүәјјән шәхсли чүм-ләдир)

35. В

36. С (инсанын гәлбини төләтүмә кәтирән)

37. Д

38. Д

39. С (назирләр, назир мүавинлә-ри, мүәссисә рәһбәрләри)

40. С

Тәртиб едән:
Акиф МӘММӘДОВ,
педагожи елмләр намизәди.

АЛИМИН СОН КИТАБЫ

Ярым әсрә гәдәр тәһсилдин проблемләри илә мәшғул олан хусусилә Азәрбајчан дили тә'лими мәсәләләрини өјрәнән Ә. Р. Әфәндизадә мәктәблиләр үчүн һазырладьғы тә'лим лүғәтини јенидән ишләди вә ону «Орфографија-орфоепија лүғәти» ады илә нәшрә тәғдим етди. Китаб онун вәфатындан сонра чап едилди. Бу, алимин сон китабы кими дилчилијә, методикаја даир әсәрләр сырасында өзүнәмәхсус јер тутду.

«Орфографија-орфоепија лүғәти» (Азәрнәшр, 1996) илк нөвбәдә һәм дилчилијә, һәм дә методикаја аид бир әсәр кими марағ доғурур. Орта үмүмтәһсил мәктәбләринин еһтијачлары нәзәрә алындығындан китаб садәчә лүғәт дејил, комплекс сорғу китабы кими һазырланмышдыр.

Мә'лум олдуғу кими, Азәрбајчан дилчилијинин лексикографија шә'бәси кәнчдир. Буна бахмајарағ, мүхтәлиф адлы лүғәтләрин һазырланмасы саһәсиндә хејли ишләр көрүлмүшдүр: тәрчүмә лүғәтләри, изаһлы лүғәтләр, орфографија лүғәти, орфоепија лүғәти, омонимләр лүғәти вә с. һазырланмышдыр. Лакин характерчә тамамилә јени олан комплекс лүғәт јарадылмамышдыр. Азәрбајчан дилчилијинин тарихиндә белә бир лүғәтин ишләнмәси проф. Ә. Әфәндизадәјә нәсиб олду. О, әввәлләр јалһыз орта үмүмтәһсил мәктәби шакирдләри үчүн нәзәрдә тутдуғу бу әсәрин чәмијјәтимиз үчүн әһәмијјәтини көрә билмиш, лүғәти бир даһа тәкмилләшдирәрәк тәләбәләр, мүәллимләр, актјорлар вә башгалары үчүн фәјдалы олан күтләви бир китаба чевирмишдир.

Китабда лүғәтдән истифадә гәјдалары вә 9 миңә гәдәр сөз верилмишдир. Китабын сонунә ән мүһүм орфографија вә орфоепија гәјдалары әләвә олунмушдур.

Мүәллиф сорғу китабынын лүғәт һиссәсинә даһил етдији сөзләри сечәркән илк нөвбәдә чохишләклик

принсипинә истинад етмиш, орта үмүмтәһсил мәктәбләринин програм вә дәрсликләриндәки тәләбләри нәзәрә алмышдыр. Бундан әләвә, лүғәтдә јазылышы чәтин, јазылышы илә тәләффүзү мүәјјән чәһәтләрдән фәргләнән, лексик, јахуд грамматик мә'насы (һансы нитг һиссәсинә мәнсублуғу) «шүбһә» доғуран сөзләр әһәтә едилмишдир.

Вәсаитдә јазылышы дејилишиндән фәргләнән сөзләрин гаршысында онларын дүзкүн тәләффүзү гејд едилмишдир. Бурада башлыча оларағ ики принцип көзләнилмишдир.

Әввәлә, тәләффүзү јазылышындан бир һәрфинә көрә фәргләнән сөзләрдә һәмин һәрф гара шрифтлә верилмиш, онун һансы сәси ифадә етмәси сөзүн гаршысында транскрипсија илә көстәрилмишдир. (бухары—а; гарадинмәз—м вә с.).

Икинчи, тәләффүзү јазылышындан чох фәргләнән сөзләрин гаршысында бүтөв јазылмагла онун дүзкүн тәләффүзү транскрипсија илә верилмишдир. (дадлы-ләззәтли—дадды-ләззәтди, чискинли-чискинни вә с.).

Илк бахышдан адама елә көрүнүрки, сорғу китабынын лүғәт һиссәсиндә сөзләрин јалһыз дүзкүн тәләффүз формалары өз әксини тапмышдыр. Әслиндә исә, демәк олар ки, бүтүн сөзләрин гаршысында онларын һансы грамматик категоријаја мәнсуб олмасы конкрет шәкилдә көстәрилмишдир. Гысалтма формасында верилмиш һәмин гејдләр лүғәтдән истифадә ишини хејли асанлашдырыр, хусусилә шакирдләрин мүәјјән тәрәддүдләрини, доләшыгылығларыны ајдынлашдырмаға имкән јарадыр. Бә'зи сөзләрин мә'насыны дәғигләшдирмә үчүн гаршыларында гыса изаһлар верилиб. (әһд-пейман, әһд-пейман етмәк, гарагуш-гара рәнили гуш мә'насында, габаг-бостан мәһсулу вә с.).

Лүғәтдә бә'зи сөзләрин синоними, омоними дә көстәрилмишдир.

Белә бир енциклопедик мә'лумат вәрә билән универсал лүғәтин јарадылмасы Азәрбајчан дилчилији елминдә јенидир, һәм дә илк тәшәббүсдүр.

Мә'лум олдуғу кими, Азәрбајчан дилинин орфографија, еләчә дә орфоепија гәјдалары дилчилик елминдә әз-чох ишләнмиш, конкрет принципләр үзрә сабитләшдирилмишдир. Бу ишләрин јеринә јетирилмәсиндә мүәллифин бир орфографија, орфоепија мүтәхәссиси кими зәһмәти аз олмамышдыр. Азәрбајчан дилчилијинин тарихиндә орфографија вә орфоепијанын елми әсасларынын ишләнмәсиндә, онларын мәктәбә кәтирилмәсиндә илк тәшәббүс көстәрәнләрдән бири дә профессор Ә. Әфәндизадә олмушдур. Бу сорғу китабында исә мүәллиф һәмин гәјдәләрин верилмәсинә дидактик әһәмијјәти олан бир мәсәлә кими јана шышдыр.

Вәсаитдә Азәрбајчан дилинин орфографија вә орфоепијасынын башлыча гәјдаларынын верилмәси ики чәһәтдән әһәмијјәтли һесаб едилир.

Әввәлә, мүәллиф бир дилчи кими гәјдалары нәзәрдән кечирмиш, дилимизин һазыркы инкишаф сәвијјәсиндән чыхыш едәрәк, орада мүәјјән дәјишикликләр апармышдыр.

Икинчи, гәјдаларын һамысы дејил, орта мәктәб програмынын тәләби бахымында лаһымлы һесаб едилән вә чох ишләнәнләр сечилмиш, хусуси бөлмәләр кими вәсаитә әләвә олунмушдур. Орта үмүмтәһсил мәктәбләри үчүн Азәрбајчан дилиндән орфографик вә орфоепик минимумлар һазырланмышдыр.

Китабын мүсбәт мәзијјәтләри чохдур. Биз бә'зиләриндән сөһбәт ачдығ. Әсәрлә даһа јахындан таныш олмағ үчүн ону диггәтлә нәзәрдән кечирмәк лаһымдыр. Әминик ки, дүзкүн јазмаға вә данышмаға чалышан һәр кәс үчүн бу вәсаит столүстү китаб олачағдыр.

Әнвәр АББАСОВ,

педагожи елмләр намизәди, баш елми ишчи.

«ЧӘТИН ЈОЛЛАРДАН КЕЧӘН ИЛЛӘР»

Бу ад сизә танышдыр. Азәрбајчан Журналистләр Бирлијинин сәдри, көркәмли журналист һачы һачыјевин «Халг гәзети»ндә (29 апрел 1997-чи ил) чап олунмуш мәғаләси белә адланыр. 85 иллик өмрүнүн 65 илини кәнч нәслин тә'лим-тәрбијәсинә һәср едән, республиканын әмәкдар мүәллими **Ағәли Исмајыл оглу Бәдәловун** һәјат јолуна һәср олунмуш бу мәғаләнин сәрләвһәсини мүдрүк ел ағсағгалы һағгында јазылән китаба ад сечәнләр, көрүнүр јанылмајыблар...

Лап бу јахынларда «Мүтәрчим» нәшријјаты Азәрбајчанын маариф хадимләри серијасындан әмәкдар мүәллим, Бақыдакы 132 сәјлы мәктәбин адлысанлы Азәрбајчан дили вә әдәбијјат мүәллими Ағәли Бәдәловун һәјат јолундан бәһс едән «Чә-

тин јоллардан кечән илләр» адлы китабыны охучуларын мүһакимәсинә вермишдир. Өнчә нәшријјатын вә китабы һазырлајыб әрсәјә чатдыранларын хејрхәһ иш көрдүкләрини, нәсилләрә өрнәк олан, мә'нәвијјат дајағларындан бирини һәјатда олдуғу кими, бәзәк-дүзәксиз тәғдим етдикләрини хусусилә вурғуламағ истәрдик. А. Бәдәлов һағгында јазылмыш очеркләрдә, онун гәләминдән чыхан сечмәләрдә һәр шеј олдуғу кими тәсвир олунур, һеч нә артырылыб, азалдылмыш, пафоса, риторикаја, емоционаллыға јол верилмир. Ағәли мүәллими таныјанлар јахшы билирләр; о елә адамдыр ки, һәјата, факт вә һадисәләрә өз призмасындан јанашмағы хошлајыр, сөзү јериндә ишләтмәјәнләри, јалтағ вә јалағлары көрмәјә кө-

зү јохдур. Китаб мәһз бу фикирләр үзәриндә көкләнмишдир.

Китабы әлиһә алыб вәрәгләјрсән, көз өнүндә кешмәкешли әсримизин аз гала бүтөв мәнзәрәси чанланыр, әсримизин 85 илиһи јашамыш бир инсан өмрүнүн, доғрудан да, чәтин јоллардан кечән илләри илә һәм-сөһбәт олурсан; дәриндән-дәринә дүшүнүрсән, А. Бәдәлову һәјат нечә дөфә ағыр имтаһана чәкмиш, лакин онун полад ирадәси әјилмәмиш, шах гамәти бүкүлмәмишдир. Кечән күнләрини гәләмә алсајды, хатирәләрини чөзәләјиб кағызга көчүрсәјди, һеч он чилдә дө сығмазды бунлар.

Китаб ики һиссәдән ибарәтдир. «Үрәкдән кәлән сөзләр» адланан биринчи һиссәдә мүхтәлиф заман кәсијиндә А. Бәдәлов һаггында елм вә мәдәнијјәт хадимләринин, јазычы вә журналистләрин мәгалә вә очеркләри верилмишдир. Академик М. Мәһдизадәнин 40 ил әввәл сөјләдји фикир китабын прологу кими сәсләнир: «Республикамызын мәктәпләриндә јахшы нәтичәләр гәзанан јүзләрлә габагчыл Азәрбајчан дили вә әдәбијјаты мүәллими јетишмишдир. Бақы шәһәриндәки 190 нөмрәли орта мәктәбдә ана дили вә әдәбијјатымызы тәдрис едән А. Бәдәлов вә З. Сәмәдовун әмәји сәјәсиндә бу мәктәбин мәзунлары бәди әдәбијјаты јахшы билмәләри, савадлылығы, јазылы вә шифаһи нитгинин инкишафына көрә фәргләнирләр».

Республикамызын халг јазычысы Б. Бајрамов да вахтилә Ағдам педагожи мәктәбиндә А. Бәдәловдан вә онун һәјат јолдашы әмәкдар мүәллим Т. Исмајыловадан дәрс алмыш, онларын гајыкешлијини, һаг-сајыны һеч вахт унутмамышдыр. Јазычы китаба дахил едилмиш «Мүәллим бөјүк шәхсијјәтдир» адлы очеркиндә сач-саггалынын ағарыб, синнинин 60-ы кечмәсинә бахмәјараг, бир шакирд кими өз мүәллими гаршысында һагг-һесаб верир: «Истәјирәм өз адыны, шәхсијјәтини уча тутан мүәллимләримиз әмин олсунлар ки, онлардан дәрс аланлар да онлары өмүрләри боју гүрүр һисси, мәһәб-

бәт дүјгүсу илә јад едәчәкләр вә бу мәһәббәт-һитирам даима артачагдыр. Әсл мүәллим бөјүк вә унутулмаз шәхсијјәтдир. Каш бүтүн мүәллимләр, тәрбијәчиләр бу шәрәфли-шөһрәтли ада лајиг олсунлар, јүксәк һөрмәтлә јад едилсинлар».

Дүнјасыны вахтсыз дәјишмиш, «Азәрбајчан мүәллими» гәзетинин редактор муавини Мәһјәддин Әбдуловун китабда әјры-әјры вахтларда јазылмыш ики очерки—«О јенә мүәллимдир» (1973-чү ил) вә «Мәналы һәјат јолу» (1997-чи ил) верилмишдир. Ағәли мүәллимин әмри вә хејир-дуасы илә (А. Бәдәлов 15 ил «Азәрбајчан мүәллими» гәзетинин редактору олмушдур) ишә гәбул едилән рәһмәтлик Мәһјәддин мүәллим нә аз, нә чоһ, дүз 37 ил бу редаксијадә ишләјиб, алты ајдан бир аз чоһдур ки, әбәдијјәтә говушуб. О һеч вахт унутмадығы, ата мәһәббәти илә севдији Ағәли мүәллим һаггында икинчи очеркни өлүмүндән бир ај әввәл гәләмә алмыш, санки бөјүк устадына сон борчуну вермишдир. М. Әбдуловун һәмин очеркнин сонунчу чүмләләринә диггәт јетирин: «...1997-чи илин мај ајында Ағәли мүәллимин 85 јашы тамам олур. Бу өмрүн 65 илдән чоһу халгын балаларынын, бир-биринин ардынча кәлән нәсилләрин тәлим-тәрбијәсинә һәср едилмишдир. Бу өмүр нәсилләр јолунда шам кими әриммишдир... Гој Ағәли мүәллимин кечирдији шәрәfli вә ләјагәтли әмәк вә һәјат јолу чоһларына, хүсусән кәнчләрә нүмүнә олсун».

Мәрһум јазычы Әлфи Гасымов да, нечә дөјәрләр, Ағәли мүәллимин әлиндән су ичмиш, хејир-дуасы илә һәјата атылмышдыр. Китабдакы «Әзизим әзиз, тәрбијәси ондан да әзиз» очеркни охујанда бир даһа һисс едирсән ки, бөјүк инсанлар һаггында јалныз көркәмли јазычыларын гәләминдән чыхан әсәрләр санки бал дадыр. Журналист һ. һачыјевин «Чәтин јоллардан кечән илләр» очерки дә бу гәбилдәндир.

Китабын икинчи һиссәси «Ағәли Бәдәловун гәләминдән чыхан јазылардан бир нечә јарпаг» адланыр. Бәли, бир нечә јарпаг. А. Бәдәловун

пәдагожи фәалијјәти илә журна-листлик фәалијјәти гоша ганаддыр. Әкәр онун јазыларыны бир јерә јығсаг, һеч беш китаба да сығмаз. Китабда педагог-журналистин јаздығы чоһсајлы мәгаләләрин чүзү һиссәси верилмишдир. Бу сечмәләрдә мүхтәлиф проблемләрә тохунулмушдур: кәнч нәслин тәрбијәси, мүәллим мәс'улијјәти, дәрслик вә програмларын јени дөвгәтәләбләринә ујғун ишләниб һазырланмасы вә с. «Күлбаһарын монологу» адлы мәгаләјә өтәри нәзәр јетирәк. һеч шүбһәсиз ки, мәгалә XI синфин програмына јени дахил

едилмиш Ч. Мәммәдгулузадәнин «Анамын китабы» әсәринин тәдриси заманы мүәллимләрә јардымчы олачагдыр. Мүстәгиллијимизи әлдә етдијимиз, доғма дилимизин дөвләт дили статусу алдығы индики күнләрдә «Анамын китабы» чоһ бөјүк әһәмијјәтә маликдир вә ону вәтәнини, халгыны севән һәр бир мүәллим үрәк јангысы, Мирзә Чәлилә рәһмәт охуја-охуја мүкәммәл тәдрис етмәлидир.

Китабдакы бүтүн мәгаләләр фәјдалыдыр вә буна көрә дә диггәтлә охунур.

НИЗАМИСЕВӘРЛӘРӘ ИКИ ГИЈМӘТЛИ ТӨҢФӘ

1997-чи илдә Азәрбајчан Низамишүнаслығы даһа ики самбаллы тәдгигат әсәри илә зәнкинләшмишдир.

Филолокија елмләри доктору, профессор Вагиф Арзуманлынын «Низами Кәнчәвинин дүнја шөһрәти» монографијасы тәдгигатчынын 20—25 иллик кәркин зәһмәтинин бәһрәсидир. Китабда дүнја корифејләри сырасында өзүнәмәхсус јери, дөјәри олан бу бөјүк Азәрбајчан шаири һаггында сөјләнилән, јазылан фикирләр, тәдгигләр өз әксини тапмыш вә бу дөјәрләр фонунда Н. Кәнчәвинин дүнја халгларына, әдәби интиманјјәтә поетик тәсири фактларла арашдырылыб үзә чыхарылмышдыр. В. Арзуманлы бир даһа сүбүт етмишдир ки, Низами дүнја әдәбијјатынын зәнкин мәнбәләриндә, нүфузлу гајнагларындан биридир.

Әсәр бејнәлхалг Фүзули мұкафатына тәгдим олунмушдур.

Филолокија елмләри доктору профессор Мәммәд Гоҗајевин

«Низаминин инсан фәлсәфәси» (Мүтәрчим, 1997) адлы монографијасы ән-әнәви әдәбијјатшүнаслығын бәди әдәбијјата социал вә сијаси истигамәтдән гијмәт вермәк сәддини гырараг, Низами јарадычылығында инсан концепсијасынын ачылмасына елми тәһлил јөнүмүндән јанашмышдыр. Рус әдәбијјатынын нүфузлу тәдгигатчыларындан бири кими танынан профессор М. Гоҗајев бу әсәри илә Азәрбајчан әдәбијјатшүнаслығына гијмәтли әсәр бәхш етмиш вә поетика елминин мүасир тәләбләри вә наилијјәтләри бахымындан сүбүт етмишдир ки, «Низаминин башлыча мәгсәди инсаны мүхтәлиф вәзијјәтләрдә вә мүхтәлиф рүтбәләрдә тәсвир етмәклә онун әсл маһијјәтини ачмаг олмушдур». Тәдгигатчыја көрә, «шаирин јарадычылығынын вүс'әти вә фәлсәфи мәзмуну ондадыр ки, о, инсаны дүнјәви, бәшәри варлыг кими мүтләг руһун (Аллаһын—М. А.) парчасы кими тәсвир едир».

Акиф Мәммәдов.

БУ САЛЫМЫЗДА

Т. Начыјев—Дилимиз дирилијимиз	4
Х. Мәммәдов—«Бир даһа XX әср Азәрбајчан әдәбијјаты тарихи» термини һаггында	9
П. Әфәндијев—Халг бәди дүһасынын өлмәз абидәси	16
Х. Мәммәдли—Ә. Чавад јарадычылығынын тәдриси	23
Н. Кәлбәлијева—Шакирдләрин инша јазы бачарыгларынын ин- кишаф етдирилмәси тәһрүбәсиндән	28
А. Начыјев—Тарихилик принципи вә Азәрбајчан дили програм- ларында онун нәзәрә алынмасына даир	31
Ј. Әбдүррәһманова—Халхалинин «Сәләбијјә» әсәринин тәдриси һаггында	36
С. Әләскәрова—XX әср Азәрбајчан сатирасынын Чәнуб голу- нун тәдрисинә даир	38
З. Исмајилова—Азәрбајчан дилиндә практик мәшғәләләрин хүсусијјәтләри	41
Ә. Аббасов—Азәрбајчан дили: јени програма кечид баша ча- тыр	46
Ә. Сүләјманов—Синиф-кабинет нечә јарадылмалыдыр	47
Ш. Мәммәдов—Бир ән'әнәнин изи илә	49
Ф. Мирзәјев—Һансы дүзкүндүр?	53
Н. Агајева—Классикләрин нәчиб ән'әнәләрини давам етдир- мәли	54
Е. Магсудов—М. С. Ордубади, «Молла Нәсрәддин» журналы вә милләтин тәлеји	56
С. Әлизадә—Көркәмли алим, устад мүәллим	59
М. Хуршуд—Азәрбајчан дили тестләрлә	64
Китаблар аләминдә	68

Тә'сисчи: АЗӘРБАЈЧАН РЕСПУБЛИКАСЫ НАЗИРЛИЈИ.

Унванымыз: Бақы—10 Низами, 117. Телефон: 98-06-09.
 Ығылмаға верилмиш 3.XII.97. Чапа имзаланмыш 30.XII.97. Кағыз форматы
 70X108/16. Гәзет кағызы, Әдәби гарнитур. Јүксәк чап үсулу, учот нәшр вәрәги 4,5.
 Шәрти чап вәрәги 6,3. Сифариш 6107. Сајы 500. Гијмәти 5000. Журнал Азәрбајчан
 Республикасы Мәтбуат вә Информасија Назирлијиндә гејдә алынмышдыр. Гејдијјат
 нөмрәси 190.

«Азәрбајчан» нәшријјатынын мөтбәәси,

**Qiyməti 5.000 man.
İndeks 1012**

